

ПОЛИТИКИНИ

Немачка 2,50 DEM, Француска 4,50 FRF, САД 1,25 USD,
Швајцарска 1,80 CHF, Шведска 10,00 SEK, Норвешка 11,00 NOK,
Данска 11,50 DKK, Аустрија 13,00 ATS, Грчка 180 GRD

ЗАБАВНИК

4. V 1990. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LII • 10 ДИН. • БРОЈ 2001

ПОКЛОН
АЛБУМ
ЗВЕЗДЕ
МОЧАЈАЛА
'90

ВЕНЧАНИ ПРСТЕН

ПОГЛАВИЦЕ ПЛЕМЕНА АРАМИА ИЗ НОВЕ ГВИНЕ-ЈЕ ЗАПРАВО ЈЕ КАПА КУПАСТОГ ОБЛИКА. МЛАДОЖЕНКА ЈЕ СТАВЉА НА ДАН ВЕНЧАЊА И ПУШТА КОСУ ДА РАСТЕ КРОЗ ОТВОР НА ВРХУ, ТАКО ДА ВИШЕ НИКАДА НЕ МОЖЕ ДА ЈЕ СКИНЕ.

ОЛТАР

НЕДАЛЕКО ОД МЕ ПАРАНОЧА У ФРАНЦУСКОЈ, ИЗДУБЉЕН ЈЕ У ПЛАНИНСКОЈ СТЕНИ И ИМА ОБЛИК МОРСKE ШКОЉКЕ.

КОЗЕ

-СИЈАМСКИ БЛИЗАНЦИ
ЧУВАЈУ СЕ ПРЕПАРИРАНЕ У ПРИРОДЊАЧКОМ МУЗЕЈУ У КОБУРГУ (НЕМАЧКА).

Фред Оливер

ГРОБАР У КЕДСВОРТУ (ОХАЈО, САД), ОД 1931. ДО 1974. ГОДИНЕ БИО ЈЕ НА СВИМ САХРАНАМА -УКУПНО 5107 ПУТА.

КУБА

У НЕХРУОВОМ ПАРКУ У БОМБАЈУ (ИНДИЈА), САЗИДАНА ЈЕ У ОБЛИКУ КИПЕЛЕ.

ВЕЛИКИ АТЛАС НЕМАЧКЕ

СА МАПАМА ИЗ 1666. ГОДИНЕ ВИСОК ЈЕ 177ЦМ И ТЕЖАК 125 КИЛОГРАМА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

у породици лемура, што на језику домородаца Мадагаскара и Комодорских острва значи „дух“, „привиђење“, постоји и пагуљаста врста која се храни воћем или, изузетно, инсектима. Женка мајушног миша лему-

ра рађа 2 - 3 слепа младунца од којих је сваки тежак свега 18 - 20 грама.

париска фирма „Седао“ пустила је у продају летње шешире с вентилатором који покреће моторчић на сунчане батерије смештене на врху шешира. Намењени су свима који морају дуго да остану на тропском сунцу.

у западнемачком граду Солингену, чувеном већ више од два века по производњи квалитетних ножева, бријача и маказа, недавно су направљене јединствене маказе које се уопште не морају оштрили. Нису од ме-

тала већ од керамике на бази соли сребрнобелог метала цирконијума.

метеоролози предвиђају да ће лето 1990. у централној Европи бити кишовито. Статистика показује да је од 1860. па до данас од 13 година које се завршавају нулом 11 било више него

влажно, а од 13 које су се завршавале на 6, 10 су биле сушне или бар претежно суве.

у Западној Европи тренутно се на 72 хиљаде бензинских пумпи продаје

бензин без олова. „Еколошким“ бензином посебно добро снабдевано је шест земаља: Аустрија, СР Немачка, Данска, Швајцарска, Холандија и Шведска.

од ове године у фабрици познате фирме „Стејнвеј“ која производи клавире и пијанина инструменте ће лакирати искључиво роботи.

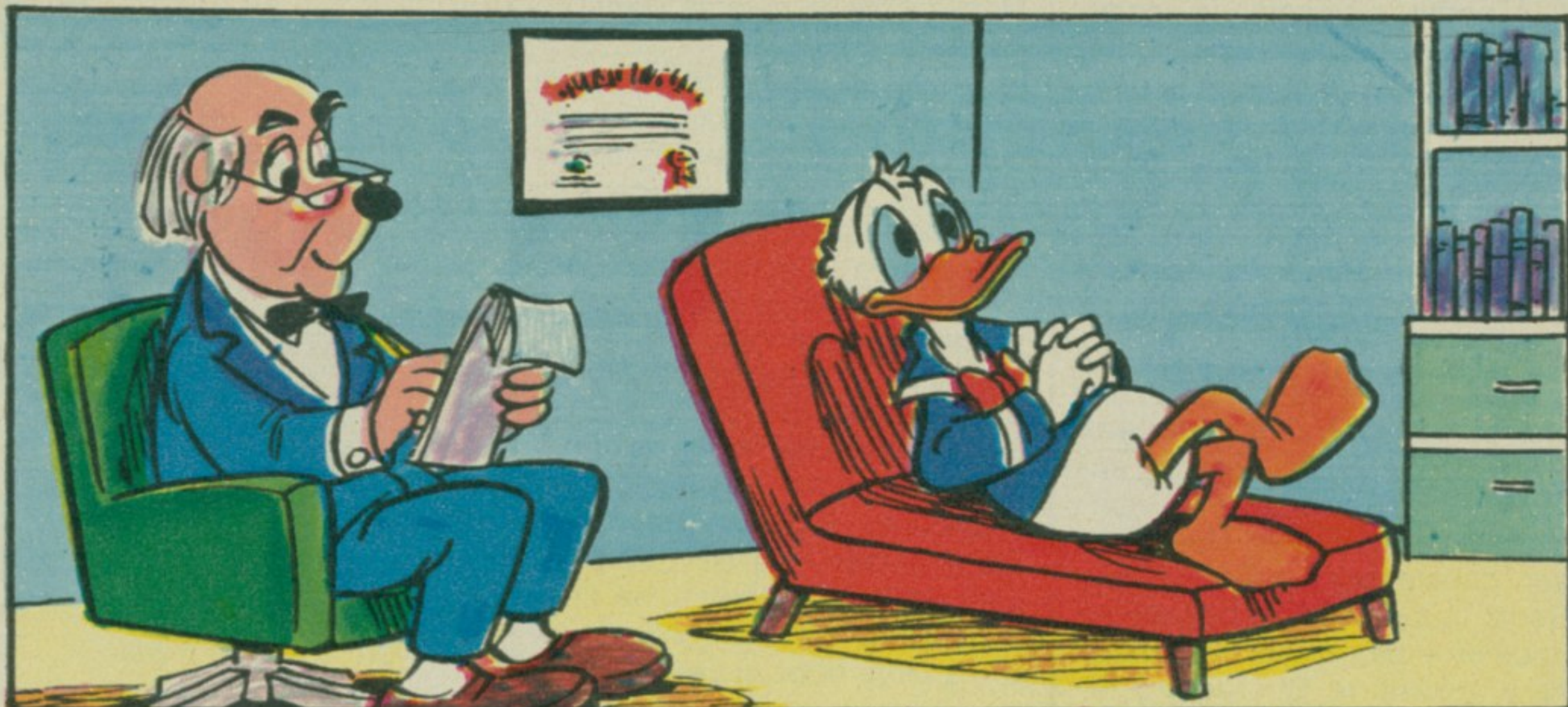
бурнице, глупавци и албатроси осете мирис рибе и на даљини већој од три километра.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ПА, ЗАШТО МИСЛИТЕ ДА ВАМ ЈЕ
ПОТРЕБАН ПСИХИЈАТАР, ГОСПО-
ДИНЕ ПАТАК?

ЗАТО ШТО ИМАМ
ВЕЛИКИХ ПРОБЛЕ-
МА СА ПАМЋЕ-
ЊЕМ!

ВИШЕ НЕ ПАМТИМ ВИ-
ЏЕВЕ!

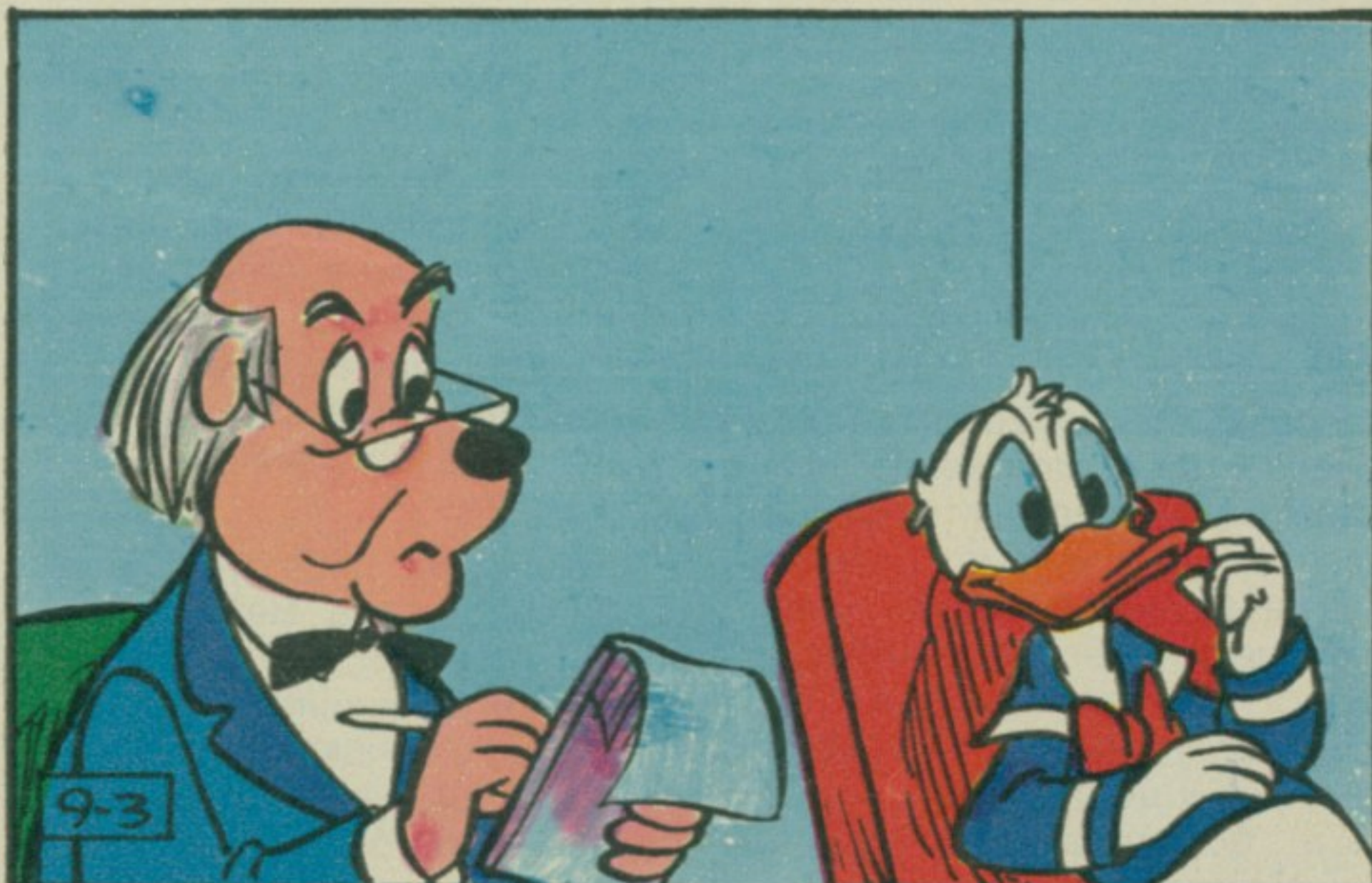
ЛЕПО ПОЧНЕМ, А ОНДА,
КАД ДОЂЕМ ДО ПОЕНТЕ, ЈА
СТАНЕМ И НЕ ЗНАМ ДА-
ЈЕ...

АХА...
И ОНДА...

Distributed by King Features Syndicate

Врт Херцеговине, како су Требиње одвајкада звали, био је последњих дана 1934. сав у бехару. Као да се и природа спремила за предстојећу свечаност. Пронели су се гласови да ће се на зеленооку Требишњицу спустити специјални хидроавион с венцем Њ. В. Краља Александра I Карађорђевића.

У варош подно Леотара слегла се маса света из свих места Црне Горе, Херцеговине и јужне Далмације да присуствује откривању Његошевог споменика, првог у нас. Свом родном граду песника у бронзи – рад Томе Росандића и архитекте Драгише Брашована – даровао је песник Јован Дучић, у то време посланик Краљевине Југославије у Риму.

Двадесет осмог маја, у 11 часова пре подне, г. Јован Дучић је по откривању споменика Петру Петровићу Његошу окупљеној маси рекао ово:

„Његош обучен у Светост, појављује се данас обучен у свој железни оклоп, дело нашега великога југословенског вајара Томе Росандића. Његош бесмртни постаје почасним грађанином за све време овога историјскога града...”

Том приликом Јован Дучић је обавестио окупљене да, у част овог несвакидашњег догађаја, краљ Александар поклања Требињу факсимил оригиналног „Горског вијенца” који је Његош писао својом руком.

Песник је свој говор завршио речима:

„Браћо, предајући вам данас на овој свечаности овај споменик на побожно чување позним генерацијама, ја вас све са своје стране поздрављам. Поздрављам браћу Хрвате, браћу из Црне Горе, браћу из Боке которске, браћу из славног Дубровника и браћу из свих страна који су овај град почастили, без којих овај празник не би био празник”.

Празновало се у Требињу и следећег дана.

Не, немој ми прићи

Седам година касније, у мају 1941. у Требиње су умарширали људи у црном. Тако звана НДХ успоставила је и овде своју власт, углавном уз помоћ ножа и јама. Ваљало је, уз то, уништити или, бар, оскрнавити све што је подсећало на слободарски дух српског народа, и не само њега. А у центру вароши, испод божанствених платана које је засадио аустријски ге-

нерал Бабић, налазио се споменик који је песник подигао песнику.

Осамдесетпетогодишња Ана Дучић, блиска рођака једног од највећих српских песника, ни данас не може да заустави дрхтање гласа сећајући се тих мајских дана 1941:

– И сад ми је тешко да то појмим. Знала сам, а и видела, многе страхоте, али да обесе споменик, бронзу, и да се још кревеље пред тим призором... то је човечјем уму тешко да схвати. Неколико дана је тако Његош био обешен насред Требиња, на срамоту свих нас. Памтим да нико из моје породице није у то

Тамо много далеко, у америчкој вароши Либертвилу, почивају кости великог песника

време пролазило туда. Срам нас је било сопствене немоћи...

Данило Сикимић, професор, и Никола Чучковић су већ десетлећима бележници историје Требиња. У време које је донело вешање споменика једном песнику били су гимназијалци. Памте и сведоче овако:

Усташке јединице су ушле у Требиње 31. маја. Већ сутрадан ујутро грађани су били шокирани. Споменик Његошу који је Дучић поклонио свом граду и, још више, свом песничком узору, био је оскрнављен: преко главе и попрсја

КОНОПЦЕМ И
ДЛЕТОМ
НА
ПЕСНИКЕ

ВРЕМЕ КАД СУ УБИЈАЛИ СПОМЕНИКЕ

била је пребачена платнена врећа, око врата стегнута омача и окачена о грану платана. Био је то, вероватно, неповљив пример у историји људске (не)цивилизације да се обеси споменик једном песнику.

Дучићев Његош је тако вишио петнаестак дана. Онда су Његошев споменик, многи верују да је то могло да се деси само ноћу, са вешала скинули Бајро Ђугумовић и Јово Кораћ, радници у месном комуналном предузећу, натоварили га на кола и однели у ватрогасни дом. Ту су га

СТРЕЉАЈМО ЉУБИШУ!

Борба је била жестока и кратка, година 1941. на Браићима изнад Будве партизанске јединице су потукле Италијане. Сведоци помињу безглаво бекство оних који су веровали да је цео Јадран њихов.

У немоћном бесу, по повратку у варош из које су кренули ради освајања приморског залеђа, побеђени италијански официри образовали су стрељачки вод и стрељали споменик Стјепану Митрову Љубиши, књижевнику и политичару будванском.

Изрешетан, споменик аутору сјајног „Кањоша Мацедоновића”, победника у дуелу с Фурланом – злом које се онда наднело над Млетачком Републиком – све време последње светске војне стајао је пркосећи том оловном времену.

И уместо да остане такав каквог нам је понудила „колевка цивилизације”, градски оци су одлучили да после рата закрпе бронзаног Стјепана Митрова Љубишу. Ожиљци су, ипак, остали. Више нама него њима.

**Историја је догађај већ сместила
с ону страну ума: споменик који је
Његошу у Требињу подигао Јован
Дучић људи у црном у она зла
времена обесили су о грану пла-
тана. Времена су друга, али је Ду-
чић још тамо далеко, у изгнан-
ству, и даље несмирен**

Споменик Његошу у центру Требиња који су усташе обесиле 1941.

завукли испод камаре одбачених ствари и прекрили чаршавима. Песник чији је земни прах у то зло време лежао на врх Ловћена све године рата је у Требињу скриван у прашњавој просторији.

У међувремену су усташе преврнуле цео град не би ли открили куд је нестало споменик који су тако поносно обесили. На крају су, да не наведу бес претпостављених, јави-

ли својој команди – у посебном „извјешћу“ – да је Његошева биста однесена у Зеницу, ту претопљена и да сада „служи нашој ствари“.

Његош се на своје место испод чувених требињских платана вратио тек неколико година после рата, онакав какав је и постављен 1934. Мало је фалило да не буде баш тако. Наиме, у главама неких родила се идеја да – сагласно

новом времену – споменик офарбају у црвено. Срећом по историју и достојанство овдашњег света, тадашње усијане главе биле су у мањини.

Земаљски сводови

Не зна се поуздано да ли је Јован Дучић, у то време посланик Краљевине Југославије у Мадриду који напушта од-

мах по успостављању дипломатских односа Франкове владе са Павелићевом „НДХ“, сазнао за судбину споменика Његошу. Није извесно ни да ли је до њега стигла вест о скрнављењу Споменика слободи који је поводом двадесетогодишњице ослобођења Требиња, 1938. покљонио свом граду. Наиме, целати Његошевог споменика су, одмах по јавном вешању песника у бронзи, длетима уништили и натписе који су говорили о слободи, Југославији, помињали тмину...

А „најјачи капиталиста модерне српске књижевности“ је свом Требињу – зналци кажу да се ниједан песник није толико одужио свом граду – подарио велики број уметничких споменика, од разних мермерних кипова, три камене чесме (све дела познатих мајстора) до скупценог аутомобила „бјуик“, за потребе општинских служби.

Прелепи парк који данас носи име народног хероја Драгице Правице – до рата се звао парк Јована Дучића – сам је створио, без обзира што је брод са свакојаким биљем намењеним Требињу потонуо у једној бури. Касније савим неоправдано оптуживан за српски национализам, Јован Дучић, песник, намењено је 1938. требињској џамији и двадесет венецијанских фењера за украшавање унутрашњости и прочеља овог муслиманског објекта.

Намерник кога пут нанесе данас у Требиње апсолутно нема могућности да, бар у првом тренутку, сазна да је овде живео Јован Дучић. Ни улице, ни трга, парк је резервисан за неке друге, споменик је још недосађани сан. А песникови земни остаци и данас почивају тамо далеко, у Либертвилу, у Америци, без обзира на три тестаментa у којима моли овако:

„У случају да умрем ван Требиња, места мога рођења, желим да се моје тело пренесе у Требиње...“

Јован Дучић је умро 7. априла 1943. и сахрањен 9. априла, управо на дан када је изишла његова последња збирка песама „Лирика“. Прозни писац Радослав Братић, такође родом Требињац, записаће ових дана и ово:

„Ако и данас важи она стара пословица која каже да се у завичај можеш вратити једино славан или мртав, Дучић је испунио оба захтева...“

Његош је до даљњег на Ловћену. Дучићу још не дају ни Леотар.

Петар Милатовић

Хронообиологија
открива

РИТАМ ЗВЕЗДА У НАМА

**Из
сата
у сат
особине
људског тела и
душе се
мењају. Ево
„реда вожње“
који показује
слабе и јаке
тачке сваког од
нас у току 24
часа**

Кад следећи пут будете морали да одете зубару, гледајте, ако је могуће, да вам закаже за 14 часова. У то време наши зуби су најмање осетљиви на бол, а инјекција анестетика најдуже делује.

То је само једно од открића младе науке хронобиологије. Као што име каже, њен задатак је да истражује улогу времена у биологији – значај „унутрашњег часовника“ за наш живот и рад у току дана и ноћи.

За научнике више нема сумње да одређени 24-сатни ритам делује на сва жива бића, од буве до човека, од цвета мимозе до столетног храста. У лабораторији, мерењем размене материја, утврђено је да чак и преполовљени лист и исечени делић мишићег црева „знају“ када је дан а кад ноћ, било да су изложени сталној светлости или непрекидном мраку.

И у вама се крије не један него двадесет четири човека: сваког сата у току дана и ноћи ви сте, телесно и духовно, друго биће. Ми људи, истина, научили смо да осветлимо

ноћ или, по потреби, да замрачимо дан, али наши органи и даље живе по праисконском ритму којим управљају звезде, који тече још од тренутка кад је први пут настала планета Земља и почела да се окреће.

Као и у свему, и у дејству „биолошког часовника“ људи се међусобно разликују. Па ипак, хронобиологија је утврдила довољно општих правилности да бисмо могли да установимо „ред вожње“ који, уз неизбежна појединачна одступања (за некога сат раније, за некога сат касније), важи за све нас. Почећемо од четири сата ујутру, јер тада „почиње“ и наш организам: макар ми још дубоко спавали, у нашем телу одвијају се хемијске промене које га припремају за „пуштање у погон“.

4.00

Нагло се појачава лучење кортизона, хормона неопходног у стресним ситуацијама. То нам омогућује да се лакше укључимо у дневне токове, али може имати и неповољне последице, нарочито за особе нарушеног здравља. Опасност од срчаног напада нарочито је велика у рану зору, а многи астматичари у ово доба дана имају највише тешкоћа с дисањем.

5.00

Производња тестостерона, мушког полног хормона, у пет ујутру достиже врхунац. У исто време, концентрација кортизона у крви шест пута је већа од дневног просека. С обзиром на овакве разлике, није нипошто свеједно у које се доба дана узимају поједини лекови. Традиционално упутство „трипут дневно по једну

6.00

Појачана концентрација хормона делује као „унутрашњи будилник“. Убрзава се размена материја, у крв стиже више шећера (гликозе) и аминокиселина. Тако организам има на располагању извор енергије и саставне делове за градњу протеина, што је све неопходно за дневни рад.

7.00

Ако у ово доба устајете, ваш организам мора релатив-

таблету" многи лекари данас сматрају превазиђеним. Понеке фабрике лекова већ производе посебно обележене пилуле „за дан“ и „за ноћ“.

но нагло да се прилагоди промењеним условима, не само физичким (кретање после дуге непокретности) него и психичким (прелазак из сна у

стварност). У томе му, по речима психолога, помажу уобичајени јутарњи „ритуали“ – туширање, слушање омиљене музике на радију, па и доручак.

Доручак треба да буде обилан – у томе се сви лекари слажу. Онај ко би сваког јутра узео хране у вредности 2.000 калорија и потом целог дана више ништа убрзо би омршавио. Узмите исту количину хране за вечеру – и угојите се јер органи за варење почетком дана претварају угљене хидрате у енергију, а увече

увече. Ове разлике могу имати и драматичне последице, као што су показали огледи са животињама. У групи мишева које су научници одмах после буђења „напили“ 60 одсто их је умрло од тровања алкохолом. Када је истим таквим мишевима давана иста количина алкохола увече, настрадало их је само 12 процената.

8.00

Мада је ово најпогодније време за љубав (жлезде луче много хормона), већина нас већ је на радном месту или на путу до њега. Врхунске резултате сигурно нећемо по-

знају реуматичари. За пушаче лоша вест: јутарња цигарета сужава крвне судове јаче него иначе.

9.00

Најбоље време за вакцинасање је у девет ујутру јер тада има најмање нежељених последица, као што су отоци и температура. И осетљивост према рендгенском зрачењу тада је најмања. Пацови озрачени у девет ујутру живели су још 120 дана или дуже, они који су исту дозу зрачења примили у девет увече већином су већ сутрадан били мртви. Не треба мислити да ови глодари губе живот само због пуне научничке радозналости. Овакви експерименти показали су да лечење рака зрачењем има шест пута веће изгледе на успех ако се усклади са дневним ритмом канцерозних ћелија.

10.00

У ово доба дана најбоље делује краткорочна меморија, док она „на дуже стазе“ достиже врхунац после подне. Доказ: школској деци је у 10 сати прочитан један текст, затим су пропитана, и показало се да га боље памте него када је исти оглед обављен у три по подне. Напротив, када је пропитивање уследило тек после недељу дана, ђаци су се „поподневног“ текста сећали боље него „јутарњег“.

11.00

Интелектуално смо између 11 и 12 сати у пуној форми, што се нарочито показује у брзини рачунања. У првим поподневним часовима та брзина опада, да би нови врхунац достигла између 16.30 и 18 сати. То значи да родитељи не би смели да терају децу да одмах по доласку из школе раде домаће задатке.

И срце је у ово време у „шампионској кондицији“ – до те мере да се лекарима догађало да превиде срчана обољења која би у друго доба дана лако запазили.

12.00

Стари кинески лекари говорили су да у подне престаје „млади јанг“ и почиње „стари јанг“, симбол светлости и сунца. Данашња медицина каже да у ово доба организам доживљава извесну кризу јер му је после преподневног врхунца активности потребан мали одмор. Заиста, статистике показују да је број инфаркта за 30 одсто мањи код људи који око подне макар мало одремају.

13.00

Радна способност нам је у ово доба за 20 одсто нижа од дневног просека. Заузврат, жучна кесица ради пуном паром.

14.00

Крвни притисак и концентрација хормона још више падају. По мишљењу др Јиргена Цилаја, истраживача из Минхена, наш организам ради у четворосатном ритму, тако да већина људи доживљава фазу умора око 10, 14 и 18 часова. Доктор Цилај саветује посебно аутомобилистима да у то време оборе наслон седишта и одспавају макар десет минута, што је довољно да их освежи.

Већ смо напоменули да је у ово време осећај бола најслабији. Инјекција коју вам даје зубар делује око пола сата, док би увече дејство прошло после 19, а пре подне већ после 12 минута.

15.00

Наступа поновни успон. Ближимо се новом врхунцу ефикасности, који је ипак слабији од преподневног.

16.00

Крвни притисак и рад срца у пуном су замаху. Атлетичари, па и обични „џогери“, у ово доба дана постижу најбоље резултате. Медицинска занимљивост: средства против киселине у желуцу сада делују најјаче.

17.00

Између 17 и 18 часова налазимо се у „поподневном врхунцу“. Повећан је проток крви кроз срце, као и потрошња кисеоника. Чак нам и нокти и коса у ово доба најбрже расту.

18.00

Стари Кинези би вам рекли да сада „јанг“, оличење неба и Сунчеве светлости, уступа место „јину“, чији су симболи Месец и тама. За психологе, ово је тренутак „интроверзије“: човек се окреће себи, враћа се кући, спреман је за разговор, читање, размишљање, гледање телевизије или, напосто, опуштање. Спреман је и за вечеру, јер гуштерача (панкреас) убрзано ради, а јетра боље подноси алкохол.

19.00

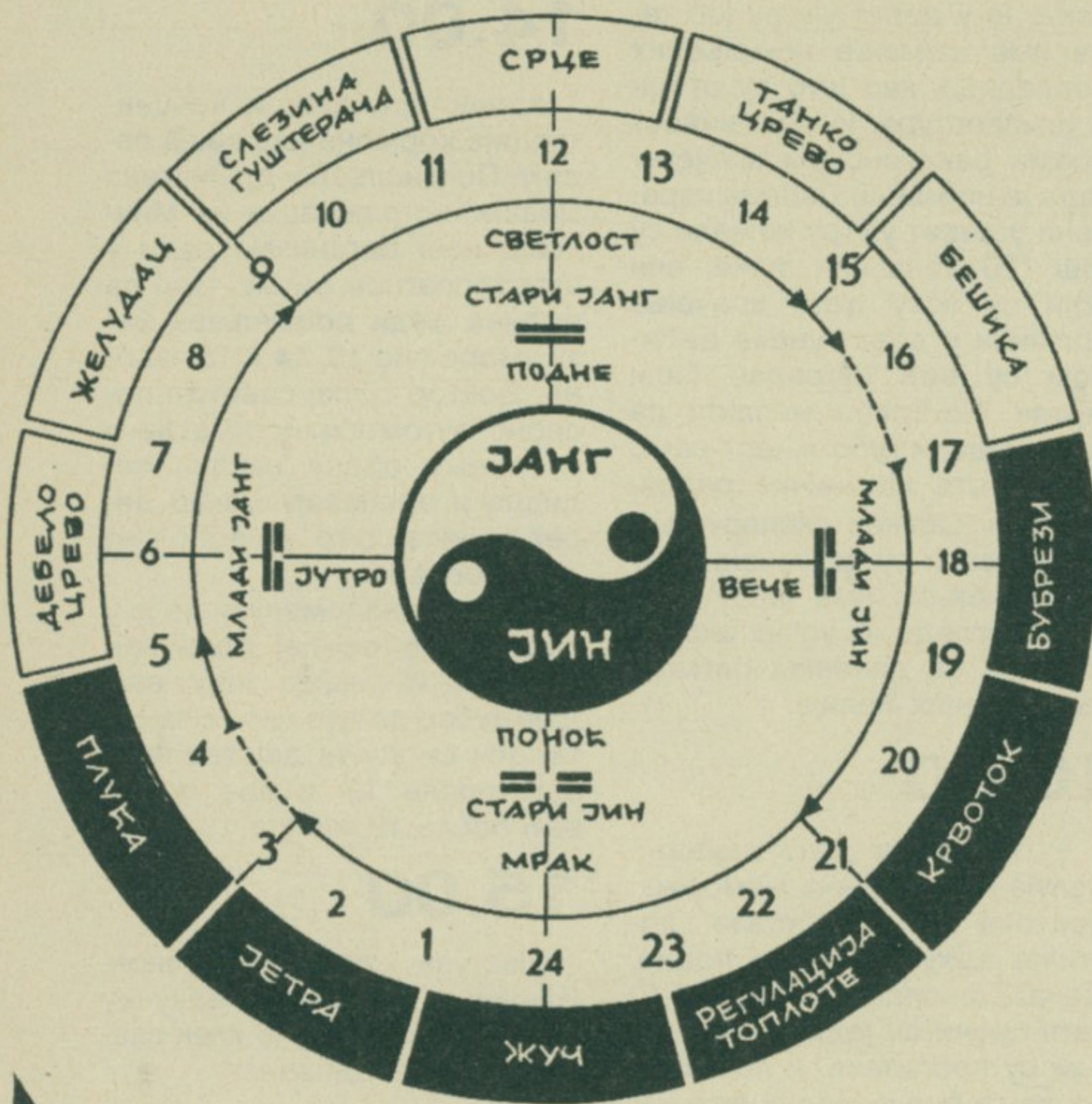
Крвни притисак и пулс толико су ниско пали да лекари не препоручују да се у ово доба

– у масне наслаге. И алкохолна пића сасвим различито делују у разна доба дана: проценат алкохола у крви ујутру расте двоструко брже него

стићи, макар и зато што нам је глава – кажу психолози – још пуна „неисањаних снова“. Осетљивост према болу је изузетно висока, што најбоље

Према вековима старом учењу кинеских лекара, на људско тело делују две супротне снаге, јанг и јин. У развоју дана рад различитих органа долази до изражаја

узимају средства за снижавање притиска. С друге стране, централни нервни систем постаје осетљивији на дејство лекова. Први је то још пре више од два столећа открио лондонски лекар Томас Сиденхем: да би успавао своје пацијенте, увече му је требало мање опијума него ујутру.

20.00

Док седите пред телевизором, у вашем телу догађају се две битне промене: количина масти у крви опада, а венска (искоришћена) крв брже се враћа у срце и плућа. За оне који пате од астме или алергије ово је најбољи тренутак да узму лекове. Исто важи и за антибиотике. Прецизни статистичари чак су израчунали тачан минут када су антибиотици у просеку најделотворнији: 20 часова и 32 минута.

21.00

Какве год биле ваше навике, органи за варење готово без изузетка „одлазе на спавање“ око девет увече. Заиста је штета што многе свечане вечере у ово доба тек почињу. Желудац и црева примају храну, али је готово нимало не прерађују, па она остаје несварена да чека следеће

јутро. Зато се лекари мрште на навику касног вечеравања, које може довести до оштећења слузокоже органа за варење и до постепеног тровања.

22.00

Сада у крви плива изузетно много леукоцита (белих крвних зрнаца) – око 12.000, док их рано ујутру има једва око 5.000. Понеки лекови имају споредно дејство да смањују број леукоцита. Ако се узму у неприкладно време, опомињу хронобиолози, могу озбиљно да увећају опасност од инфекција.

Упозорење пушачима: од овог тренутка, по могућству, оставите цигарету у џепу! Организам ноћу не може успешно да разграђује отрове као што је никотин.

23.00

23.00

Команду над телом преузима парасимпатикус, „умирујући нерв“. Размена материја смањује се на минимум, а исто тако и температура, рад срца и крвни притисак. Осетно опада лучење кортизона и других хормона за стрес. То је, свакако, и разлог што се по ноћи рађа двоструко више деце него по дану.

24.00

У поноћном мраку и тишини лежемо у кревет и као да се враћамо у стање пре рођења, када смо исто тако били у топлоту, одвојени од света, згрчени и непомићни. За разлику од усправног става, лежање изазива осећај усамљености и беспомоћности. Буди се тајни страхови из детињства, па чак и старији од тога: по ноћи, ако је веровати славном психологу Карлу Густаву Јунгу, у нама се буди наслеђени инстинкт наших предака који су стрепели од шумских звери и непознатих демона.

1.00

Сат и по до два сата након што заспимо сан достиже највећу дубину. Код онога ко је још будан пажња, концентрација и способност расуђивања озбиљно опадају. Грешке „људског фактора“ најчешће се догађају у ово доба. Било је 1 и 23 када је експлодирала реактор у Чернобилу. У америчкој нуклеарној централни на „Острву три миље“ неко је сат-два после поноћи окренуо погрешан вентил. И над Бопалом, у Индији, отровни облак се раширио у овим ноћним часовима.

2.00

Онај ко у ово доба седи за воланом може да се увери у оно што су научници утврдили мерењем: реакција на визуелне надражаје осетно је спорија. Зато је и број саобраћајних несрећа, упркос малом броју возила, релативно велики.

Постајемо зимљиви јер осетљивост на хладноћу сада достиже врхунац. Кожа је, напротив, неосетљива.

3.00

У ово време човек заиста није ни за шта осим за спавање. Разумљиво је негодовање војника који усред ноћи морају да стражаре. Концентрација и радна способност достижу минимум. И расположење је, по правилу, веома лоше. Депресивни болесници најчешће се буде око три ујутру и предају се „црним мислима“. Никакво чудо што је број самоубиства у ово доба највећи. Томе доприноси хормон мелатонин који изазива сањивост и психичку несигурност.

Разлог више да „глуво доба ноћи“ преспавате. Већ од четири ујутру, као што смо рекли, организам почиње да лучи друге врсте хормона.

С. С.

СВЕДОК ОПТУЖБЕ:

ГРЕШКА ПРИРОДЕ

МРТВА

УСТА

Ово је истинита
прича о ситном

криминалцу

који је први

велики „посао“

обавио лако и

савршено.

Ипак, на робију

га је одвела

ГОТОВО

невероватна

случајност

Ендрју Кармајкел је управо наручивао другу туру пића у бару „Континентал“ када му се на раме спустила нечија рука. Окренуо се на високој барској столици и бацио поглед на непознатог човека који је полако, као да му је тешко што чини, из унутрашњег џепа сакоа извадио службену легитимацију и представио се:

– Поручник Рандал из Одељења за убиства Сан Франциска! Ако се не вaram, ви сте Професор?!

Жена која је седела са Кармајкелом одскочила је, брже-боље покупила ташну и, одлазећи, добацила:

– Ја с њим немам ништа, вечерас сам га упознала, позвао ме је на пиће и то је све!

Поручник није ни обратио пажњу на лепушасту даму. Знао је чиме се бави. Не скидајући поглед са Кармајкела, тихо је рекао:

– Да кренемо, Професоре! Потребно је да нам објасните неке ствари. Рецимо, где сте били и шта сте радили данас у подне и како сте онако лепо

опељешили Банку за узајамну помоћ! Дакле, оптужба гласи: пљачка и покушај убиства!

Било је то крајем маја 1957.

Ненадмашан стрелац

Кармајкел је вешто глумио запрепашћеност мада је у првом часу осетио зебњу. Питао се како је било могуће да га тако брзо открију када је банку опљачкао на готово савршен начин, без трагова или било каквог доказа који би полицију довео до њега. Чувши, међутим, да је оптужен и за покушај убиства, лакнуло му је. Сада је био потпуно сигуран да полиција,

у ствари, не зна ништа. Опусто се у полицијским колима и почео да се смеје. Поручник је отворио нови пакет и жвакаће гуме, узео једну и, жвачући, хладно погледао Кармајкела.

— Драги Професоре, ко се последњи смеје најслађе се смеје! Не журите са закључком! Истина, ваш полицијски досије је прилично пун, али то су углавном ситне крађе. Шта вам је требало да потегнете оружје на човека, за то вам не гине дебела робија!

— Грешите — узвратио је Кармајкел — нити сам опљачкао банку, нити пуцао!

Кармајкел је био сигуран у себе. За то је имао јак разлог. Истина, Банку за узајамну помоћ је опљачкао, али службеника није ранио из пиштоља. Једноставно, није могао зато што никада у животу није промашио циљ. Надимак Професор добио је у колеџу. Завршио је две године студија, а онда су га најурили. Ухваћен је да празни џепове студената јер му је стипендија била мала а прохтеви велики. Тако је вешто крао да и није могао да добије други надимак осим — Професор. Но, ако није окончао студије, усавршио је у стрељачкој дружини гађање у мету из ватреног оружја. Оружјем је почео да барата још на родитељском ранчу, а касније на студијама постао је прави мајстор. Био је у стању да из пиштоља погоди у лету сваку ствар — флашу, чашу, метални новац... Промашај би сматрао сопственом увредом. И зато службеник банке у кога је пуцао по обављеном „послу“ никако, сматрао је, није могао да остане жив.

Сто долара за провод

Једина светла тачка у Кармајкеловом животу био је рат у Кореји где је због стрељачке вештине добио медаљу. Све остало, пре и после рата, били су мали прљави послови, крађе, ситне пљачке, уцене... Пљачка Банке за узајамну помоћ требало је да буде „оно право“, да коначно и он дође до велике своте новца од које ће безбрижно живети до смрти. Све је испланирао, до последњег детаља. Недељама је пажљиво осматрао банку. Знао је да се банка бави зеленашењем, односно да сиротињи даје готовину уз велику камату, чак 27 процена. Разуме се, банка никада није позајмљивала више од 1.500 долара, али је готовина стајала у фиоци директора који је са још једном службеницом чинио целокупно особље. Осим аларма, банка није имала никакво обезбеђење, ваљда су сматрали да није потребно јер раде са малим количинама новца. Ипак, Кармајкел је уочио да се у понедељак доноси цела свота која ће се током недеље давати на зајам.

Уочио је Кармајкел још нешто: службеница свакодневно одлази на паузу у 11.30 часова, а директор у 12.30. Наравно, пошто се она врати.

У понедељак, само што је службеница отишла на ручак, Кармајкел је ушао у банку. Директор, занет послом, није приметио када је дошљак за собом тихо окренуо кључ у брави. Подигао је главу тек

када је Кармајкел пришао шалтеру. Знајући га одраније, јер је Кармајкел неколико пута узимао зајам, директор га је весело поздравио.

Не треба ни описивати директорову згранутост када је младић извадио пиштољ. Дале се све одвијало муњевито, зелене новчанице преселиле су се из фиоке иза шалтера у Кармајкелову торбу.

Пре него што ће напустити банку младић је још једанпут запрепастио директора. Спустио је торбу на под, окренуо сако који је имао два лица, поново га обукао, залепио лажне бркове, браду и обрве, гурнуо у уста испод образа помотуљак вате, натукао шешир на главу и за тили час променио изглед.

— То је то, директоре, сви који ме буду видели приликом изласка из банке неће описати Ендрјуа Кармајкела већ овог човека кога видите. А што се вас тиче, мртва уста не говоре!

Затим је подигао пиштољ и једним хицем устрељио несрећног човека иза шалтера право у срце! Нехајно је изашао, да га пролазници уоче, а када се приближио улици у којој је становао, брзо је склизнуо у улаз прве зграде и „вратио“ свој прави изглед. Реквизите за прерушавање бацио је у канту за отпатке и у стану пребројао новчанице, све од 50 и 100 долара. Плен је био више него позамашан — опљачкао је округло 100.000 долара! Исте вечери отишао је да се проведе. Узео је новчаницу од 100 долара и прво навратио у бар „Континентал“. Ту га је и нашао поручник Рандал.

У полицијској станици чекало га је изненађење. На столу шефа Одељења за убиства стајала је његова торба и уредно поређане новчанице које је опљачкао. Недостајала је само једна — она од 100 долара коју је узео за провод.

— Ја с тим новцем немам никакве везе и то није моја торба! — дрско је одговорио. — Уосталом, немате доказ да сам опљачкао банку. Тај новац је неко могао да однесе у мој стан и да ми подметне!

Шеф Одељења је уздахнуо.

— Имамо сведока, директора банке! Преживео је! Замисли, ти си му пуцао у срце мислећи, наравно, да је оно на левој страни. Али, природа се с њим поиграла а тебе преварила! Директор има срце на десној страни!

Ендрју Кармајкел је осуђен на 12 година робије.

М. Тодоровић

Илустровао: Брана Јовановић

ПРОГОВОРИЛА!

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

ИМА И ВЕЋИХ

Ниједан други инсект не привлачи толику пажњу човека као лептир, а разлог је јасан – најлепши је а и живи у свим крајевима света осим на Антарктику. Међународно удружење лепидонтеролога је највећа од свих организација посвећених једној групи инсеката и има на стотине хиљада чланова широм света. Винстон Черчил их је обожавао. Једном приликом набавио је велики број лептира које је све пустио у истом тренутку тако да се небо зашаренело пред очима задивљених гостију на пријему у његовој башти.

Од 100.000 врста лептира најмањи су чланови породице Nepticulidae. То су сићушни инсекти чија раширена крилца имају у распону једва три милиметра (као, рецимо, велико слово „М” у

„Забавнику”). На другом крају рекорд је совица из Јужне Америке (*Thysania zepobica*) са 27–30 центимета-

ра распона а није мали ни Атлас – на слици у Лондонској кући лептира. А лепитр по имену херкул (*Coscinusce-*

ra hercules) кад рашири своја огромна крила (око 30 cm), прекрије површину од 650 квадратних центиметара!

ПЕЈСМЕЈКЕР ЗА РАПСОДИЈУ

Ветеринарска клиника у француском граду Лиможу

постигла је велики успех: овде је први пут у историји уграђен пејсмејкер у срце једне доге из Бордоа.

Рапсодија има десет годи-

на што је за псе прилична старост (једна псећа година рачуна се као седам човекових). Већ месецима налазила се на самој ивици живота. Сваки час падала би у кому. Дијагноза: тешке невоље са срцем или, како би то лекари рекли, блокада трећег степена што значи готово потпуно одсуство контракција срчаних комора. Смрт је била неизбежна.

Власница доге Аник Лебон, у чијој је кући Рапсодија и дошла на свет, није одустала да тражи спас и напокон га је неочекивано и на-

шла код доктора Мороа из Лиможа. Он је успешно извео операцију која је трајала нешто више од пола сата уз драгоцену помоћ једног лекара из Ургентног хируршког центра у Лиможу који је пејсмејкер скинуо са једног пацијента који је умро при операцији. И Аник Лебон је такође обећала да ће стимулатор срца вратити кад Рапсодија једног дана угине.

Али, стара дога је далеко од тога. Одлично се осећа и већ излази у редовне шетње до обала реке Гароне.

ЕКОЛОШКИ БОШАК

ЦРНЕ ЛУБЕНИЦЕ ИЗ ЛАЦИЈА

● У овом веку је због појачане енергетске потрошње у атмосферу доспело више од 400 милијарди тона угљен-диоксида што може негативно да се одрази на климатске услове на Земљи.

● Због повећане потрошње, узроковане индустријализацијом и урбанизацијом, у околини неких градова дошло је до битног смањења нивоа подземних вода. Тако је, на пример, у току последњих двадесетак година у околини Милана тај ниво опао за 20 метара, а у Болоњи, где се 1945. године корисна вода налазила на дубини од 12 метара,

данас може да се нађе тек на 35 метара дубине.

● Подизање индустријских постројења, нових градова, рекреационих центара, изградња водовода, нафтовода и гасовода, ауто-путева у великој мери је утицало на смањење обрадивих површина, ишчејавање шума, цветних поља и мочвара. На нашој планети је због ерозије изгубљено 500 милиона хектара ораница. Само у Кини

годишње нестане око 2,5 милијарде тона плодне земље.

● У Средоземљу се сваке године слива око 120.000 тона минералних уља, 60.000 тона детерџената, 100 тона живе, 3.800 тона олова, 2.400 тона хрома, 21.000 тона цинка, 90 тона пестицида и 1,120.000 тона хранљивих материја које садрже азот и фосфор.

● У Лацију у Италији 1973. године сазреле су необичне лубенице. Уместо црвен, плод је унутра био црн. Испитивања су показала да су црне лубенице настале због наводњавања водом која је била загађена анилинским бојама, оксидима олова као и отпадним водама електро-хемијске прераде алуминијума.

Ш. Бармати

**СНИМАК
КОЈИ
ЈЕ
УЗБУДИО
СВЕТ**

ишао је најопаснијим прилазом. Одједном, његова лева нога оклизнула се на глаткој површини и пред очима малобројне публике, деце и пријатеља Владимир-Волођа лагано и без гласа полетео је у провалију. Не схватајући шта се дешава, деца су пратила његов лет, а пријатељ Саша Купцов аутоматски је притиснуо окидач на фото-апарату.

Слика коју су пренеле новине широм света изазвала је ужас, а уз пут се сазнало и нешто више о овој опасној дисциплини која има све више присталица широм наше планете. Између осталог да се алпинисти Краснојарска, („слободни пењачи“ или „љу-

се попне на њу поклонити своје срце. Покушали су многи али без успеха. А онда је, на опште изненађење, у освајање кренуо непознат младић кога су у алпинистичком друштву видели свега два-три пута. Без речи је пришао стени и без икаквих „техничких помагала“, голим рукама и са каљачама на ногама, успентрао се до врха. Био је то Волођа Теплих, а догађај се одиграо пре 20 година.

Почетак као у бајци

Романтична љубав с Дулси-нејом остала је успомена из младости. Теплих се касније оженио девојком која се ни-

ЗБОГОМ ВЛАДИМИРЕ!

Кад је Теплих полетео у амбис, његов пријатељ махиално је притиснуо окидач на фото-апарату

ди-пауци“ како их зову) никад не обезбеђују, чак ни минимално. Ни Теплих није трпео ужад ни сав други прибор и од опреме је у руксаку имао 3-4 пара обичних гумених каљача.

Шта траже горе?

Новинар Николај Савељев, и сам планинар, кренуо је трагом вести о смрти ненадмашног алпинисте. Пошто је обуо гуме патике, упутио се за Сашом Купцовим на Стене.

— Најтеже ми је било да не гледам доле — написао је касније Савељев. — Извршавао сам свако водичево упутство, хватао се за сваку избочину или „цеп“ (испуст) и пукотину на које ме је упозоравао. На врху ми је Саша показао њихов свет. Његов, Теплихов и многих других „манијака“, страшно заљубљених у стене, просто опседнутих њима. Преко пута Стуба висока узана литица која личи на окамењену кравату. Испод амбис од сто метара. — То је Теплихова петља — каже Саша. — На њој постоје само једва приметни испусти. Како се Волођа туда пео, само Бог зна. И једини је он то успевао.

Лудо храбра алпинисткиња Дусја (Дулсинеја) показала је једног дана на ову стену и рекла да ће оном ко успе да

кад није попела ни на један планински врх, добио децу. У тренутку смрти имао је 42 године и радио као монтер на високим грађевинама. Жена никако није успевала да га одговори од опасног пентрања уз окомите глатке литице.

— Онај ко се никад није попео на врх Стубова не може ни да схвати ни да осети шта је то што нас зуче горе — каже Саша. — Зими, кад се после успона и страшне хладноће најзад докопам колибе, горе ме чекају топао чај, гитара и пријатељи, тада сам апсолутно срећан.

После Владимирове смрти Саша Купцов са друговима пео се на Стене да би утврдио зашто је Теплих пао. Реконструисао је сваки његов покрет. Иза Саше су ишли остали из групе. На крају су се сложили у једном: кад је успон, чак и онај најопаснији, проучен до најситнијег детаља, он се обавља аутоматски и опрезност слаби. Теплиху се уз то још на земљи за ђон каљаче прилепио каменчић. И све је ишло како треба док се пео на врховима прстију, али у тренутку кад се пуним стопалом ослонио на стену, десило се оно што се више није могло поправити. Тада је и настао овај потресан снимак који је обишао свет.

В. М.

Нико није могао да се мери с њиме у пењању на Краснојарске стубове, јединствени букет уских усправних стена које у Националном парку Јенисеј као циновске игле штрче у небо. Владимир Теплих важио је за неприкосновеног краља алпиниста Совјетског Савеза. Успоне које је он изводио, кажу његове колеге, нико неће моћи да понови.

Све се догодило брзо и неочекивано. Било је тихо августовско јутро. Теплих је готово стигао до врха Перија, уских вертикалних литица високих 100 метара. Као и увек

МА ШТА КАЖЕШ

ЗАМРШЕН СЛУЧАЈ

Конзилијум лекара окупио се да размотри случај једног болесника који их је слушао шта говоре скривен иза врата. Када га је, касни-

је, жена питала шта су доктори одлучили, он је одговорио:

– Немам благе везе. Рекли су да ће дијагноза бити потврђена после аутопсије. Шта ли му то значи? ■

„Охајо Моторист“

ПА, СПАКУЈТЕ МИ!

Бивши градоначелник Њујорка Ед Коч опорављао се после лакшег срчаног удара у званичној резиденцији када га је посетила Мајка Тереза. Коч јој је понудио да заједно ужинају колачиће и лимуну. Пошто су ђаконије сервиране, Коч је приметио да се Мајка Тереза ничега не дотиче.

СРЕЋНИ И ПРЕСРЕЋНИ

Просечан Француз висок је 1,72 метар и тежак 75 килограма. Од 1970. године угојио се 3 килограма.

Просечна Францускиња висока је 1,60 метар и тежи 60 килограма. Од 1970. смршала је 600 грама.

Наочаре носи 23 милиона Француза, а 55 одсто њих држи домаћу животињу што је европски рекорд.

У граду станује 66 одсто Француза, 27 одсто по селима, а 7 одсто расуто је по другим местима.

Фрижидер има 99 одсто француских домаћинстава, 94 одсто телевизор, 85 одсто машину за прање рубља, 31 одсто машину за прање посуђа, 11 одсто кућни компјутер.

Французи држе светски рекорд у трошењу алкохолних пића са 30 грама алкохола дневно и светски рекорд у трошењу минералне воде са 55 литара годишње. И једно и друго по глави становника.

Французи годишње поједу просечно 67 килограма хлеба по особи, 14 килограма мање него 1970.

– Никада не једем и не пијем код славних и богатих – објаснила му је најпознатија светска монахиња, добитница Нобелове награде за мир – па сиромашни које посећујем не морају да црвене што немају чиме да ме понуде.

– Али, забога, Мајко Терезо, па ово су најбољи чоколадни колачићи на свету! – узвикнуо је Коч.

– Е, ако је тако, онда ми их спакујте! ■

И, што је најлепше, 86 одсто Француза изјавило је да су срећни! ■

ЗАВЕРА ЋУТАЊА

Млади надобудни песник жалио се Оскару Вајлду како га критичари уопште не примећују:

– То је завера против мене... Договорили су се да ћуте! Шта ми саветујете, Оскаре?

– Па, ћутите и ви! ■
„Таун енд Кантри“

И У ГРОБУ

И најзагриженији спортисти морају признати да смрт представља поприличну препреку између њих и вољене им игре. Енглец Хари Бегшо из Дербишира био је у том погледу изузетак. Он није видео ниједан овоземаљски разлог који би га, кад умре, раздвојио од љубљеног крикета.

И, када је 1927. године заувек склопио очи, Хари је сахрањен у црквеној порти одевен у униформу крикетског судије с лоптицом за крикет у беживотној руци.

Изнад Харија положеног у хоризонталу подигнут је

ИСКРЕНОСТ ЈЕ НАЈТЕЖА

- Пријатељи спадају у онај део човечанства према коме можемо да исполимо човекољубље.

Џорџ Сантајана

- Ценим ону врсту хумора од које се смејем пет секунди, а размишљајем десет минута.

Виљем Дејвис

- Племенитост увек осваја, нарочито она коју прати скромност.

Гете

- Ништа на свету није теже од искренности, а нема ничег лакшег од ласкања.

Достојевски

- Љубав је као грозница: она се рађа и нестаје а да човекова воља при томе нема никаквог удела.

Стендал

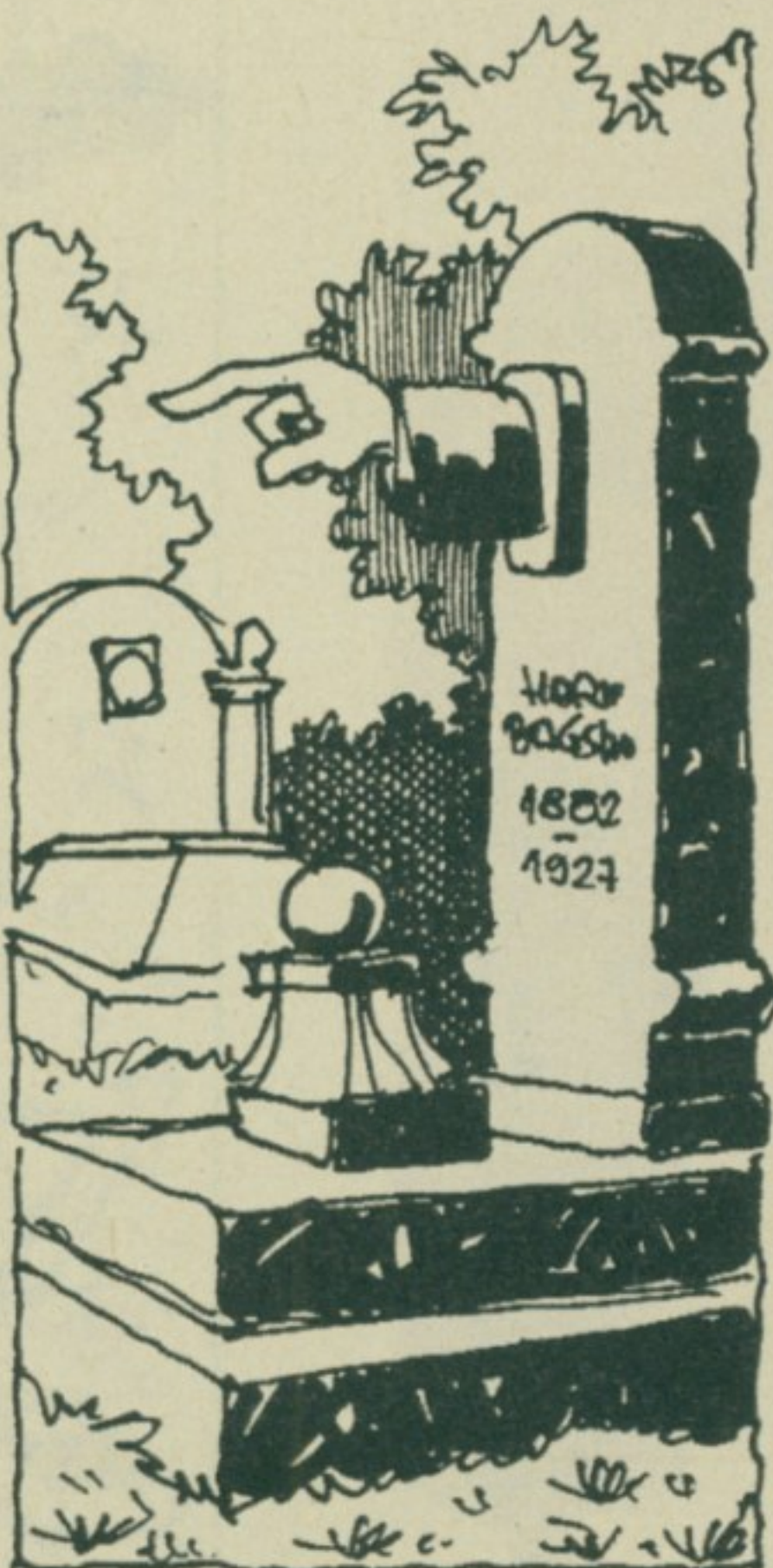
- Патриотизам – то је човекољубље. Ја сам патриот зато што сам човек и што волим људе. Ја никога не искључујем.

Ганди

- Ако у сликарству начиниш грешку, не можеш је сакрити. А ако у медицини начиниш грешку, сакриће је црна земља.

Афганистанска пословица

надгробни споменик у виду руке с подигнутим кажипрстом. У крикету такав положај судијине руке значи „Напоље!“.

ШТА СЕ ВОЗИ, НОСИ, СЛУША

СЛИКА БУДУЋНОСТИ

Први магнетни фото-апарат намењен широкој публици. Потпуно аутоматизован, слика се добија на магнетном диску, а репродукује прикључењем на ТВ. Бриљантан квалитет који ће, између осталог, унети праву револуцију у штампу. Произвођач: Канон.

ЛЕПОТАН

Елегантан телевизор у боји за два система (ПАЛ, СЕКАМ) у стилу педесетих година, дело британског дизајнера Мајка Блиса. Има прикључак за компјутер којим се претвара у монитор. Осамдесет и девет канала. Екран 38 см. Направљен је од пластике отпорне на топлоту, у две боје, црној и боји слоноваче. Назван је ТВ-берлина, према врсти старинских кочија. У истом стилу производе се и радио-берлина и зидни сат берлина.

ЛАМПА НА СКЛАПАЊЕ

„Римејк“ чувене стоне лампе коју је тридесетих година овог века креирао париски дизајнер Жимо, израђена је по оригиналном калупу. Отворите је и она се упали, затворите је, светлост се угаси. Прави се од црног и мрког бакелита.

ЗОЉА УМЕСТО БУМБАРА

Овај електрични контрабас витка стаса спојен са бас појачалом врло верно репродукује акустички звук. У њега могу да се убаце и различити модулатори за боју звука. Тело је од јеловине, а врат од јаворовог дрвета. Има га у три величине и бојама: жутој, црвеној или од црног и плавог лака.

МАЛИ ЗАБАВНИКОВ КВИЗ ДА ЛИ ВАМ ЈЕ ГЛАВА У ОБЛАЦИМА?

Проверите своје познавање астрономије одговарајући са **ТАЧНО** или **ПОГРЕШНО** на следећих 11 питања. Уколико без гледања у енциклопедије и уџбенике правилно одговорите на сва питања, доделите себи приватну Нобелову награду

1. Све звезде су сунца?
2. Изван Земљине атмосфере нема гравитације?
3. Звезда падалица је звезда која се померила са свог уобичајеног места на небу?
4. До потпуног помрачења Сунца може да дође само за време пуног месеца?
5. Поларну светлост (aurora borealis) изазивају Сунчеве честице набијене електрицитетом?
6. Тамне мрље на Марсу су дна нека-

7. Метеорити обично падају за време великих олуја и невремена?
8. Земља је ближе Сунцу у јануару него у јуну?
9. Када су ноћи веома ведре, голим оком могуће је видети око три милиона звезда?
10. Фебруар је једини месец у години када се може догодити да нема младог месеца?
11. Бетовен, Шопен, Гете и Ибзен налазе се на планети Меркуру?

МАЛИ ВЕЛИКИ МЕК

Портабл рачунар који видите садржи у себи све предности славног Мекинтошовог компјутера. Новост је екран с течним кристалима и таква меморија која му омогућава да брже реагује. Висок контраст и врло широк угао видљивости. Резолуција 640 x 400 пиксела (тачкица). Потежи је: 6,2 kg са батеријама и 7,2 са акумулаторским постољем.

„РУСКИ РОЛЕКС“

Тако су овај једини совјетски кварцни сат назвали новинари на Западу. Произведен је у Фабрици авиона у Минску, а препознаје се по веома једноставном поклопцу који је за кутију причвршћен ланчићем тако да се навијањем кључа осигурава да сат буде херметички затворен.

КАШИКЕ СТИЖУ С ПЛАФОНА

Идеално за мале кухиње: радни сто за сецање, резање, припремање. Са стране још и две фиоке, а са плафона се диже и спушта елемент који замењује кухињски ормарић тако да вам је све при руци.

МОЈ ПРВИ МИКРО
Ласерски диск
вокмен који чита
ласерске плоче.
Квалитет и ди-
зајн гарантује
Сони. Ради на
батерије или
струју.

НАЈКЕ И ЗА ГОЛФ

Патике за голф у британском стилу. Лице од чисте коже, ђон са 11 замењивих крампона, пете од тврде „ваздушасте“ пене.
В. М.

ОДГОВОРИ

6. **ПОРЕШНО.** Захваљујући сликама које је 1965. године послала свемирска сонда „Маринер 4“, знамо да све Марсове мрље нису депресије. Неке од њих су планински врхови или равни а тамна боја не потиче од присуства органских материја.
7. **ПОРЕШНО.** Између олуја, чисто атмосферских појава, и метеорита, већинских комада камена или метала свемирског порекла, нема баш никакве разлике.
8. **ТАЧНО.** И то око пет милиона километара. Али, годишња доба не зависи од различите удаљености између Земље и Сунца већ од нагиба ротационе осе наше планете.
9. **ПОРЕШНО.** Големом оком може се, за веома ведрих ноћи, видети око 5.800 звезда. Али, веома ретко види их се више од 2.500 одједном јер се најближе звезде на хоризонту једва назирју.
10. **ТАЧНО.** Интервал између два младих месеца износи 29,5 дана а фебруар месеца има само 28 дана, односно 29 сваке преступне године. Дорађа се, према томе, да фебруар прође без младог месеца.
11. **ТАЧНО.** Имена ових славних људи носе Меркурови кратери.

1. **ТАЧНО.** Сунце је звезда, односно сјајно небеско тело које на веома високим температурама ослобађа гасове. И, обрнуто, планете не емитују светлост.
2. **ПОРЕШНО.** Гравитација се смањује удаљавањем од Земље али, у теорији, Земљино гравитационо поље је бескрајно. Захваљујући томе Месец остаје у својој орбити око Земље.
3. **ПОРЕШНО.** Звезда падалица, или метеор, је честица која потиче из свемира и распада се у Земљиној високој атмосфери.
4. **ПОРЕШНО.** Месец може потпуно да сакрије Сунчев диск само ако су Земља, Месец и Сунце у савршено правој линији, у часу младог месеца. Месец се тада налази између Земље и Сунца а његова тамна страна окренута је Земљи.
5. **ТАЧНО.** Када стигну до високе атмосфере, ове Сунчеве честице привлаче магнетни полови и то баш због њиховог електричног набоја. Управо зато ова појава се најбоље уочава у поларним крајевима.

награђује

1000

награда већ у првом колу

Можете добити:

портабл ТВ колор	(1)
кућни рачунар	(5)
бицикл ВМХ	(15)
котураљке	(10)
walkman	(10)
видео-игре	(100)
слагалице	(200)
монополи игра	(200)
поклон пакети Пливе ...	(459)

ВЕЛИКО
БЛАГО
ЗА
DUBBLE-BUBBLE
САКУПЉАЧЕ!

Сакупите 30 омота
жвакаће гуме

пошаљите са својим
именом и адресом
на адресу:

Наградна игра
DUBBLE – BUBBLE
п.ф. 629
11001 Београд

Извлачење награда: 05. 06. 1990. године.

Имена добитника биће објављена
у листу Политикин Забавник 6. 7.
1990. г.

Зора је сивкастом светлошћу обасјавала океан код Ситке на Аљасци. Прозор мале куће на сплаву био је осветљен. Ту, у скровитом затону, живели су Цим и Цил Блејдз и њихова деца шестогодишњи Клинт и трогодишњи Курт. Рибарски бродић „Блуберд“ дугачак осам метара био је укотвљен поред саме пловеће куће. Блејдзови су, још од познанства у Вајомингу, сањали о животу на Аљасци и сан им се остварио. Издржавали су се углавном од риболова.

– Хоћемо ли на море, сине? – питао је Цим сањивог малог Клинта који је климнуо главом.

Приобални појас рта Ецкамба острва Крузоф на западној обали Аљаске богат је лососом, али није заштићен. Осим острвца Св. Лазарија пучина се протеже све до Јапана. Цим је пољубио своју жену, препоручио јој да радио држи на каналу 70 да би били у вези и с малим Клинтом, кога је учио занату, кренуо у риболов. Цил је, дрхтећи од зиме, с кућног прага погледом отпратила „Блуберд“.

Упомоћ, тонемо!

Поподне је ветар био јачи него обично, али су отац и син ловили рибу и у горим условима. Чекати лепо време да би се испловило у тим областима значи бити гладан. До 14 часова Цим и Клинт уловили су десетак лососа од по девет килограма. Отац је наставио да лови а дечак је отишао у кабину да легне.

Цим је погледао океан и видео да су остали сами. Остали рибарски бродови отишли су а да он то није ни приметио. Како је Ситка била удаљена око двадесет километара, ноћ ће се спустити пре него што стигну кући и, пошто „Блуберд“ није имао радар, Цим је одлучио да се укотви иза Св. Лазарије и ту проведе ноћ. То је радиом јавио жени која није била одушевљена, али ни забринута јер се то дешавало и много пута раније.

Цим се укључио на таласе метеоролошке станице. Саслушао је извештај и напомену да ће следећи билтен бити објављен у три ујутру. Пребацио се на канал 70 да би могао да чује своју жену.

А да је остао на каналу метеоролошке станице, ухватио би специјалан извештај у 18,57 часова: „Обавештење о налетима ветра. Током ноћи између 10. и 11. децембра западни ветрови могу да достигну брину од 75 километара на час. Немирно море с таласима од 6 метара.“

Стављао је лососе на лед у спремишту када је „Блуберд“ почео да се окреће од наглог удара ветра. Брзо се попео у кабину и рекао Клинту да обуче комбинезон за спасавање постављен специјалним пенастим материјалом. Тај комбинезон покрива тело од главе до пете, чува телесну температуру и одржава се на површини воде. Без њега би човек, у води од 4°C, умро за мање од пола сата.

Цим је упалио мотор брода, дизел од 35 коњских снага, и рефлектором осветлио оштре гребене Св. Лазарије, удаљене двадесетак метара од „Блуберда“, које су заплускивали огромни таласи. „Ако их дотакнемо, пропали смо“, помислио је.

Променио је брзину и подигао сидро док

ОРДЕН

ЖИВОТ ПИШЕ ДРАМЕ

ЗА

ХРАБРОСТ

„Ако не могу да дохвате бродоломнике, како ли ће да нађу мене“, помислио је Цеф Танкс. „Ово јесте самоубиство, али нећу моћи да живим ако их оставим да умру“

му је ветар завијао око ушију и снег падао у очи. Ни уз помоћ рефлектора није видео даље од два метра.

Циновски вал изненада је подигао „Блуберд“. После паузе која је деловала као вечност Цим је осетио како му тло измиче под ногама а онда је чуо ужасну ломљаву. Покушао је да, маневришући уназад, избегне оштре стене, али је још један огроман талас поново бацио брод на гребен. Цим је подесио радио на каналу 16 обалске страже.

– Упомоћ! Упомоћ! Упомоћ! – повикао је. – Зове брод „Блуберд“. Ударили смо о стене Св. Лазарије и тонемо!

„Блуберд“ се нагнуо на десну па на леву страну. Вода је почела да продире у брод.

Нашли смо вас, „Блуберд“!

У ваздухопловној бази Ситке завијање сирене пробудило је Цефрија Танкса, члана спасилачке екипе обалске страже. „Бродолом код гребена Св. Лазарије!“ чуо је преко разгласне станице. Журећи према гардероби, Танкс се запрепастио када је кроз прозор видео како киша лије као из кабла а ветар обара крошње дрвећа.

Навукао је комбинезон, зграбио ронилачка пераја, маску и цев за дисање и одјурио према хеликоптеру број 1486. У њему су се већ налазили капетан корвете Џон Видон, копилот поручник Грег Брејтхот, а иза њих, поред врата за товар, механичар прве класе Карл Сејлор који ће управљати ужетом за спасава-

ње и Марк Милн, електронски техничар треће класе који ће одржавати радио-везу с базом. Танкс је сео позади. „Ово ће бити тешко, рекао је самом себи.

Крма „Блуберда“ тонула је све дубље а таласи су се ваљали преко задњег моста. У кор-

миларској кабини Цим је посматрао Клинта који је чврсто спавао.

– Хеликоптер за спасавање 1486 обалске страже „Блуберду“ – огласио се изненада радио. – Да ли ме чујете?

У вихору ветра и снега хеликоптер је летео на висини од 250 метара. Његова посада покушавала је да одреди положај „Блуберда“. Чувши да је помоћ ту, Циму се вратила храброст. Они ће успети да нађу брод захваљујући радио-фару, уређају за навођење. Цим је једном руком држао микрофон док је другом управљао рефлектор према небу.

– Механичар пилоту – рекао је Сејлор преко микрофона у кабини. – Видим доле трепаву светлост!

И пилоти су је видели док је „Блуберд“ јашао на циновском таласу.

– Нашли смо вас, „Блуберд“, долазимо за два минута – поручио је Брејтхот Циму.

Видон је почео спуштање правећи полукруг против ветра. Али, када се хеликоптер нашао наспрам „Блуберда“, брода тамо више није било. Видон и Брејтхот видели су на инструментима да их је снажан удар ветра удаљио десетак километара а да они то нису ни приметили.

У кабини „Блуберда“ вода је Циму већ до-
сегла до појаса.

површини, Цимов комбинезон био је пун ледене воде. Покушавао је да се што више удаљи од брода који се, најзад, пропео и потонуо. Видон је из хеликоптера назирао светлост његовог рефлектора на дубини од осам метара.

Сејлор је спустио гондолу за спасавање, али ју је талас истог часа однео ван домаћаја бродоломника. Покушао је више пута и увек безуспешно: или је ветар одбацивао хеликоптер, или су таласи удаљавали гондолу.

За Танкса нема места

Ронилац Цефри Танкс, седећи у пуној опреми, чуо је Видонов неодлучан глас у свом радио-пријемнику:

– Цефе, никако не можемо без тебе... Да ли се слажеш?

Од ронилаца обалске страже обично се не тражи да иду у сигурну смрт. „Ако не могу да дохвате бродоломнике, како ли ће да нађу мене“, помислио је Танкс. „Ово јесте самоубиство, али нећу моћи да живим ако њих оставим да умру!“ Дубоко је удахнуо ваздух и одговорио капетану:

– Па, да покушамо!

– Ти пази на Цефа, а ја ћу да држим Блејд-

Блејдза. А онда је видео огромне Клинтове очи. „Дете!“ изустео је запањено.

Сејлор је поново спустио гондолу и ветар је поново удаљио хеликоптер. Маневрисали су безуспешно безброј пута.

– А да им спустимо сплав за спасавање да се сами снађу? – питао је Видон своју посаду. Није желео да ризикује свих седам живота, четири у хеликоптеру и три доле у мору.

Нико му није одговорио.

– Добро, покушаћемо још једном!

Искористили су час када се ветар мало смирио и Танкс је успео да ухвати гондолу и у њу убаци Цима и Клинта. Дао је Сејлору знак да почне да их подиже. За њега није било места јер је дизалица била предвиђена за терет до 270 килограма, а Цимов комбинезон, пун воде, тежио је више од једне одрасле особе.

Отац и син су се некако нашли у хеликоптеру.

Гондола је поново спуштена за Танкса кога су сада таласи носили брзином од најмање 60 чворова. Хеликоптер тежак десет тона изводио је лудачке акробације. Најзад су ухватили и Танкса и једва га подigli јер је ветар за-
нео гондолу која је треснула о пилотску кабину. Али, кошмарно спасавање било је завршено.

– Обалска стража, брже! Вода надолazi, подавићемо се! – понављао је он у свој микрофон.

После тога су скочили, Цим је Клинта држао у наручју, и одмах их је прогутао циновски талас. Када су се поново појавили на

зове под рефлектором – рекао је свом техничару.

Танкс је пливао борећи се с таласима и не видећи ништа. У једном тренутку угледао је наранцасту флуоресцентну траку комбинезона за спасавање. Налазио се тачно иза Цима

Посада обалске страже хеликоптера 1486 проглашена је најбољом екипом 1987. године. Танкс је добио Орден за храброст адмирала Бендера, највеће америчко одликовање за мирнодопске херојске подухвате.

Б. Д.

Илустровао: Петар Радичевић

ЦЕРЕМАЈА

СИМОН

СЕ ВРАТИО

ПЛЕО

БРОД СЕ
СТУПА!

ТОВАР
ГА ЧЕКА
БИЗУ УШКА!
НАИЗМЕД, СВЕ
ИЗМЕД
НОРМАЛНО,
АЛИ ВИДИ
КО СЕДИ
НА ПАЛУБИ!

ТО ЈЕ ДОКТОР ХЕМИЈЕ
СПЕЦИЈАЛИЗОВАН ЗА НАР-
КОТИКЕ! ПОМОПРИВРЕДНА
ЕКОНОМИЈА ИХ КОРИСТИ!
СУМЊАМ ДА ЈЕ ОВДЕ
ДА ПОВОДИ ПРИНОС
ПШЕНИЦЕ!

А
ГДЕ ЈЕ
ПОЛИЦИЈА
У СВЕМУ
ТОМЕ?

ПРОШЛЕ ГОДИНЕ ЈЕ
СПЕЦИЈАЛНА ЈЕДИНИЦА
ДОШЛА ИЗ ВАШИНГТОНА
И ИЗАЗВАЛА ПОБУНУ
ЗБОГ ИСТРАГЕ! СИКОРС-
КИ ЈЕ ВЕЛИКИ ДОБРО-
ЧИНИТЕЉ И УЖИВА
ЗАШТИТУ МЕШТАНА!

СЛУШАЈ, ЛЕСИ, ТИ НАС ГУРАШ
У ЛАВЉЕ ЧЕЉУСТИ ЗА
БЕДНИХ ДВЕСТА
ДОЛАРА!
ШТА ЋЕ
БИТИ АКО
ТЕ ЗА-
ВРЕМ?

МИСЛИО
САМ И НА ТО,
ПА САМ ОСТА-
ВИО УПУТСТВО!
НИКАД ВИШЕ
НЕ БИХ ИМАО
МИРА... МИ СМО
ВРАО СОМИ-
ДАРНИ!

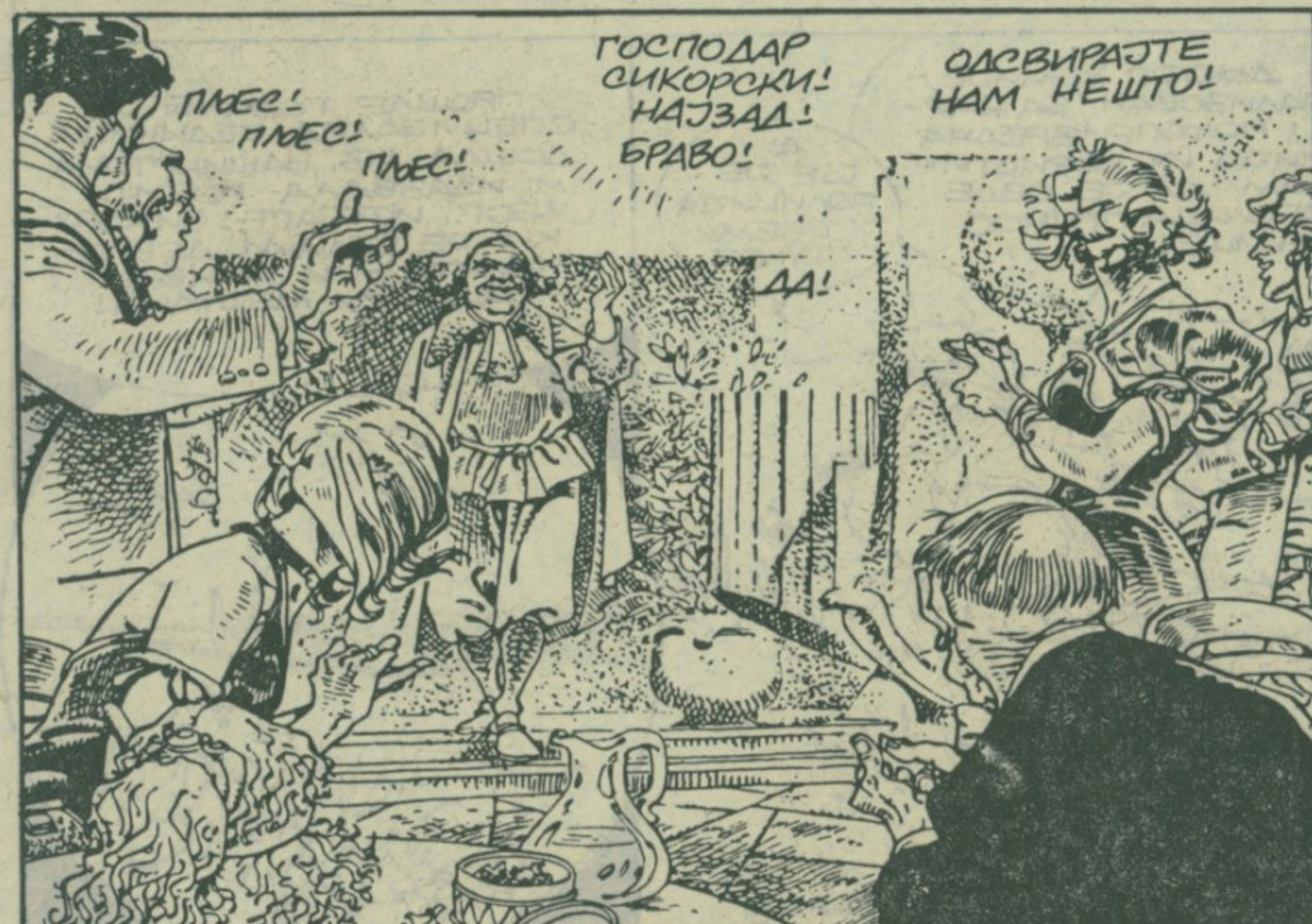
УБЕДИО СИ МЕ!
НЕМОЈ ПРЕТИТИ, А МИ
ЋЕМО СЕ ДРЖАТИ ДОГО-
ВОРА! ДАЈ САД ЛОВУ,
ЈЕР МОЖДА НЕЋЕШ
БИТИ У СТАЊУ ДА
ИЗМИРИШ СВОЈ
ДУ!

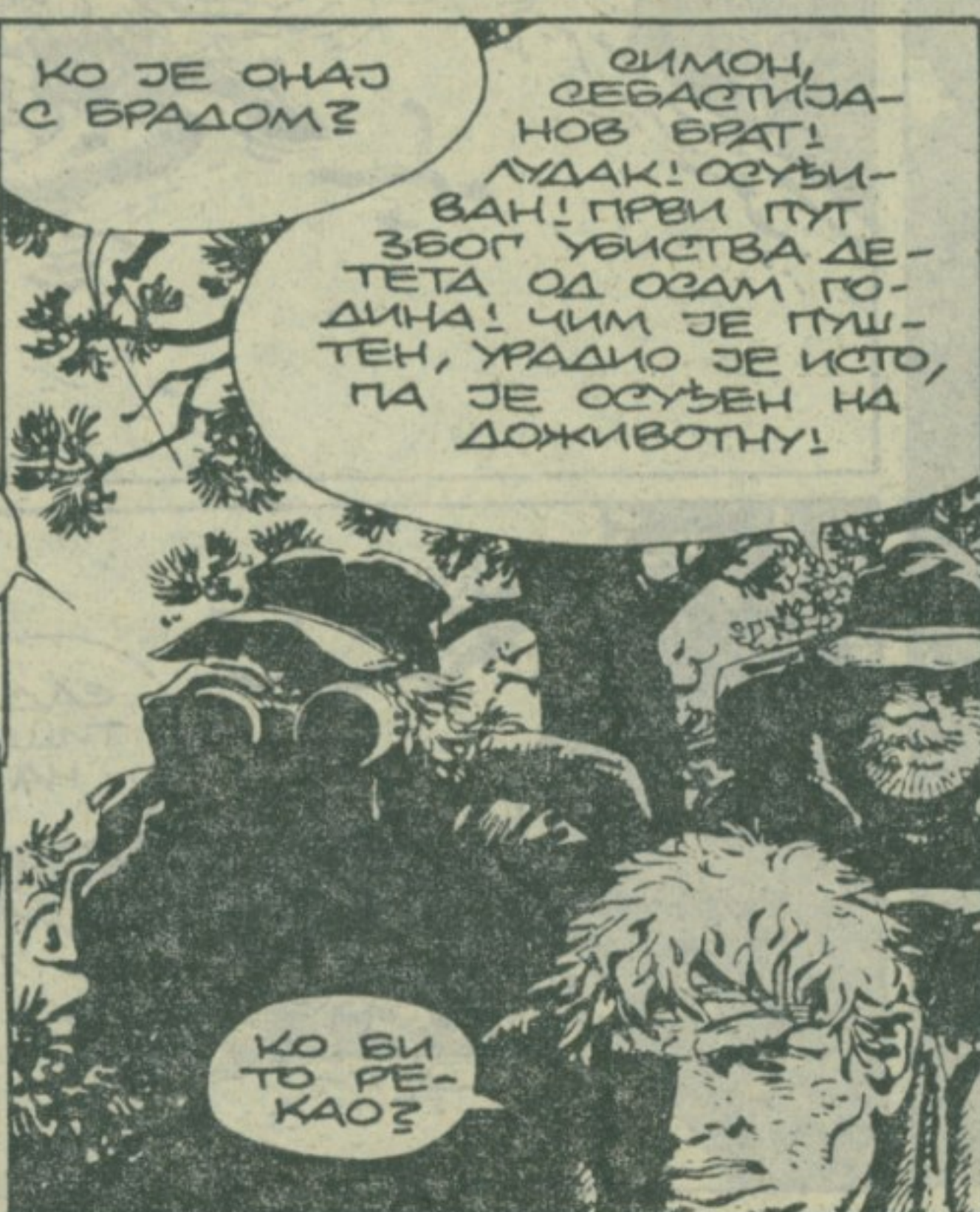
ДОБРО, АЛИ НЕКА КУРАИ
СТАВИ БРЊИЦУ!
НЕМАМ ЈА ЖИВ-
ЉЕ К'О КОНОП-
ЦЕ!

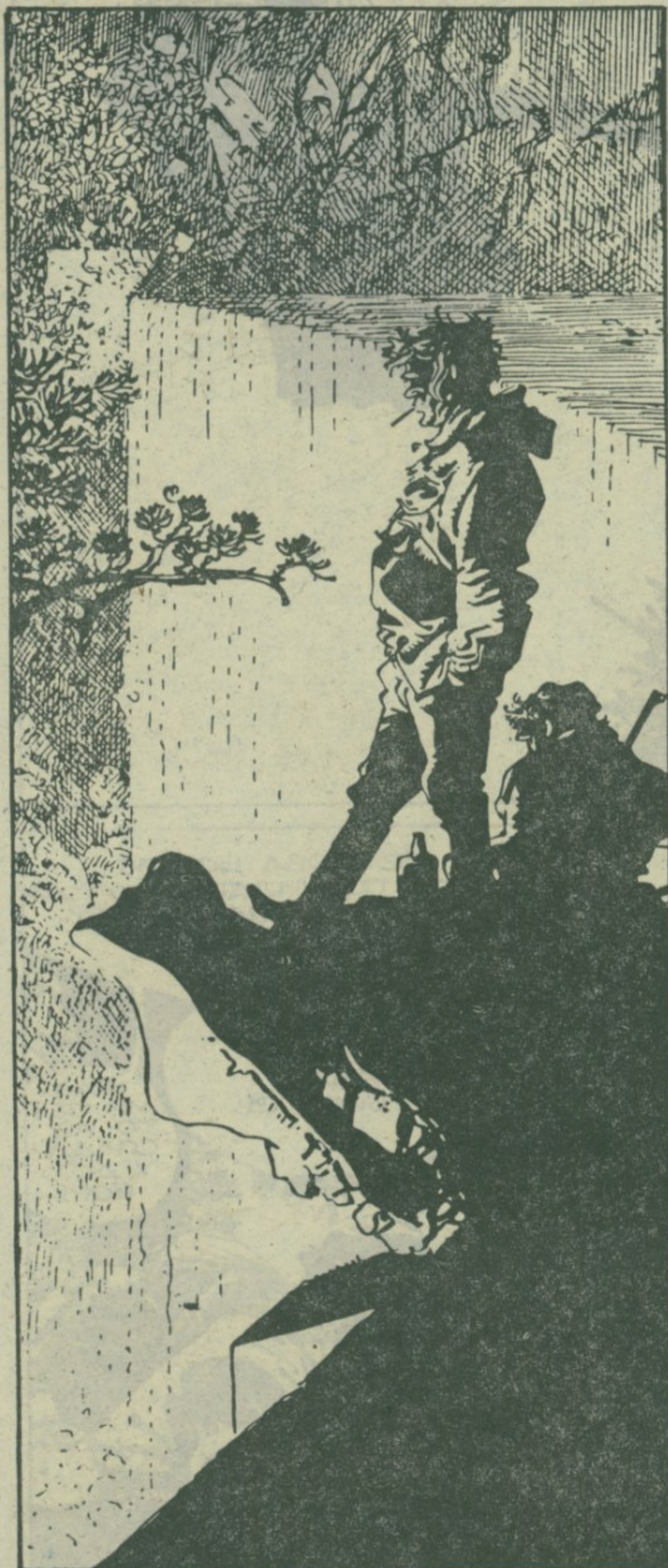

КРЕЋЕМО
ЧИМ ПАД-
НЕ
НОБ!

ОХ, ПРИМАЈТЕ
НАМ ЈОШ МАЛО О ЊУ-
ЈОРКУ! ЈЕ ЛИ ТАЧНО
ДА ЈЕ ТАМО ЖИВОТ
ЈАКО УЗБУДЛИВ?

НЕ БИХ
ВАМ ЗНАО РЕЧИ!
ОДАВНО НИСАМ
БИО У ЊУЈОРКУ!
АЛИ И ОВДЕ ЈЕ
ВРАО УЗБУД-
ЛИВО!

ЈЕСТЕ ЛИ СЕ
ВРАТИЛИ ЗБОГ
ОДМОРА
ЛИ ЗБОГ
ПОСЛА?

ПА,
УГЛАВНОМ
ЗБОГ БРАТА...
САМО ЊЕГА
ИМАМ! А
И ЗБОГ
ЗДРАВЉА!

ЈОШ ПИТАЊАЗ

НЕ ПЛАШИТЕ ЛИ СЕ ДА РЕ-
ТЕ УБРЗО ПОЧЕТИ ДА СЕ
ДОСАЂУЈЕТЕ? ПРЕТПОСТАВ-
ЉАМ ДА ЗДРАВЉЕ НИЈЕ ЈЕ-
ДИНО НА ШТА МИСЛИТЕ!

ХА!
ХА!
ХА! ХА!

АКО МИ ДАТЕ
МАЛО ВРЕМЕНА, ПОКА-
ЗАЉУ ВАМ ШТА МИ ЈЕ
ВАЖНО! НИЈЕ НИ ОВО
ПУСТИЊА! ХА! ХА!

ОВО ЈЕ
ЈЕДИНИ СКРИ-
ВЕНИ ПРОЛАЗ!
ДА СМО ИШЛИ
ОКУДА, ВЕГ БИ
НАС ПРИ-
МЕТЛИ!

ЛЕСЛИ,
ПИТАМ СЕ
ДА НИСИ
ЈОШ ЛУЂИ
ОД СИМО-
НА!

МАЛО
РЕМО СЕ
ОДМОРИТИ!
НЕКА КОНО-
ПАЦ ОСТАНЕ,
ЗА СВАКИ
СЛУЧАЈ!

УО!
АИ СУ ТЕШ-
КЕ ОВЕ
ТОРБЕ!
ИМА КЛО-
ПЕ ЗА ТРИ
МЕСЕЦА!

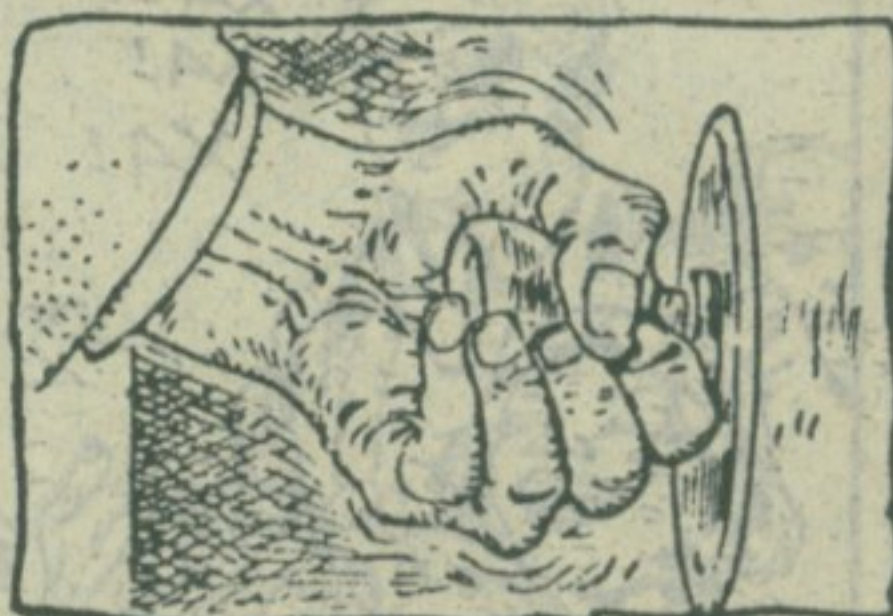
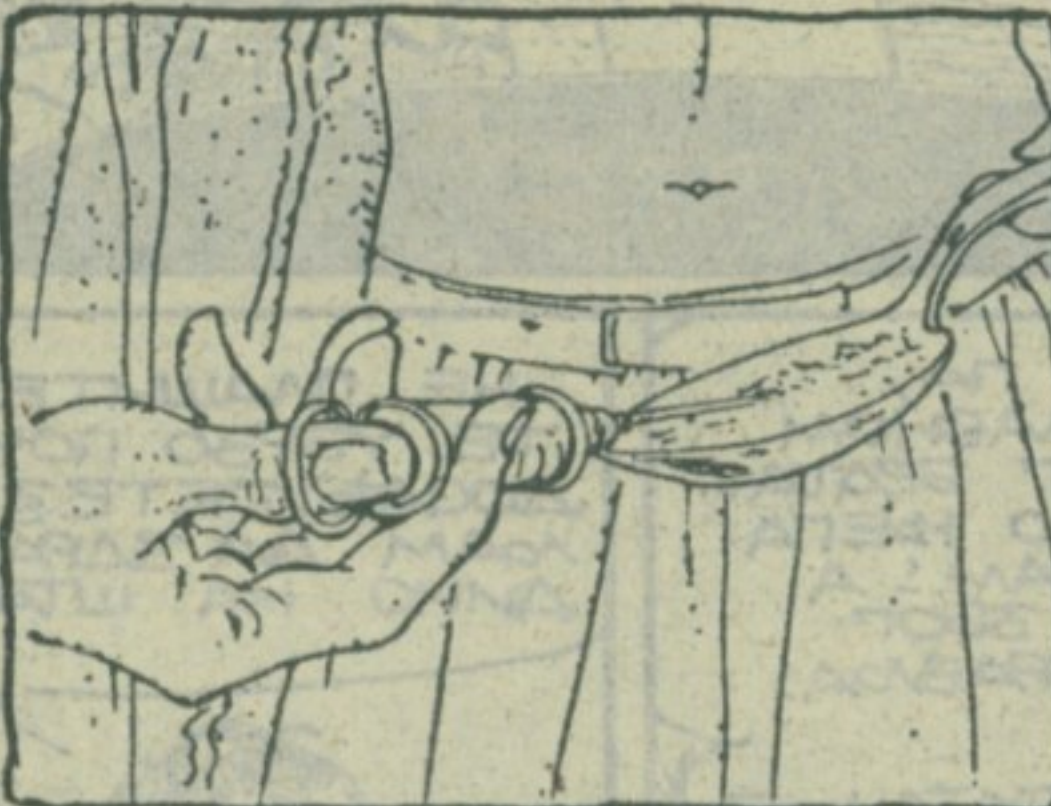
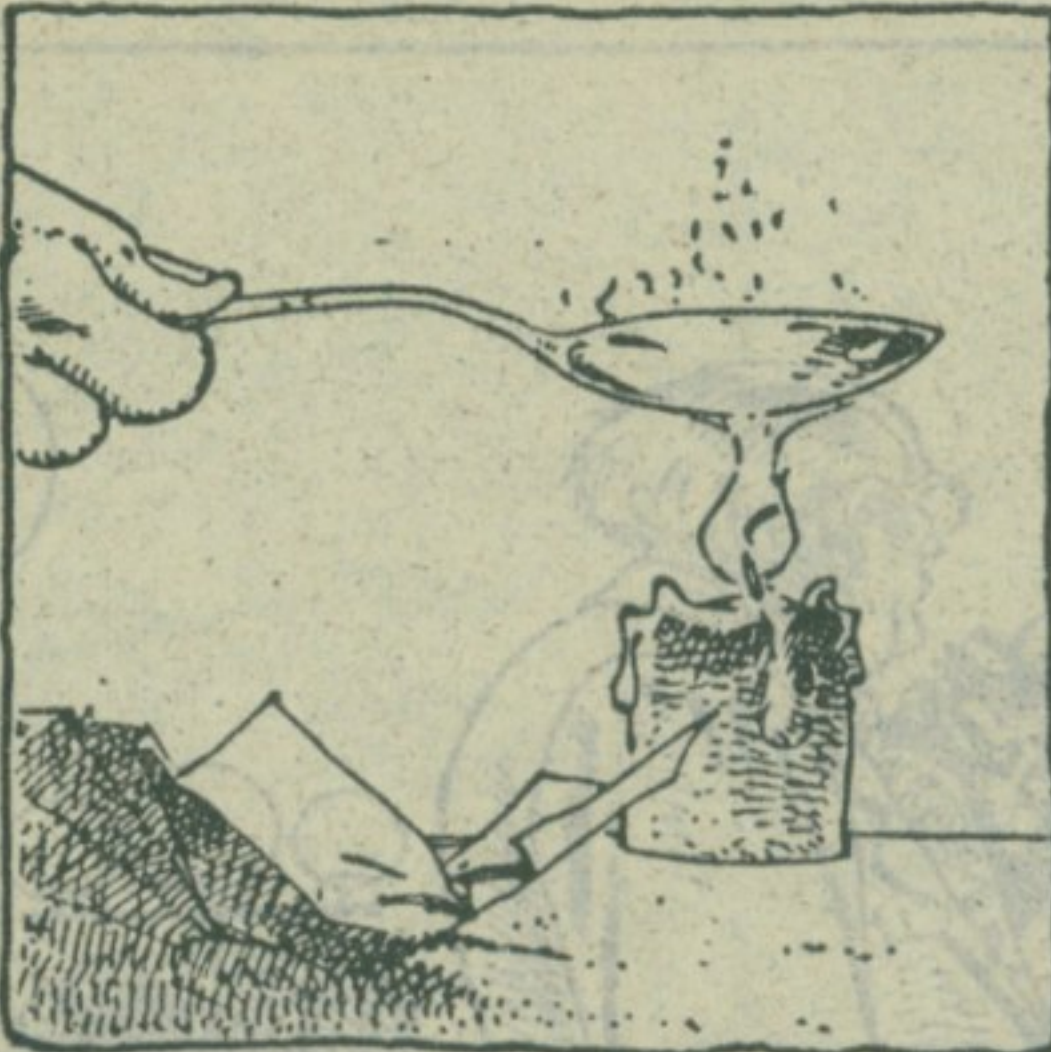
САМО МАЛО КЛОПЕ,
ОСТАЛО ЈЕ ОРУЖЈЕ
И ДИНА-
МИТ!

ДИНАМИТ!
СВЕ БОЉЕ
ОД БОЉЕГ!

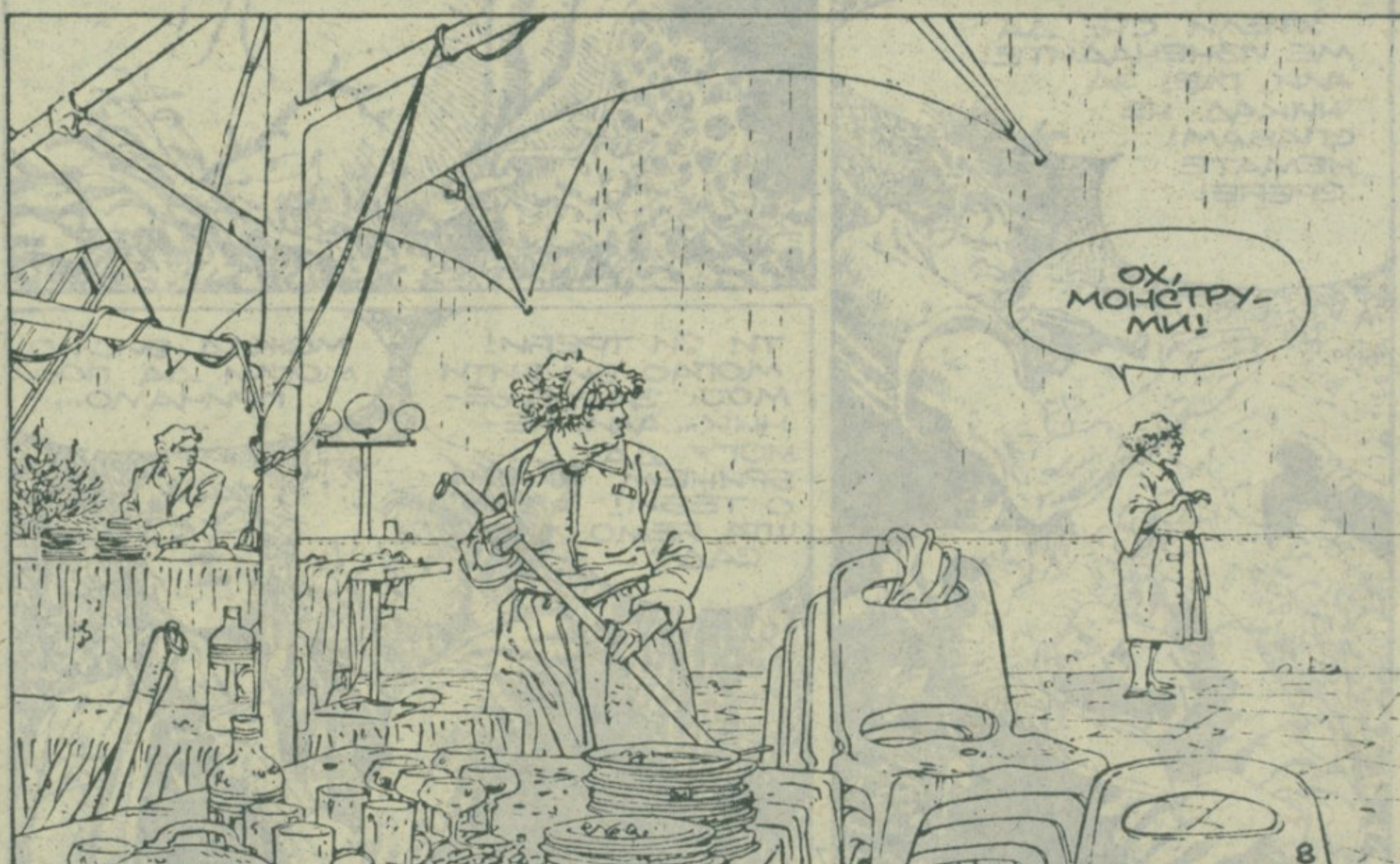

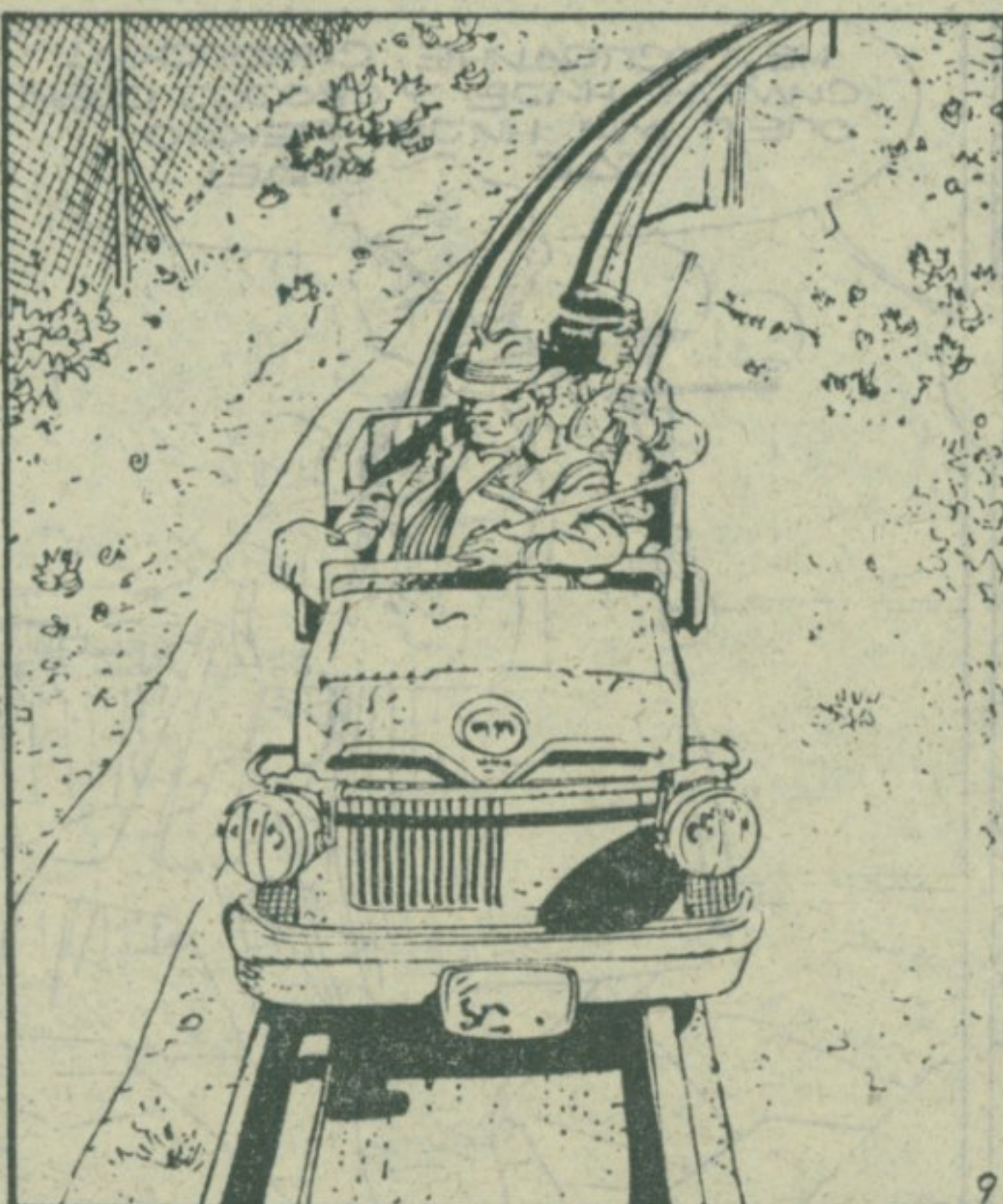
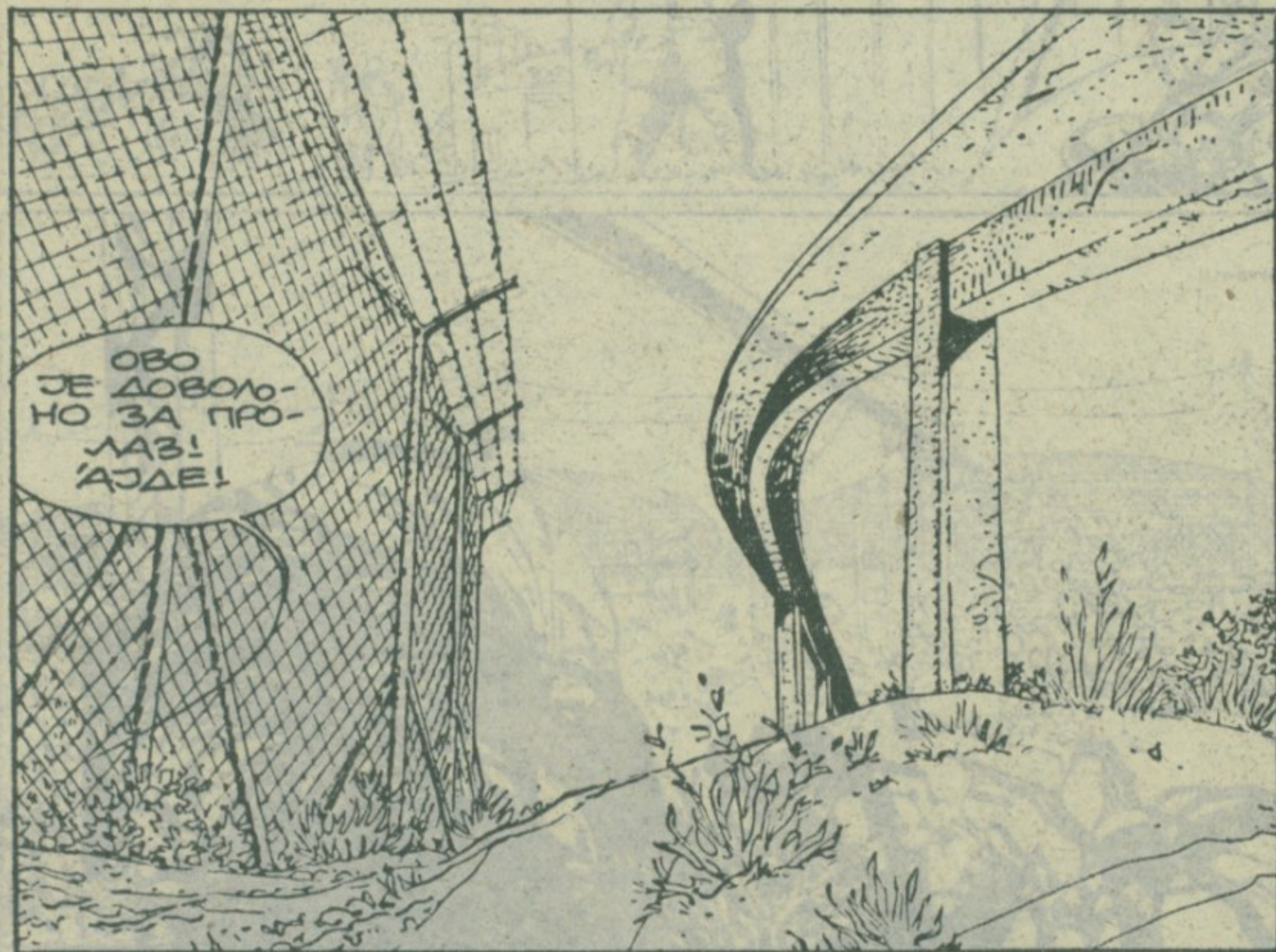
ДИЖЕМО
ЛИ ПЛАНИ-
НУ У ВАЗ-
ДУХ?

ПА НИСИ ВАЉДА
МИСЛИО ДА РЕМО
ДА ИХ СЛИКАМО?
ОСТАВИ РЕМО СВЕ
ИСПОД ОВЕ СТЕНЕ!

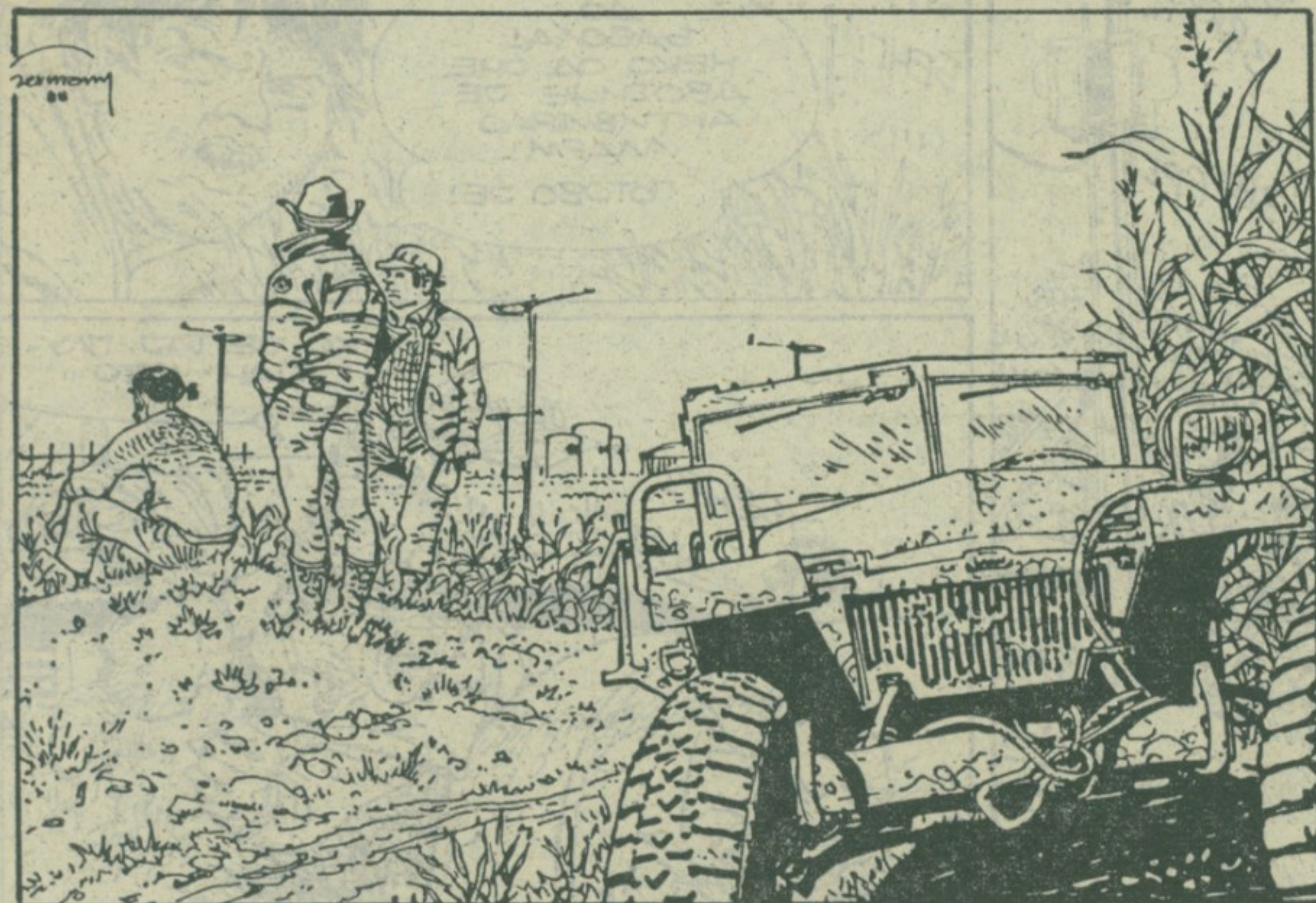

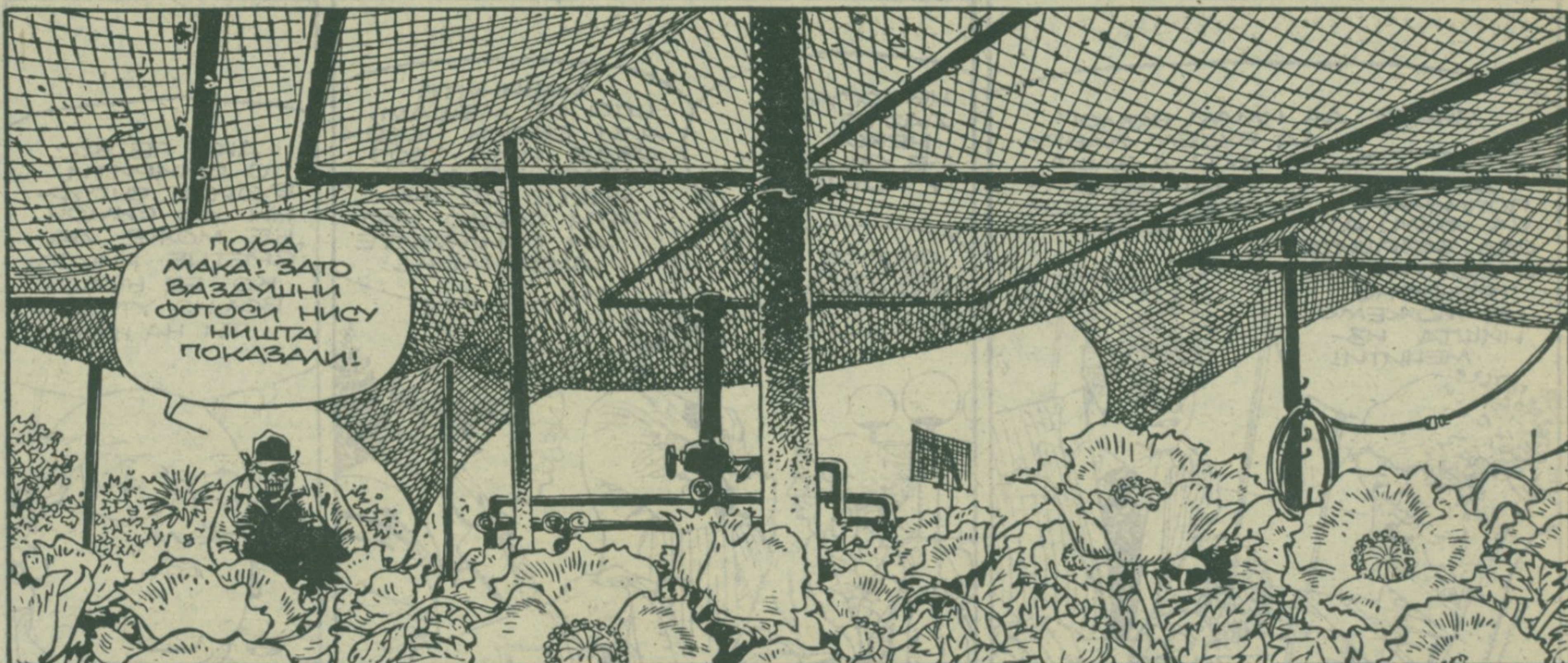

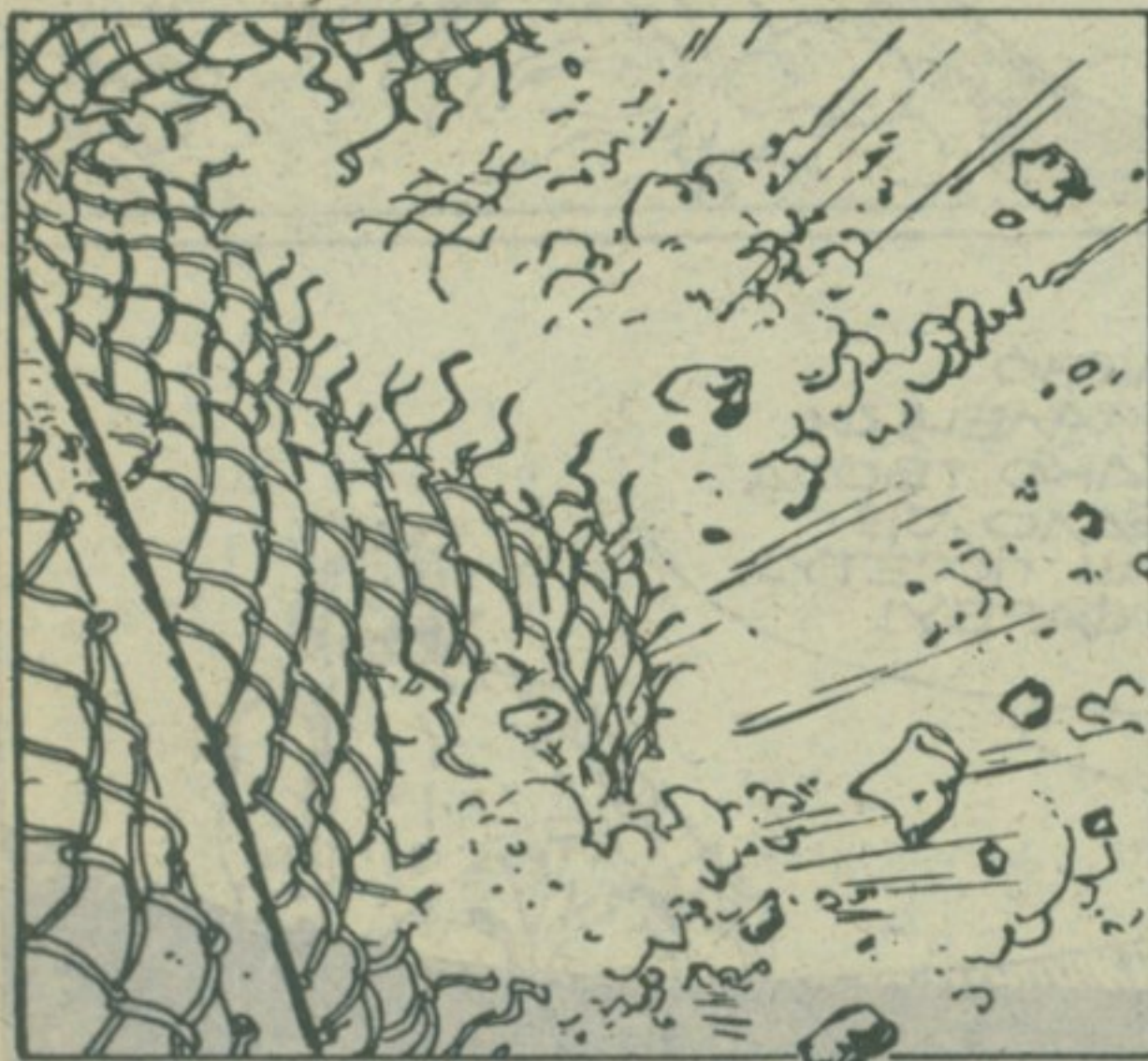

ЛЕСЛИ,
ОВАМО!
БРЗО!

БРЖЕ!

БЕНГ!
БЕНГ!

ГДЕ ЈЕ
КУРДИ?

ОКУД
ЗНАМ!
МИСЛИО
САМ ДА ЈЕ
ПРОШАО! А
ЧИП?

БАШ МЕ
БРИГА
ЗА ЧИП!
ОН НИ
НА ШТА
НЕ
МИСЛИ!

КУРДИ
ЈЕ ОСТАО
ИЗА!
ИДЕШ ЛИ
ПО ЊЕ-
ГАЗ?

ТАТАРАТА!
РАТАТА!

ДА!
АЛИ САМ!

МОМЦИ СУ УТЕЦАЛИ
ЈЕДНОГ БЛИЗУ ЛАБОРАТО-
РИЈЕ! ОН ЈЕ АКТИ-
ВИРАО АЛАРМ!

ЗОВИ ГАВДУ!
ТРЕБА ДА НАМ
КАЖЕ ШТА ЋЕ-
МО ДАБЕ С ЊИМ!

ДОК ЧЕКАМО,
НЕКА ГА ДОВЕ-
ДУ ОВАМО! МАЛО
ЋЕМО
СЕ ЗАБА-
ВИТИ!

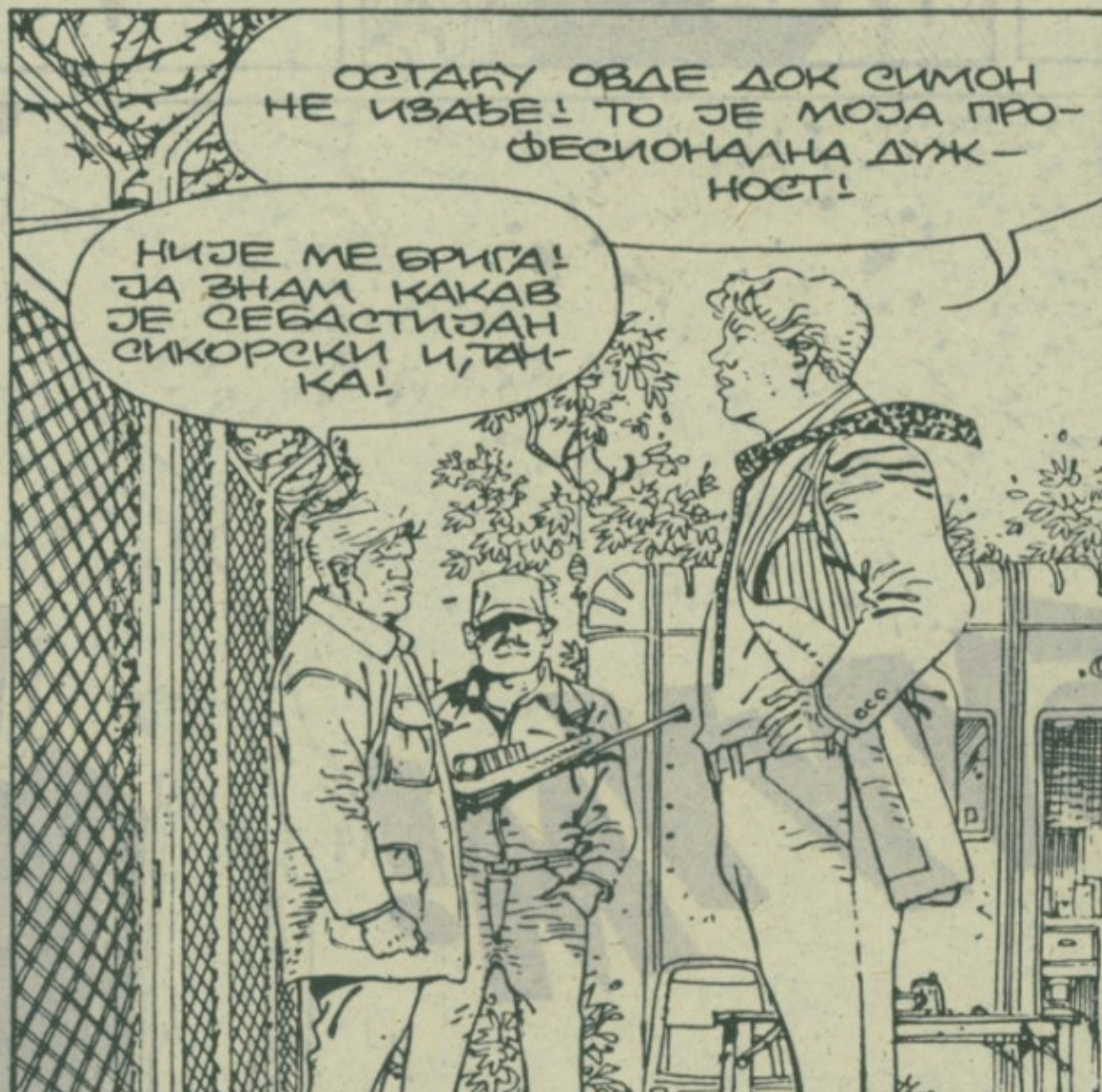
У РЕДУ, АЛИ
КАЖИТЕ СИМО-
НУ ДА ПОШТЕ-
ДИ ЗАРОВАЊЕНИ-
КА! ХОЋУ ДА БУ-
ДЕ ЧИТАВ ЗА
ИСПИТИВАЊЕ!
УО!

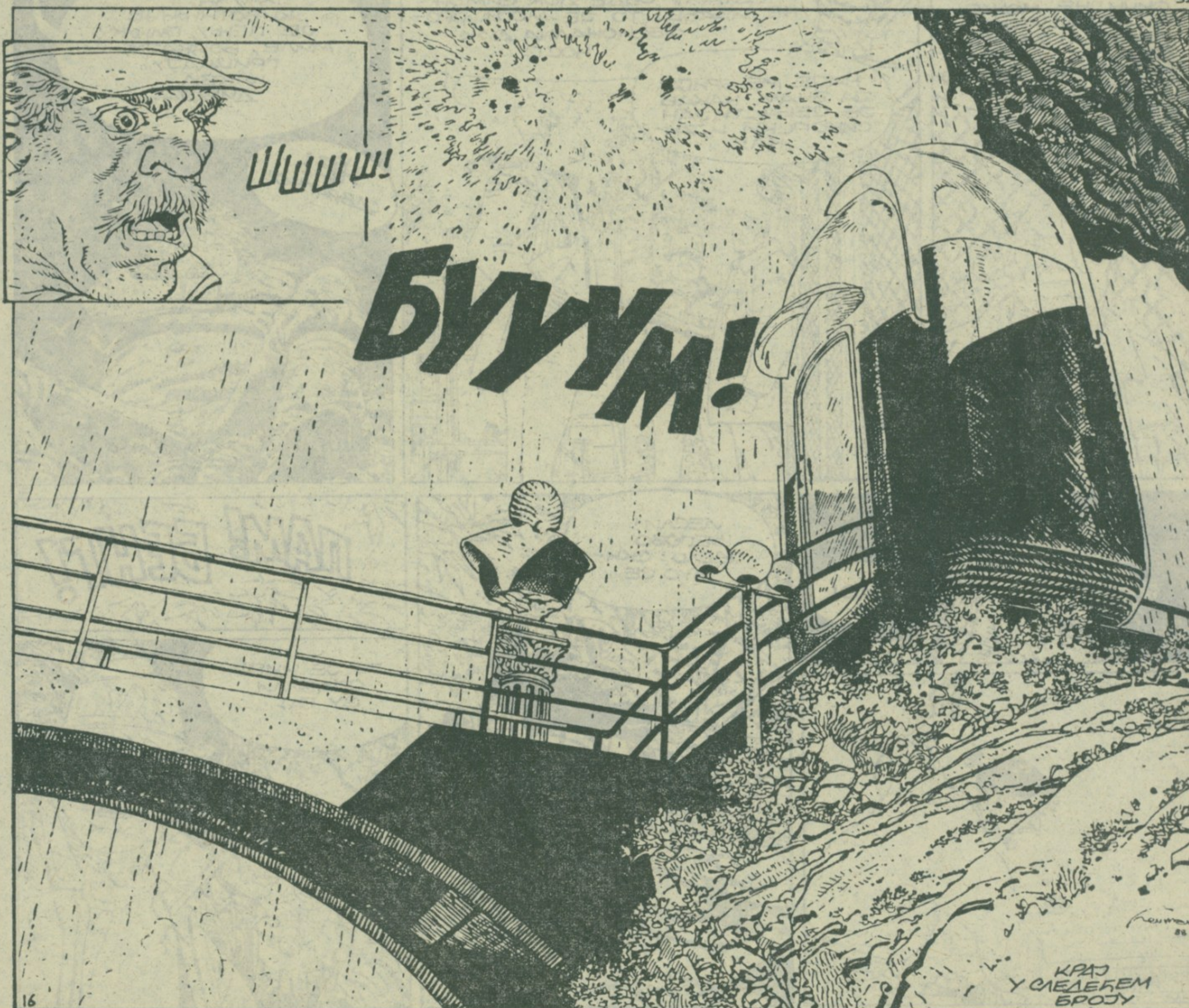
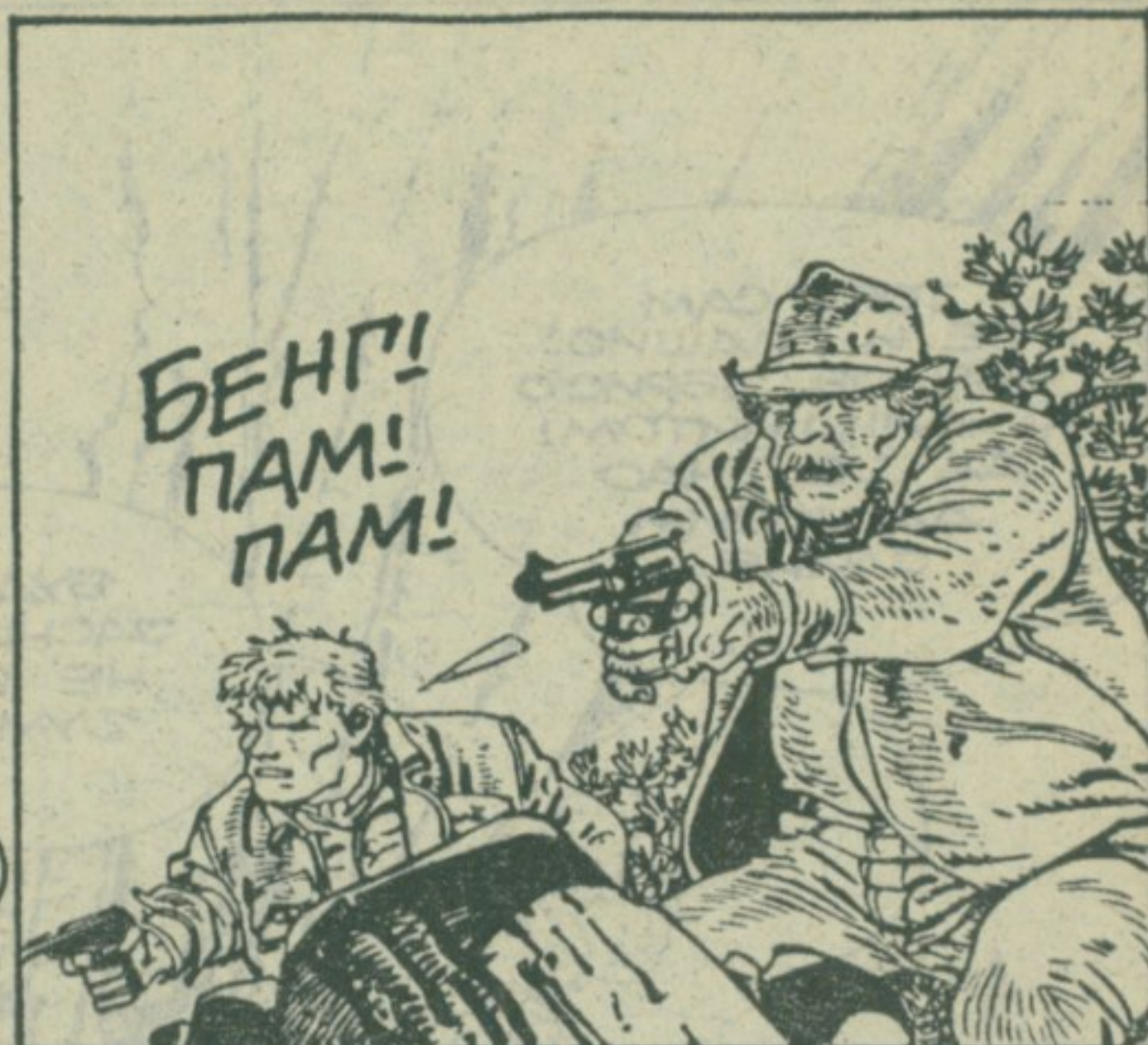
ЧЕКАЈ-
ТЕ...

НЕБЕ ИМАТИ
ПОТРЕБЕ! ИМАМ
ИМЕНА СВЕ ТРО-
ЈИЦЕ! СВИ СУ
РЕНЦЕРИ И ПЛУС
НА БОЛОВАЊУ!
НЕМА ГОВОРА О
НЕКОМ
ТАЈНОМ
ЗАДАТКУ!

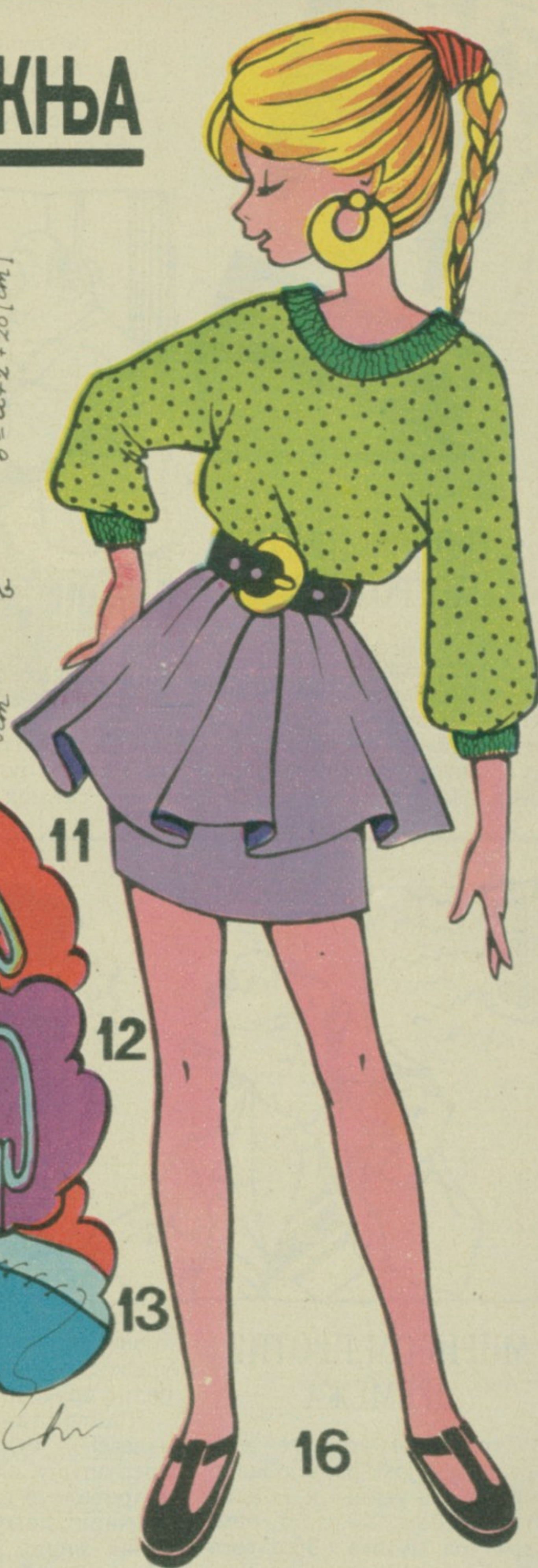
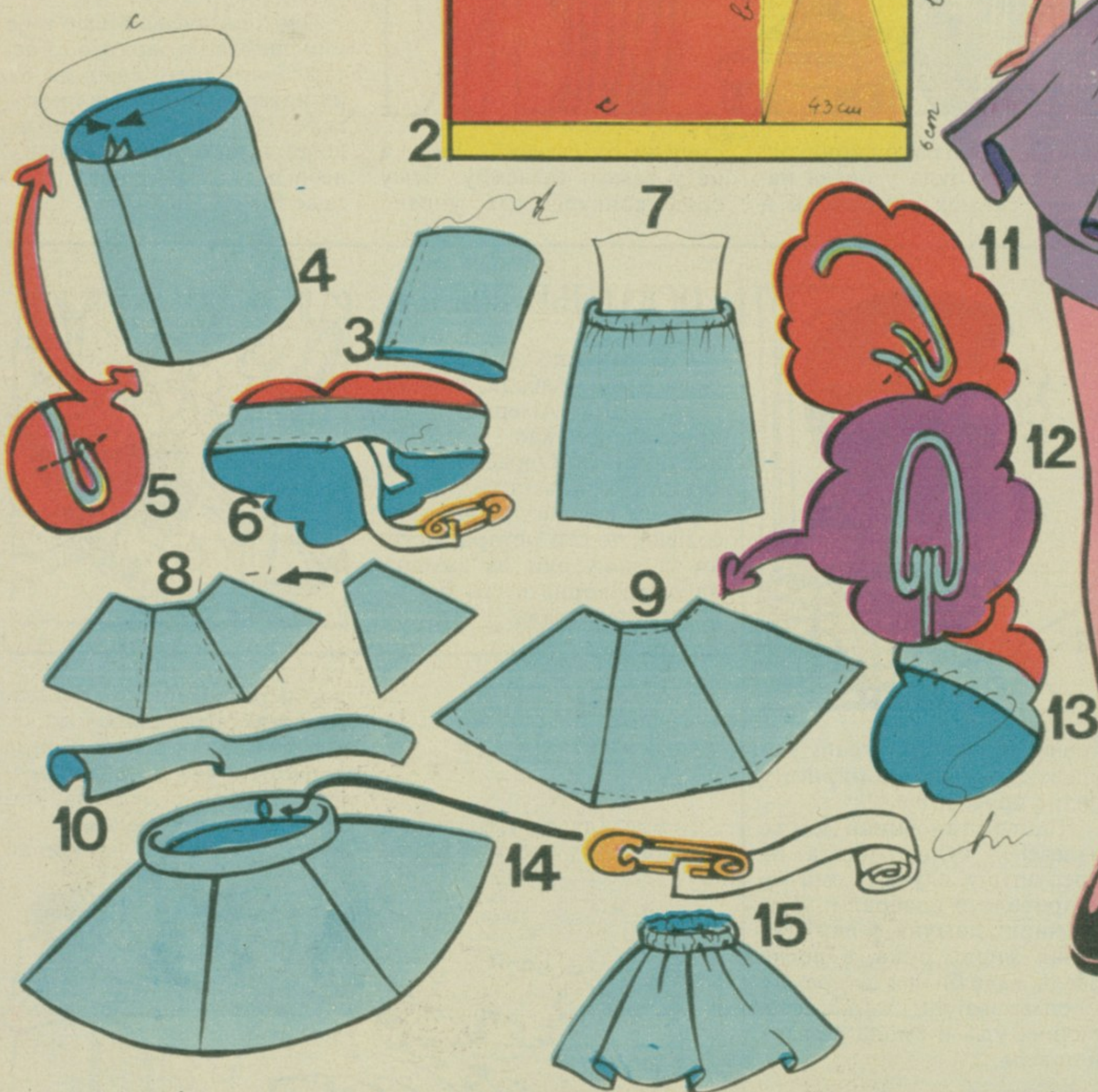
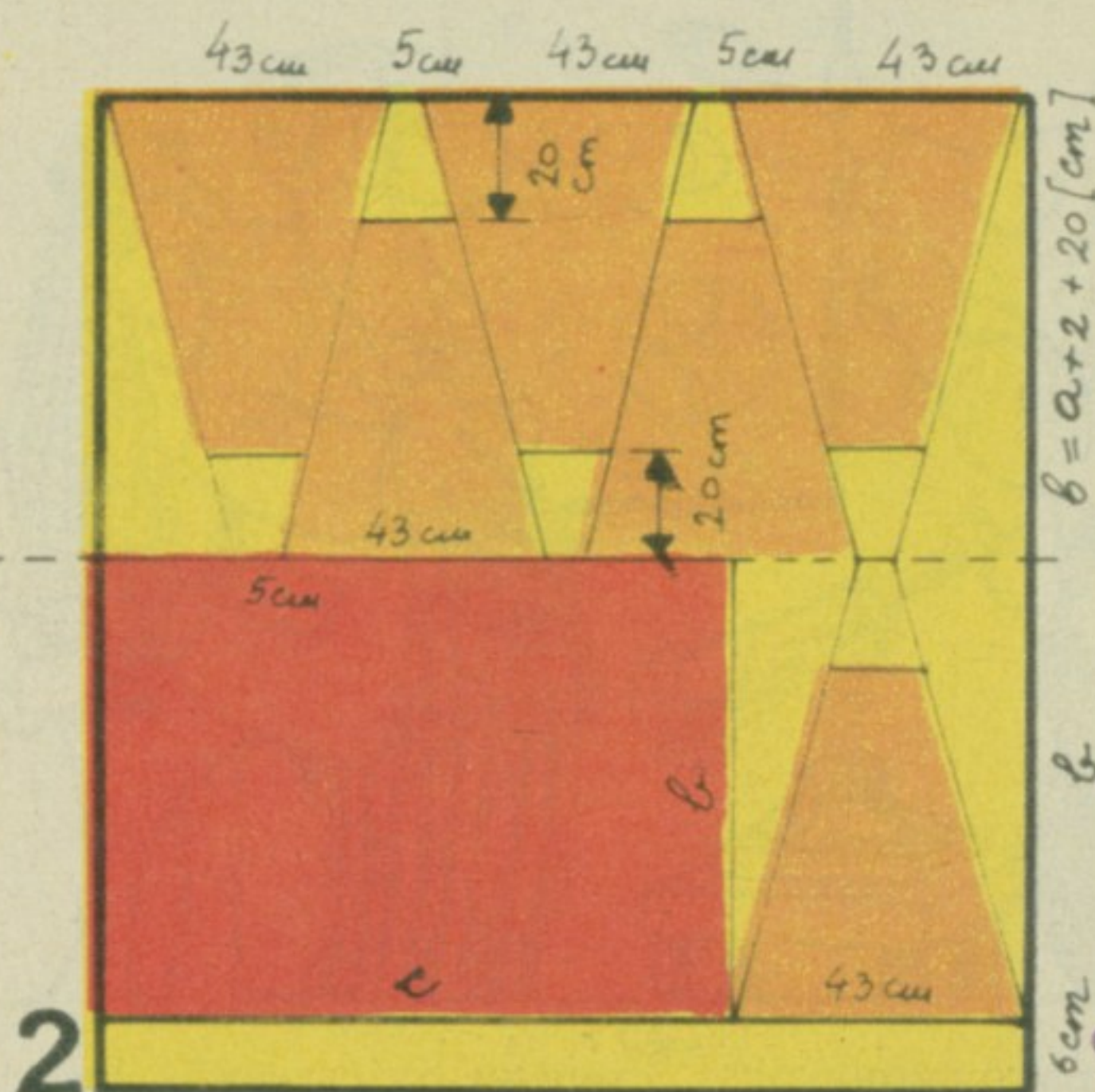
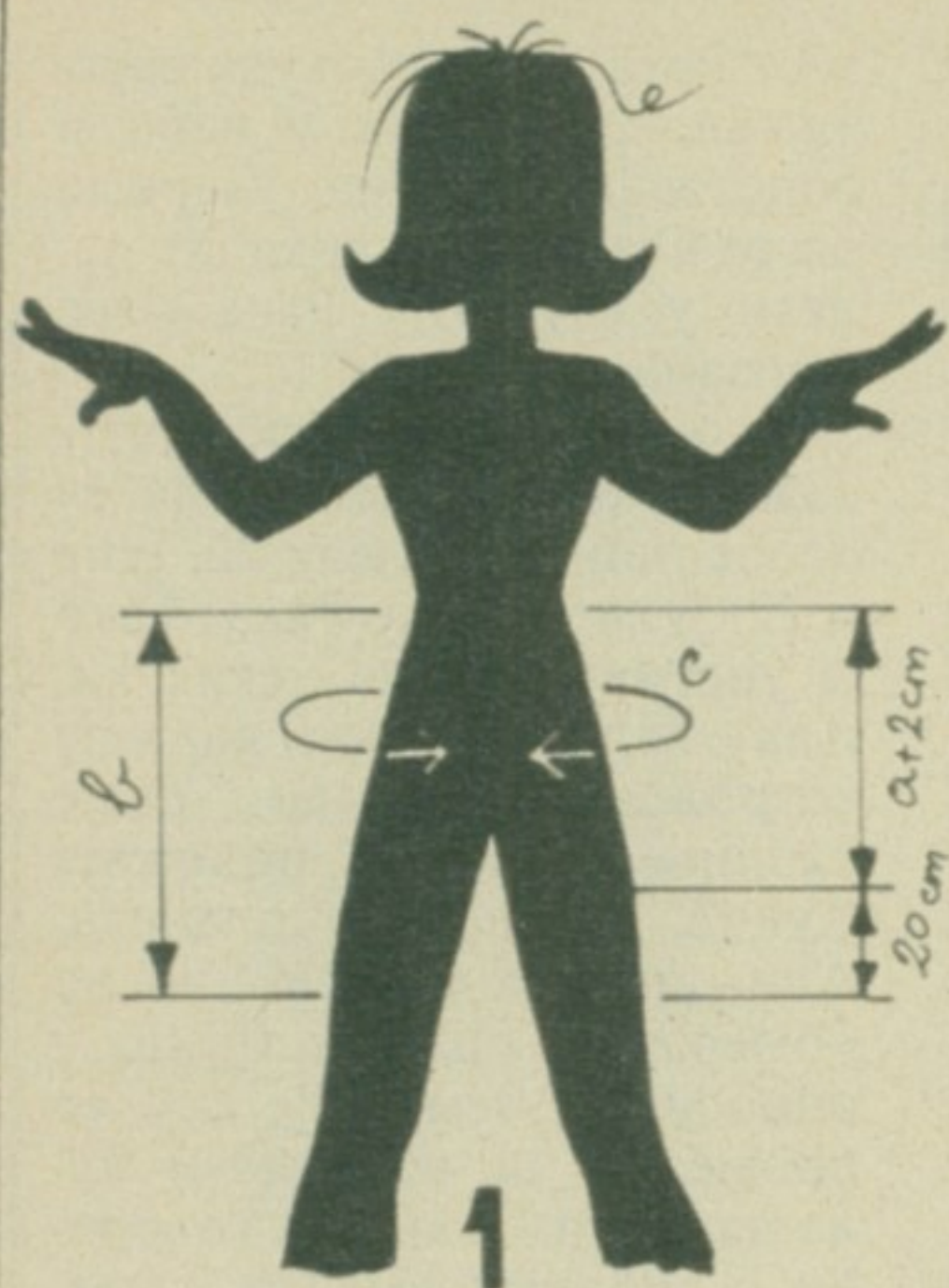
ИНТЕРЕ-
САНТНО!

ДВОСТРУКА СУКЊА

Потребан вам је жерсе шири-
не 1,40m а дужину израчу-
најте према својој висини. На
цртежу 1 види се како се узима-
ју мере. Горња сукња је веома
кратка, њена права дужина је
мера а на цртежу – тој дужини
додаћете још 2 cm за порубе, а
доња сукња је 20 cm дужа, то је
мера б. Значи, потребно вам је
материјала $2 \times b \text{ cm} + 6 \text{ cm}$ за
појас. Крој је на црт. 2.

Доња сукња треба да буде
тесна, тачно онолико колика
вам је мера око кукова (мера с
на црт.1), тако да црвени право-
угаоник на црт. 2 представља

искројену доњу сукњу. Горња се
састоји из шест „цвкли“ (обоје-
не наранџасто на црт. 2). При
дну црт. 2 је наранџаста трака –
то је појас горње сукње.

Доњу сукњу сашићете тако
што ћете прошити ивицу б
(црт.3), порубити и са горње и
са доње стране (црт. 4. и 5), па
кроз један поруб провући лас-
тиш који одговара обиму вашег
струка (црт. 6). Готова доња сук-
ња види се на црт. 7. За горњу
сукњу спојићете свих шест
цвкли на црт. 8, а затим укроји-
ти по цртицама на црт. 9, тј. за-
окружићете шпице на шаво-

вима по порубу сукње и отвор
око струка. Узмите траку за по-
јас (црт. 10), сашијте је с лица
као на црт. 11, преврните је на
наличје (црт. 12) и зашијте ру-
ком као на црт. 13. Кроз остав-
љен отвор на појасу (црт. 14)
провуците ластичу – појас ће се
набрати и сукња ће изгледати
као на црт. 15. Како сукња из-
гледа у комплекту, види се на
црт. 16. Горња може да се носи
и сама уз мајицу на бретеле, а
могу се правити и комбинације
да доња сукња буде од једног а
горња од другог материјала.

Будите нам лепо!

АСТРОНОМ ПРОТИВ АСТРОЛОГА

Бен Мајер, астроном из Лос Анђелеса, смислио је како да, на веома занимљив начин, заинтересује људе за неке појаве у свемиру и, упут, прочита лекцију астролозима. Наиме, 11. јула 1991.

биће потпуно помрачење Сунца, последње у овом веку – следеће је тек 2132. године. Да би свету скренуо пажњу на овај детаљ, Бен Мајер

да у позадини има сазвежђе Рака добија 10.000 долара! Изгледа једноставно, али... Сунце ће 11. јула бити поред Близанаца, на десет

је објавио наградни конкурс: онај ко 11. јула успе да направи снимак помрачења и

степени од сазвежђа Рака, а не у самом сазвежђу. Чему онда конкурс? Па управо

због тога да би се људи заустављали, гледали у небо и сопственим очима уверили да се Сунце у то време не налази у сазвежђу Рака него Близанаца.

Ако погледате хороскоп у „Забавнику“, видећете да су особе рођене између 22. јуна и 22. јула у знаку Рака. Тако је уистину и било неких хиљаду година уназад када су астролози правили своје таблице према положају Сунца, Месеца и планета. Али, временом је дошло до померања – положај Сунца у односу на Земљину осу се променио, „а астролози желе да то замаскирају говорећи о знацима уместо о сазвежђу“, уверен је Мајер.

Ово такмичење Мајер није смислио да би заратио са астролозима, него само да би их натерао да о томе проговоре. „Па ако до тога и не дође, људи ће бар гледати у небо и дивити се звездама“ каже Мајер.

МИРИСОМ ПРОТИВ ДРЕМЕЖА

Стручњаци који се баве организацијом рада одавно знају да на учинак и те како утичу и боја, светлост, температура, музика... Због тога се у богатим земљама нарочита пажња посвећује бојењу зидова, избору светиљки, озвучењу, а Јапанци су одне-

давно почели да уграђују и уређаје за увођење мириса у радне просторије.

Пошто становници Земље излазећег сунца ништа не препуштају случају, они су испробали и одабрали: ујутру мирис лимуна, у паузи за ручак мирис ружа, а после обода, када би сви да дремну – освежавајући мирис етеричних уља и смола биљака и дрвећа.

ОСВАЈАЊЕ ДРВЕЋА

Пентрање по дрвећу, омиљена дечија забава, има изгледа да у Америци буде прихваћено као спортска дисциплина. Одрасле је захватила дечија страст за освајањем високих крошњи па се пењу по сто метара. Истини за вољу они, за разлику од деце, користе сва расположива помагала.

СВИРЕПЕ РЕКОРДЕРКЕ

У Бразилу су укрштањем добили врсту пчела која даје

ности рекордерке су показале такву агресивност да су хитно морали да их умире користећи сва позната средства. Најбољи „седатив“ била је музика. Али, кад су се пчеле умирале и почеле да

више меда од обичних. Међутим, приликом својих изуметних медоносних способ-

се понашају обично, и принос је био уобичајен. Далеко од рекордног!

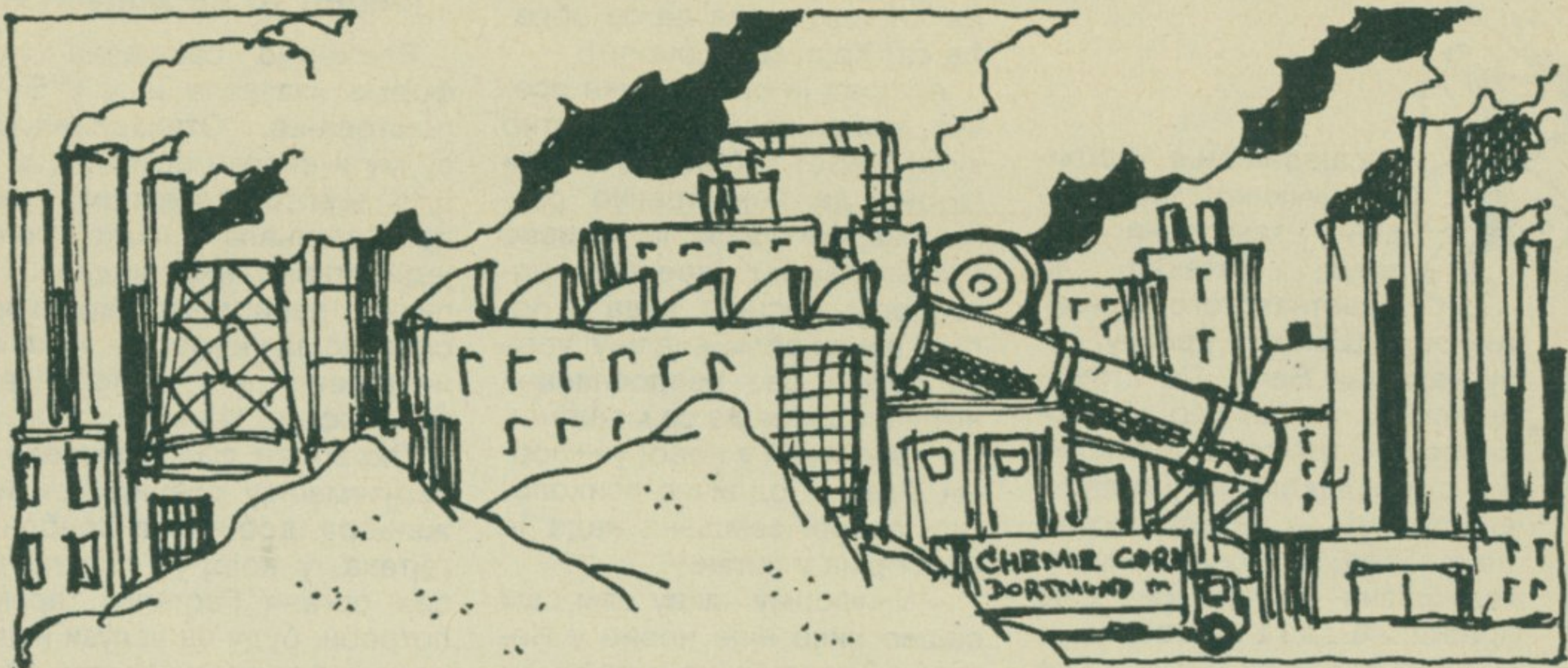

ШТО ПРЕ ИЗ ЈАЈЕТА!

Како натерати пиле да пре времена напусти јаје? Совјетски научници предлажу следеће: треба укључити магнетофон и траку на којој је снимљено кљуцање. Чим чују те звуке, пилићи почињу и сами да отварају своје „кућице“ – напуштају их...

ТУ-ТУ, ИЗВОЛИТЕ!

Јапанци тврде да ће кроз неколико година моћи да се купи аутомобил који ће „познавати“ свог власника. Више неће морати да се петља са бравом на вратима, биће довољно да им се човек приближи. Телесна температура власника одиграће улогу кључа а врата ће се сама отворити. Јер, кажу јапански стручњаци, температура тела је непоновљива – свако зрачи на свој начин. Идеја није уопште лоша, посебно за расејане.

АПОКАЛИПСА, 2030.

Како стоје ствари с нашом планетом, а и с нама на њој? Према извештају америчког института „Ворлдвоч“, апокалиптично. Уколико драстично не смањимо употребу фосилних горива, не окренемо се рециклажи (обradi отпадних индустријских материја ради добијања сировина за поновну употребу), не обуздамо ли демографску ек-

сплозију, не избацимо ли месо из исхране и још низ ствари, црно нам се пише.

Према речима директора Института Лестера Брауна, неких изгледа да се извучемо има само под условом да се дословце држимо упутстава из извештаја. Уколико, међутим, у року од четрдесет година, односно до 2030. не предузмемо ништа, наша планета доживеће еколошку катастрофу коју ће пратити

одговарајућа економска криза и друштвени потреси.

„Ворлдвоч“ је, иначе, и до сада често оптуживан да произвољно користи научне податке и хипотезе у прилог сопствене визије Земље осуђене на скору пропаст. Ове године, кажу неки, аутори извештаја превазишли су сами себе. Ако ништа друго, ствар се бар да проверити. Треба само причекати да прође четрдесет година.

МУЗИЧКА МАСАЖА

Како излечити стрес? Апаратима, кажу амерички произвођачи разноразних антистрес направа које су преплавиле САД. Најновије откриће на овом пољу зове се „Битар“, изумитељско је чедо Питера Келија из Лејкмонта у Џорџији и необично је сличан осталим апаратурама исте намене утолико што му се лековитост заснива на пропуштању гласне музике кроз тело пацијента. На мање-више истом терапијском принципу раде још и апарати под називима „Соматрон“, „Бифис“ и „Генеза“, с тим што је мање популарне готово немогуће набројати.

Келијев „Битар“ је у ствари душек постављен на платформу уздигнуту унутар костура отворене геодезијске куполе. Ради на следећи начин. Изнад платформе с душеком налазе се четири а испод још четири звучника. У средини је „пацијент“. Дванаест трансдуктора претвара музичке импулсе у физичке вибрације. Отуда назив „Битар“ који у ствари представља енглеску скраћеницу за Биоенергетску трансдукционо потпомогнуту резонанцу. Посао терапута у овом случају неодољиво подсећа на диск-џокејски.

Његов задатак је да бира музику према пацијенту (подједнако делотворним сматрају се тако „Фајн јанг канибалси“ и Бетовен) за шта му на располагању стоји брдо касета и компакт дискова чији звук непрестано стручно подешава.

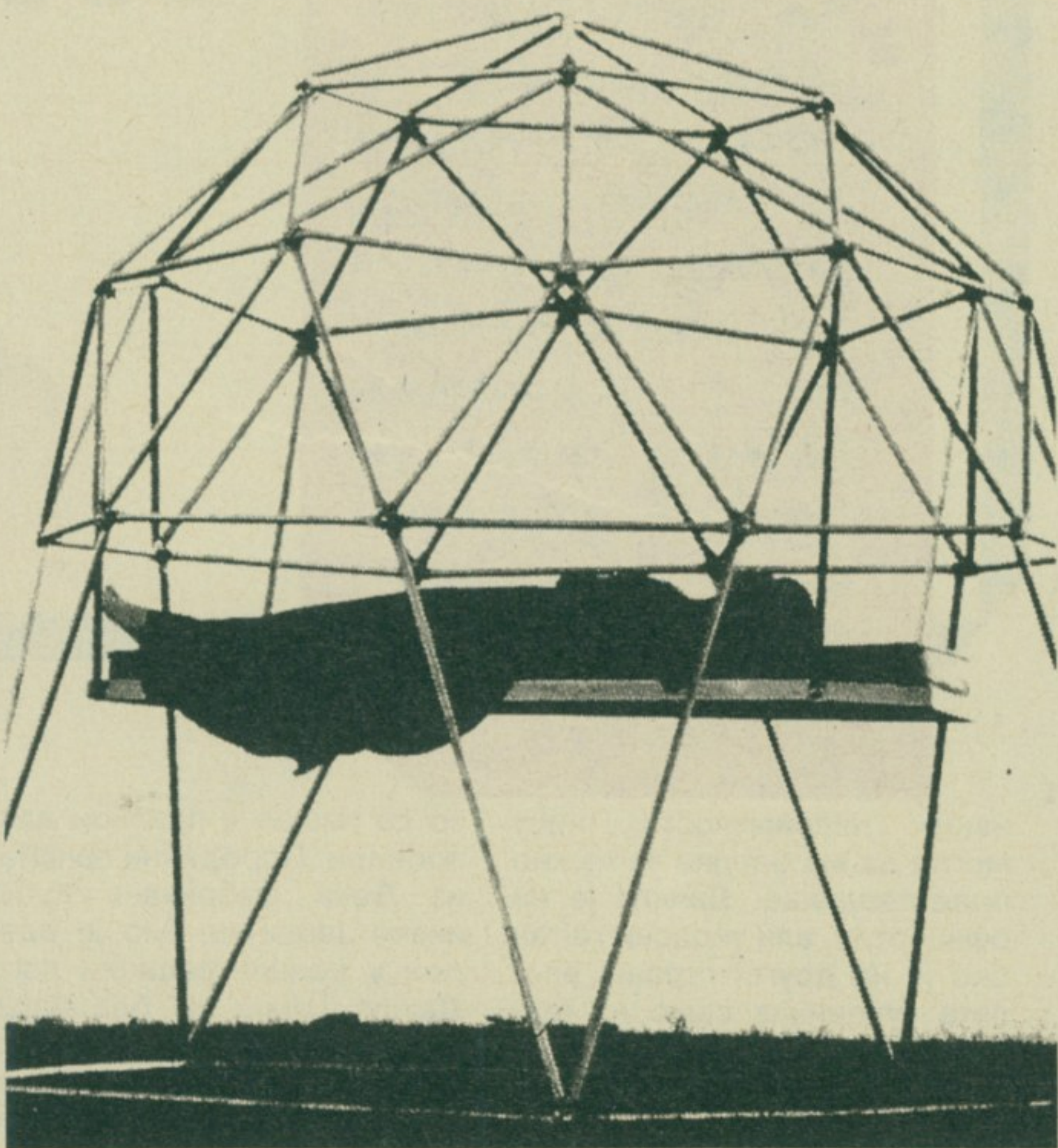
Да „Битар“ и остале апарате за музичко опуштање и умирење душе можда не треба узимати олако, говори и чињеница да се њихова делотворност тренутно испитује у три озбиљне установе: на Дечијој клиници у Сент Питесбургу на Флориди и на

државним универзитетима Мичигена и Вашингтона. За сада ни са једног од три поменутих места нема званичних извештаја. Једина изјава из света озбиљне науке потиче од неуролога Артура Харвија са Медицинског факултета Луисвилског универзитета и гласи: „Ти апарати разликују се од обичних стерео система утолико што код њих звук делује на тело у целини, а не само на уши“. С обзиром на број звучника и сендвич-положај пацијента, ствар је неоспорна.

Једна терапеутска сеанса, иначе, у просеку стаје нешто мање од 35 долара по пуном сату музичке масаже, а услуге ове врсте пружају се тако рећи на сваком кораку: хотелима, рекреативним центрима, салонима за хигијену ума, чак и неким болницама. Тридесет долара можда и није много ако човек не почне да множи са вероватним бројем потребних сеанси, али зато цена животне смирености зна да буде прилично висока у случају да човек пожели лични антистрес апарат. Келијев „Битар“ продаје се по цени од 28 хиљада долара што је још и јефтино у односу на „Генезу“ која кошта 55 хиљада.

М. И.

Илустровао: Зоран Петковић Петко

Нарисаједињење Аустрије Немачкој 1938. године, такозвани Аншлус, затекло је деветнаестогодишњег Алфреда Шмита у Гринау, селу надомак Беча. По струци прецизни механичар, сваки слободан тренутак користио је скицирајући и цртајући електричне и дизел-локомотиве. Елза, његова девојка, задивљена цртежима, није престајала да га наговара.

— Кад већ ниси могао да се школујеш за инжењера, бар пошаљи цртеже некој фабрици у Бечу.

Годило му је њено ласкање, али да ствари крену неким бржим током и да он постане „славан“ условиће породични разлози. Његов ујак, велики противник нацизма, био је на списку за одвођење у концентрациони логор, како им је јављено у поверењу. Алфред је знао да мора нешто да учини да би спасао ујака и убрзо је са цртежима отишао у Беч.

Почасни инжењер

Шта је Алфред радио у Бечу девет дана, није хтео никоме да каже, али вратио се са актом Министарства железница у коме је писало да су његови планови за дизел-локомотиву прихваћени после пажљивог разматрања. Све је било оверено печатима. Показао је и диплому почасног инжењера Берлинског универзитета. И она, наравно, прописно оверена. Сви мештани били су поносни на Алфреда, али највећи утисак оставио је, наводно, лични позив Хитлера који ће га 25. августа у 11 часова примити у својој канцеларији.

Алфредов ујак био је спасен. Ко би се усудио да ухапси човека чијег ће сестрића лично примити Фирер. Алфред је сва ова документа оверио лажним печатима које је сам израдио. Он је 25. августа стварно био у Берлину и отуда послао писмо у коме је детаљно описивао пријем код Фирера. Власти у Гринау приредиле су пријем у његову част. Дочекан је како доликује човеку који се руковао и разговарао са Фирером. Сви су желели од њега да чују и најситније детаље са пријема код Хитлера и Алфред је, уз много маште, задовољавао њихову знатижељу. Један пријатељ га је упитао како је освојио Хитлера.

— Хајл, господине рајхсканцелару!

— Али, стриц ми је причао да Хитлеру мора да се обраћа са: Хајл, мајн Фирер!

Алфред је ово тобоже причуо, али са пријема се вратио кући обузет зебњом. Те ноћи готово да није тренуо размишљајући да ли је изазвао сумњу својим невештим одговором. Касније, када је постао вичан обмањивању, увек се сећао ове непроспаване ноћи и одлуке да се мештанима представи у новој униформи. Знао је одлично психологију својих земљака када је униформа у питању.

— Униформу какву сам сам сашиио нико није носио у Немачкој, па уколико и дође до

оставио јер је одмах сутрадан поново отпутовао у Беч.

Фирер то не допушта!

Еlegantно сашивена униформа изазвала је и у Бечу поштовање. Отпоздрављали су му и високи официри, а то што његова униформа није представљала ништа, они, једноставно, нису видели. Типично нацистичко кокошије слепило за униформу, како се небројено пута касније уверио Алфред Шмит.

Охрабрен, фалсификовао је легитимацију специјалног инжењера, добитника Сребрног гајтана, у којој је писало да сви органи Гестапоа, према потреби, буду на услузи наведеном Алфреду Шмиту. Убр-

— Фирер не допушта овакве поступке према људима који доприносе Трећем рајху. Он ме лично задужио да му пријавим овакве случајеве!

Неколико дана касније фабрикант Хубер је пуштен из логора и са супругом напустио Немачку. Охрабрен, Алфред на исти начин успева да избави још двадесет људи и пребаци их преко границе. У међувремену је мобилисан као војник Луфтвафеа. Алфред Шмит ни ту не мирује. Позива репортера локалног листа и сервира му причу коју овај објављује под сензационалним насловом: „Војник славног Луфтвафеа носилац Фиреровог сребрног гајтана који је добио за заслуге на пољу

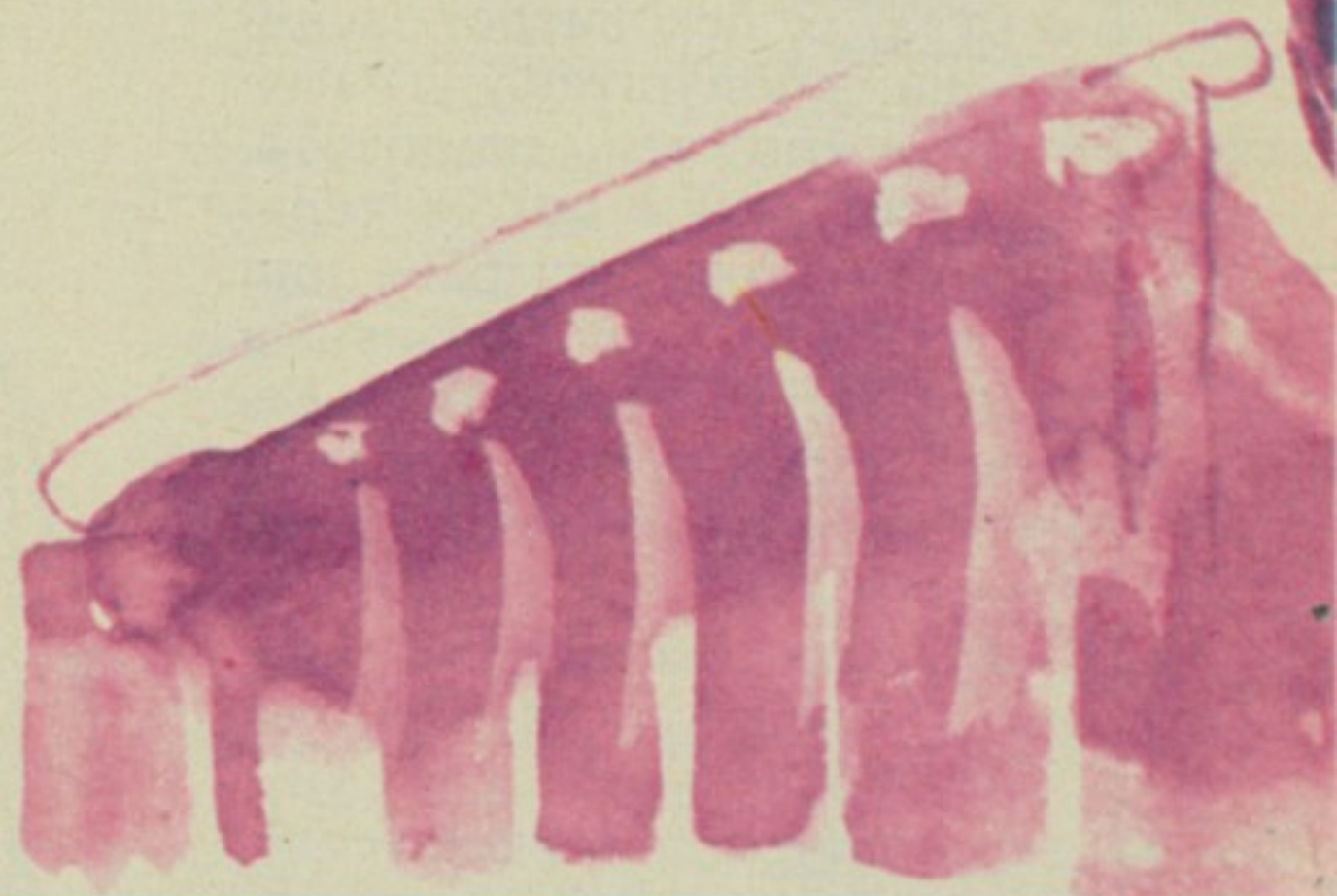
Како је
трамвајџија
возао Гестапо

НОСИЛАЦ

СРЕБРНОГ

ГАЈТАНА

Што је лаж већа, већи су изгледи да јој се поверује — било је гесло нацистичке пропаганде, али и Бечлије Алфреда Шмита који је својим обманама излуђивао нацисте

неких непријатности, нису могли да ме оптуже за лажно представљање. Личила је на официрску, али украсни гајтан био је на другој страни, еполета пуковника само на једном рамену.

У оваквој униформи појавио се пред мештанима. Били су задивљени. Такве их је и

зо се нашао у прилици да то провери. Породични пријатељ из Беча фабрикант Хубер, иначе Јеврејин, био је одведен у концентрациони логор Дахау. Шмит је без најаве упао код надлежног команданта Гестапоа, бацио му легитимацију на сто и оштро му се обратио:

проналазаштва". Невероватно, али и ова превара је успела. Од пуковника је одмах добио засебну собу да би могао да настави проналазачки рад. Кроз два дана јављено му је да хитно дође у Генералштаб и јави се генерал-пуковнику Фон Лоцу. Ово му се није допало, али знао је и то да Гестапо, када неког хапси, долази без позива.

— Преко наше обавештајне службе дошли смо до плано-

ва страних авиона, па смо желели да их ви проучите – рс- као му је генерал Фон Лоц чи- је је понашање откривао да у Алфреда Шмита има пуно поверење.

Покушао је да увери гене- рала да он није стручњак за авионе али без успеха. На Шмитово запрепашћење, ње- гове лаичке примедбе задив- виле су самоувереног Фон Лоца. Из Генералштаба је изашао као ошамућен, али не и обесхрабрен и неспреман за нову обману.

Скандал је заташкан

Недуго затим Алфред Шмит је направио униформу, далеко елегантнију. Кад се у њој појавио пред генерал-пу-

Илустровао: Брана Јовановић

ковником Фон Лоцом, нацис- та је био задивљен. Тада је Шмит показао неவிђену дрскост. Затражио је од Фон Лоца аутомобил да се одвезе у родни Гринау, што је овај са задовољством одобрио.

Срећни живот Алфреда Шмита завршио се тачно го- дину дана од првог фалсифи- ката. Када се најмање надао, ухапшен је на начин који је јасно показивао да Гестапо

цео скандал жели да оконча уз што мање буке. Из канце- ларије Фон Лоца два официра одвела су га у Гестапо.

– Ви сте ухапшени као шпи- јун, проверили смо податке о вама.

Послат је у војни затвор из ког ускоро пише својој вере- ници Елзи: „Све ово сам ра- дио због тебе, драга Елза. Се- ти се само колико си желела да постанем инжењер, а сада

ће ме стрељати као шпију- на...” И наравно, оно што је Алфред Шмит желео, десило се. Цензура је писмо просле- дила иследницима који су у ово поверовали јер нису мо- гли да нађу податке да је био повезан са страним обавеш- тајцима.

Тако је писмом вереници Алфред Шмит успео послед- њи пут да обмане Гестапо. На суђењу је добио неколико

месеци принудног рада, ве- роватно због тога што је суди- јама наређено да се све што брже заташка.

Седамдесетогодишњак Ал- фред Шмит, трамвајџија у пензији, живи данас у Бечу. Тако је младалачку љубав према шинама и униформи донекле утолио својим зани- мањем.

В. Н.

У ЛЕНОНОВУ ЧАСТ

За енглеску луку Ливерпул 5. мај је дан у знаку Џона Ленона, тада се на доковима његовог родног града одржава концерт. Око ове идеје окупили су се Лу Рид, Синди Лопер, Џо Кокер, Б. Б. Еинг, Били Џоел, Роберта Флек, Мик Хакнел, Декон Блу, па чак и Кајли Миноуг. Ринго Стар и Елтон Џон такође су укључени у пројект, али путем сателита па публика може да их види на великом видео платну. На програму су искључиво Ленонове песме које музичари изводе свако на свој начин. Музички директор трочасовног програма је Дејв Едмундс, а спектакл употпуњује и Ливерпулска филхармонија.

ПОРТРЕТ

Која („Дисциплина кичме“)

МОЈЕ ТОП-ЛИСТЕ

Књиге: „Винету“ и „Олд Шетерхенд“ – Карл Мај
„Магареће године“ – Бранко Ћопић
„Burried Alive“ (биографија Џенис Џоплин) – Мира Фридман
„Hendrix“ – Крис Велч

Плоче: „Band of Gipsies“ – Џими Хендрикс
„Fire and Gasoline“ – Стив Џонс
„Dance To the Music“ – Sly and Family Stone
„Split“ – Groundhogs
„Too Much Too Sun“ – New York Dolls
„Down by the forces of Nature“ – Jungle Brothers

Филм: „Чудотворни мач“
„Терминатор“
„Робокап“
„Gateway“ (Бијер)
„Фреди Кругер“ III део

Стрип: Дијаболик
Џони Пантер
Челична Панца
Модести Блејз
Паук

ПОЉСКИ РАДОВИ

Није нимало тешко одредити под којим музичким утицајима ради „Joshua Trio“, група из Даблина. „Свету нудимо сасвим једноставну поруку“ – каже бубњар Арт Метјуз. „Слушајте шта пева Боно, ми као да смо смишљени по његовим текстовима.“ Чланови групе који праве музику са сатиричним односом према ономе што свирају „U2“ планирају да постану популарнији од својих суграђана и узора. За почетак су кренули стопама

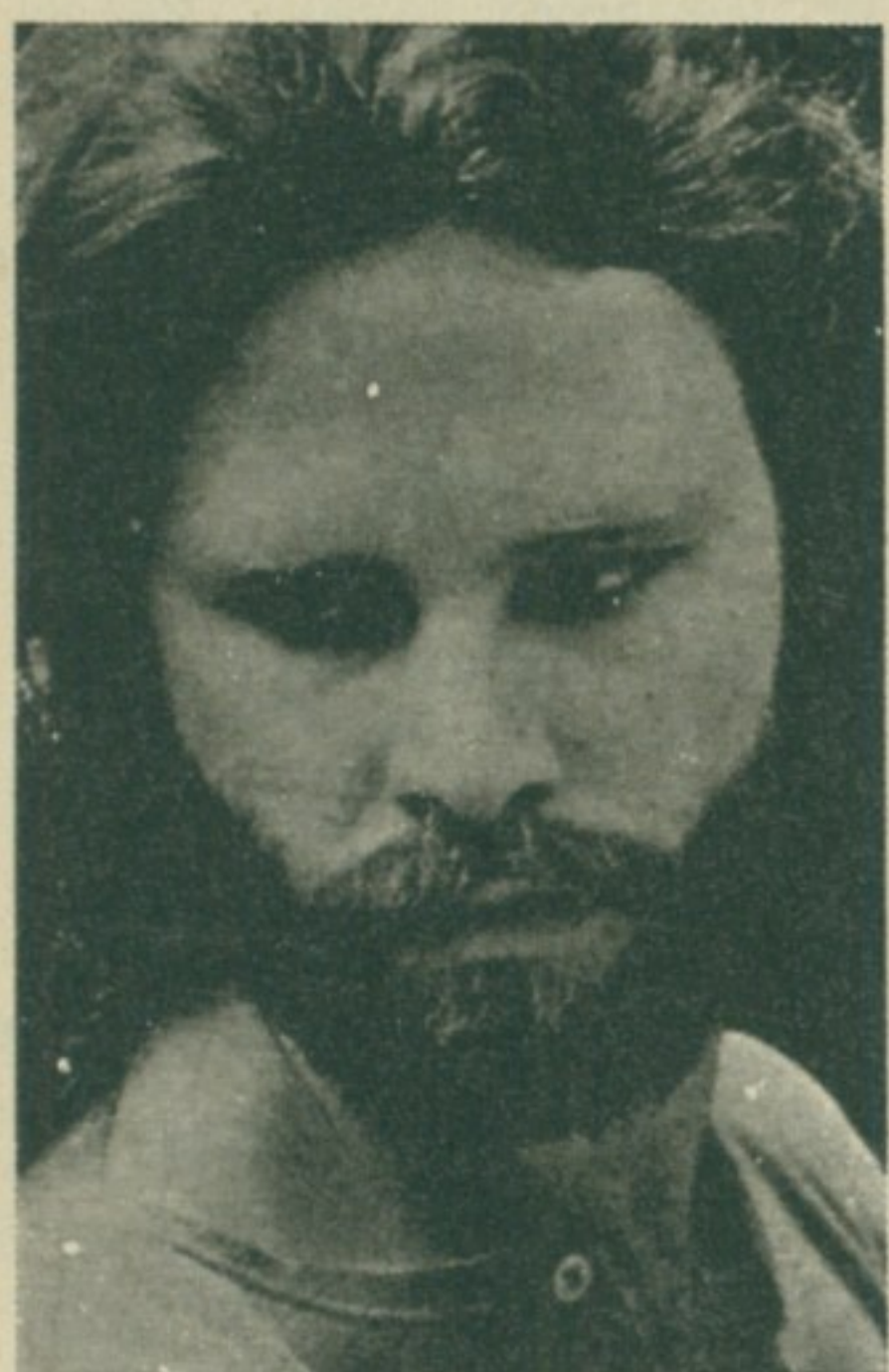
својих идола и снимили филм „Иза сексуалности“. Радња се дешава у петнаестом веку и говори о сељаку који је у пољу ископао компакт диск „Rattle and Hum“, групе „U2“, наравно.

ЛАЖНИ MILLI VANILLI?

Дует Мили Ванили, који је освојио награду Греми као најуспешније ново име на сцени, предложен је и за британску награду за најбољу интернационалну групу. Томе су прикључили још једну победу. Успели су да оповргну гласине како они уопште не певају на својим снимцима. Најпре су посумњала двојица бивших певача групе „Booney M“ који тврде да су, у ствари, они певали хитове Мили Ванили. Менаџер популарног „Booney M“ дуета Франк Фариан, који их је својевремено избацио у први план, тврди да се Роберт Пилатус и Фабрис Морван, како се зову бивши чланови „Booney M“, свете углавном њему јер су на суду изгубили право на коришћење имена „Booney M“. То право је, наравно, припало менаџеру.

ВРАТА И ВИДЕО СВЕТ

Састав „Doors”, посебно њихов рано преминули певач и вођа Џим Морисон, и даље су група која занима публику. Ових дана у свету су се појавила чак два видео филма на којима се налазе снимци са њихових ранијих концерата. Један се зове „The Doors Are Open” и више је документаран, док је други збирка њихових наступа под називом „The Doors In Europe”.

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ:

NEVER TOO LATE

Why can't you see
That I'm still mad
About you
Even though I've found out
about you
I'll always stay forever true
And in my heart
I will forgive you
I've got so much love to give
you
It's never too late
We've still got time
It's never too late
You can still be mine
It's never too late
To change your mind
Why can't you try
And be a man about it
And if you stop
And think about it
You just can't keep
Walking out on me
And even if it takes forever
Your love's better late than
never
Though I try
I can never put you from my
mind
You just creep right
Back inside
And there's no place
I can hide.

Текст и музика: Stock, Aitken и Waterman
Изводи: Kylie Minogue

НИКАД НИЈЕ КАСНО

Зашто не видиш
Да сам још увек луда
За тобом
Чак иако сам те упознала
Увек ћу ти бити искрена
И у свом срцу
Ћу ти опростити
Имам тако пуно љубави да
ти дам
Никад није касно
Још увек имам времена
Никад није касно
Још увек можеш да
постанеш мој
Никад није касно
Да се предомислиш
Зашто не покушаш
И поставиш се као
мушкарац
А ако застанеш
И размислиш
Једноставно не можеш
Да одеш од мене
Па чак ако за то треба
вечност
Твоја љубав је боља икад
него никад
Иако сам пробала
Не могу да те избацим из
главе
Ти се шуњаш негде изнутра
И не постоји место
На коме се могу сакрити

МУЗИЧКА ПОШТА

Мој друг Цветко тврди да на албуму „Бетмен” популарног Принца постоји песма која се исто тако зове. Да ли је то тачно?

Горан из Штипа

Такве песме нема, твој друг се можда збунио јер се албум завршава песмом „Batdance”.

Које албуме је до сада издала група „Забрањено пушење” и где бих могла да их набавим?

Наташа из Лознице

„Das ist Waler” њихов је први албум и појавио се 1984. године, затим следе „Док чекаш сабах са шејтаном” (1985), „Поздрав из земље Сафари” (1987) и „Мале приче о великој љубави” који је изашао прошле године. У продавницама тренутно може да се нађе последњи албум.

У броју од 23. фебруара твоја верна читатељка Маријана замолила те је да објавиш адресу Џејсона Донована.

Ти је ниси знао, али новине нису новине ако им не помажу читаоци: Jason Donovan P. O. Box 292 Watford Herts WDZ 4th England.

Пеђа из Пазове

Где могу да се купе касете група „Clash”, „Ramones” и „Sex Pistols”? Колико је Мадона издала синглова и плоча? Која је званична југословенска топ-листа?

Иван из Панчева

Плоче групе „Clash” (на слици) код нас су прилично редовно објављиване тако да их има на тржишту, ми ти препоручујемо дупли албум „Story of Clash” са њиховим најпознатијим песмама. Од „Ramonesa” је објављена само последња плоча (а уједно и касета) „Brain Drain”, док „Pistolsa” нема. Мадона је објавила 18 синглова, а албуми јој иду овим редом „Madonna” (1983), „Like a Virgin” (1984), „True Blue” (1986), „You Can Dance” (1987) и „Like a Prayer” (1989).

Топ-листе се у свету праве на основу извештаја о продаји свих дискографских кућа. Таква истраживања код нас не постоје тако да ниједна топ-листа није званична.

РОБЕРТ
ХАЈНЛАЈН

ЛОГИКА

**Вероватно ће изгорети при узле-
тању. То је најбоље што може
да им се догоди. Никада неће
стићи до звезда!**

Зaista желим да залијем продају – весело рече дебели човек и подиже глас да надјача звук регулатора климе.

– Испијте, Професоре, две чашице сам испред вас.

Подигли су поглед са стола када се, насупрот њима, отворише врата лифта. Човек је ушао у хладну таму кафане и стао трепћући, као да је управо ушао споља, из блештаве пустиње.

– Хеј, Фреде... Фреде Нолане – позвао је дебели. – Дођи код нас! – Окренуо се свом госту: – Упознали смо се на путу из Њујорка. Седи, Фреде. Поздрави се са професором Еплбијем. Он је главни инжењер свемирског брода „Пегаз” или, боље речено, биће то кад се изгради свемирски брод. Управо сам продао Професору поруџбину некаквог челика за његову летелицу. Попиј нешто у то име.

– Са задовољством, господине Барнс – сложио се Нолан.

– Срео сам већ др Еплбија. Пословно. Компанија за израду инструмената.

– Хмм?

– Компанија нас снабдева извесном опремом – изнесе Еплби.

Барнс је изгледао изненађено, а онда се насмеја.

– Мислио сам да је Фред владин човек или неки научник. Шта ћеш да попијеш, Фреде? Један „старински”? И ви исто, Професоре?

– Добро. Али, молим вас, не зовите ме Професоре. Ја нисам професор, а такав ме назив чини старим. Ја сам још млад.

– Рекао бих да јесте, ах... Докторе. Пијте! Два „старинска” и један дупли „менхетн”! Очекивао сам научни-

ка какви су у стриповима, са дугом белом брадом. Али, када сам срео вас, није ми јасна једна ствар.

– А то је?

– Па, у вашим годинама, закопали сте се на овом месту, богу иза леђа.

– Не можемо градити „Пегаз” усред града – нагласио је Еплби. – Поред тога, ово је идеално место за узлетање.

– Да, наравно, али нисам мислио на то. Мислим, подсетићу вас, ја продајем челик. Била вам је потребна посебна обрада за васионски брод, продао сам вам је. Али, ипак сада, када је посао завршен, покушавате да одлетите на Проксима Кентаури или било коју другу звезду?

Изгледало је да се Еплби забавља.

– То се не може објаснити. Зашто човек покушава да се попне на Монт Еверест? Шта је повукло Пирија Северном полу? Зашто је Колумбо натерао краљицу да заложи своје драгуље? Нико никада није био на Проксима Кентаури... зато идемо ми.

Барнс се окренуо Нолану.

– Схваташ ли ти ово, Фреде? – Нолан је слегао раменима.

– Ја продајем инструменте. Неки људи гаје хризантеме, неки граде свемирске бродове.

Барнсово пријатељско лице имало је збуњен изглед.

– Па...

Келнер је донео пиће.

– Пите, кажи ми нешто. Били ти ишао са „Пегазовом” експедицијом када би могао?

– Не.

– Зашто не?

– Допада ми се овде.

Др Еплби климну главом:

– Ето, као замена одговора Барнс. Неко има Колумбов дух, неко не.

– Добро је што говоримо о Колумбу – наставио је Барнс. – Он је очекивао да ће се вратити. Ви то не очекујете. Шездесет година. Рекли сте ми да ће трајати шездесет година. Па, ви нећете, можда, ни доживети да стигнете тамо.

– Не. Али, наша деца хоће. А наши унуци ће се вратити.

– Али, реците, ви нисте ожењени?

– Наравно да јесем. У експедицију полазе само људи са породицом. То је посао за две или три генерације. То знате.

Извукао је фотографију.
– Ићи ће госпођа Еплби са Дијаном. Дијана има три и по године.

– Дивно дете – рече Барнс и додаде слику Нолану који се насмеши и врати је Еплбију.

Барнс настави.

– Шта ће бити са њом.

– Она, природно, иде са нама. Не бисте желели да је сместим у сиротиште, зар не?

– Не, али... – Барнс искапи остатак пића. – Не разумем – признао је. – Ко ће још једно пиће?

– Ја не могу, хвала – одби Еплби испијајући лагано своје пиће и устајући. – Морам право кући. Ожењен човек, знате – насмејао се.

Барнс није покушавао да га заустави. Поздравио се и

посматрао Еплбијев одлазак.

– Моја тура – рече Нолан. – Исто?

– А? Да, сигурно. – Барнс устаде. – Хајдемо до шанка, Фреде. Тамо се пије. Потребно ми је шест комада.

– Добро – сложи се Нолан устајући. – У чему је невоља?

– Невоља? Ма, јеси ли ти видео ово?

– Па?

– Па, шта ти мислиш о томе? Ја сам, такође, трговац, Фреде. Продајем челик. Не занима ме за шта ће га купац употребити. Продаћу му. Продао бих човеку и конопца да се обеси. Али, волим децу. Не могу да поднесем мисао да то слатко детенце полази у ту... ту луду експедицију!

– Зашто не? Боље да оде са родитељима. Навикнуће на челичне палубе као остала деца на шеталишта.

– Гледај, Фреде. Немаш, ваљда, тако лудих идеја да помислиш да ће успети, зар не?

– Могли би.

– Па, неће. Немају изгледа. Ја знам. Разговарао сам са нашим техничким особљем пре него што сам дошао овамо. Деведесет процената вероватноће је да ће изгорети при узлетању. То је најбоље што може да им се догоди. Ако и изиђу из Сунчевог система, што није вероватно, опет неће успети. Никада неће стићи до звезда.

Пит је ставио ново пиће пред Барнса. Он га је искапио и наставио.

– Спреми још једно, Пите. Не могу. Теоријски је немогуће. Смрзнуће се, или спржити, или умрети од глади. Али, тамо никада неће стићи.

– Можда је тако.

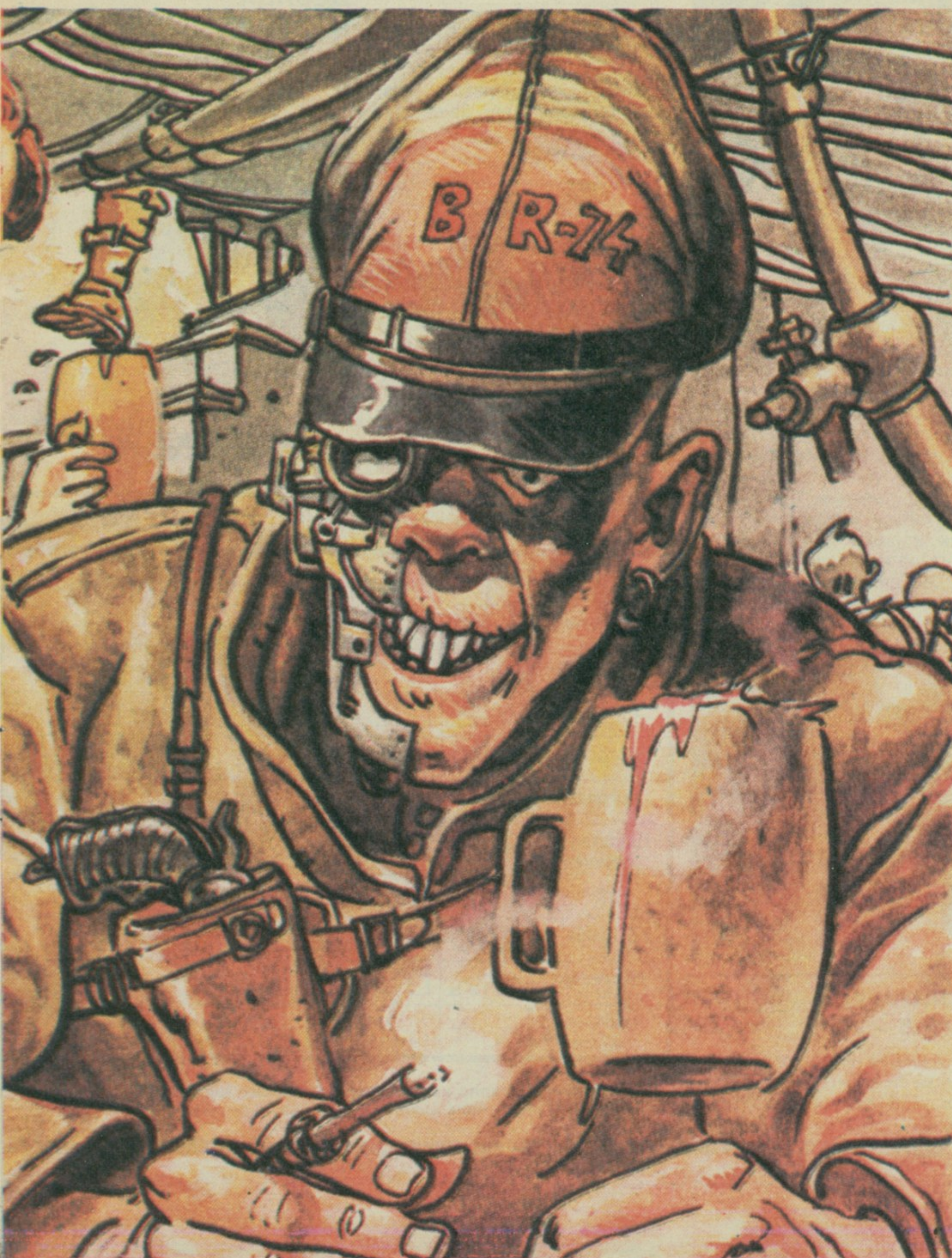
– Нема ту можда. Они су луди. Пожури с тим пићем, Пите. Попиј и ти једно.

– Стижем. Не замерите ако попијем, хвала. – Пит је измешао коктел, донео чашу пива и придружио им се.

– Пит је mudar човек – рече Барнс поверљиво. Њега не можеш видети да мајмунише око путовања на звезде. Колумбо... Пфуј! Колумбо је био малоумник. Боље да је лежао у кревету.

Келнер је завртео главом.

– Погрешно сте ме разумели, господине Барнс. Да није

ВЕЛИЧАНСТВЕНИХ

Роберт
Хајнлајн
(Heinlein,
Robert)

Амерички писац рођен у Батлеру 7. јула 1907. Дипломирао 1929. на поморској академији на којој ће остати до 1934. Променио више занимања до 1939. када почиње професионално да се бави писањем одређивши се пре свега за научну фантастику. Један је од најзначајнијих америчких SF аутора. Његово главно стваралачко раздобље практично се окончало са педесетим годинама, а околност да је научна фантастика потом кренула путем на коме он више није могао успешно да је прати нипошто не умањује његов претходни допринос у овом жанру. Умро је 9. априла 1988. године.

било људи као Колумбо, ми данас не бисмо били овде, зар не? Ја нисам тип истраживача. Али ја верујем у то. Немам ништа против „Пегазове“ експедиције.

– Не одобраваш им што воде децу, зар не?

– Па... Деце је било и на „Мејфлауеру“, тако су ми рекли.

– То није исто. – Барнс је погледао Нолана, а онда келнера. – Спреми ми још једно пиће, Пите.

– Чини ми се да вам је довољно, за сада, господине Барнс.

Дебели човек, у неприлици, помисли да се посвађа, а онда одлучи да је боље да одустане.

– Идем горе у Небеску салу да нађем некога ко ће играти са мном – објавио је. – Лаку ноћ.

Одљубљао се према лифту. Нолан га је гледао како одлази.

– Јадни, стари Барнс – слегнуо је раменима. – Изгледа да ми имамо тврдо срце, Пите.

– Не. Ја верујем у напредак, то је све. Ја нисам тип авантуристе, али довољно познајем људе да знам да ће, било шта, пробати једном. Тако се постиже напредак.

– Не изгледаш ми толико стар да се сећаш времена када човек није могао да лети.

– Дуго сам већ овде. Десет година на једном месту.

– Десет година, а? Зар никад не зажелиш посао који би ти дозвољавао да удахнеш мало свежег ваздуха.

– Не. Не могу да удахнем нимало свежег ваздуха док служим ~~пиће~~ у Четрдесет другој улици, и то ми не недостаје. Овде ми се допада. Увек се нешто ново догађа. Прво атомске лабораторије, па велика опсерваторија, а сада свемирски брод. Али, то и није прави разлог. Овде ми се допада. Овде је мој дом. Гледајте ово.

Подигао је велику, овалну, крхку кристалну посуду за бренди, завртео је и бацио навише, према таваници. Дизала се лагано и елегантно, на крају успона је застала, дуго и безвољно, а онда лагано, лагано падала, као ронилац у успореном филму. Пит је посматрао како му лебди поред носа, испружио је пажљиво палац и кажипрст, лако је ухватио за основу и вратио на сталак.

– Видите ли ово? – рекао је. – Једна шестина гравитације. Док сам радио на Земљи, зглобови су ме мучили све време. Овде сам тежак само 17,5 килограма. Свиђа ми се овде на Месецу.

ПИШЕ: ЕЛИЗАБЕТА
ЛУКИЋ-ЗЕЉУГ

Од 4. до 10. маја

ХОРОСКОП ЗА

ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Новости на љубавном плану ће те орасположити и подстаћи да живнеш на свим пољима. Осећаћеш се сигурно и слободно као птичица. Све ће ти изгледати лако, а то је за тебе најважније. Мрзиш да губиш време бавећи се безначајним стварима. Имаћеш одличан дан 9. маја па тада закажи састанак са особом која ти се свиђа, одушевићеш је.

БИК (21. 4 – 20. 5)

Иако волиш чисту ситуацију када је љубав у питању, заговориће те удварање особе у знаку Овна. Није искључено да ћеш размишљати о малој авантури, пријала би ти промена за кратко време. Припази се 7. маја, чека те окршај са родитељима. У школи ће све бити у реду. Ако имаш неких невоља постоји могућност да их решиш 9. и 10. маја, звезде ће ти бити врло наклоњене.

БЛИЗАНЦИ (21. 5 – 21. 6)

У школи не иде све по плану, па ћеш бити у фрци. Шестог и 10. маја имаћеш сјајне

дане. Искористи их да поправиш оцене којима ниси задовољан(а). Преко пријатеља у знаку Овна упознаћеш занимљиву особу. На помолу је нова љубавна веза. У кући ће бити прилично напето 9. маја, није препоручљиво да се свађаш са родитељима јер ће те прозрети.

РАК (22. 6 – 22. 7)

Срећа ће те пратити у школи, једва ћеш избећи лошу оцену, али труди се да ти то не пређе у навику јер можеш гадно да се запетљаш. „Ко има среће у школи – нема у љубави“, важиће за тебе у овој недељи, зато немој превише да се играш са осећањима симпатије. Могао би да јој пукне филм.

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

На правом си путу да освојиш симпатије особе која ти се допада. Не треба превише да причаш о својим подвизима и успесима код особе супротног пола јер то би могло да ти поквари почетну срећу. У школи и даље критично, али уз мало вештине и учења можеш да се извучеш. Родитељи ће ти дати одрешене руке, моћи ћеш самостално да донесеш важну одлуку.

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

Покушај да не доносиш одлуке пре него што размислиш вреди ли ризиковати. Симпатија неће бити великодушна

Илустрвала: Драгана Јовчић

	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
Матерњи језик	○	☆	△	□	☆	△	○	□	△	☆	△	□
Математика	△	□	○	☆	△	□	☆	△	○	□	☆	△
Страни језик	□	☆	△	□	○	☆	△	☆	□	△	□	☆
Уметност	☆	△	□	△	☆	○	□	△	☆	□	△	○
Историја	○	□	☆	△	□	△	☆	□	○	☆	□	△
Географија	□	☆	○	☆	△	□	△	☆	□	△	☆	□
Друштвене науке	△	□	☆	○	☆	△	□	☆	○	□	☆	○
Физика	□	△	□	☆	○	□	△	□	☆	△	○	☆
Хемија	☆	○	☆	△	□	○	☆	△	○	□	☆	△
Биологија	□	△	□	☆	□	△	□	☆	□	△	○	☆
Техничке науке	△	☆	△	□	○	☆	△	□	○	☆	□	△

☆ – Звезде су ти врло наклоњене, □ – Нећеш заблистати, △ – Извући ћеш се, ○ – Имаш мале шансе, × – Лоше ти се пише

МЛАДЕ

овог пута, а то значи да ће ти направити фрку ако види да се забављаш са стране. Посебно припази 5. маја. У школи би све требало да буде О.К. Твоја сналажљивост биће ти од велике помоћи. Време је да се видиш са пријатељима. У кући „вруће“ 4. маја.

ВАГА (23. 9 – 22. 10)

Кад се заљубиш, све остало је у другом плану. Не занима те ништа сем нове симпатије, она је у центру твога света. Управо овакво расположење чека те ове недеље. На помолу је нова љубав или сређивање стања односа са сталном симпатијом. Биће врло важно да се у школи не играш превише са стрпљењем наставника.

ШКОРПИОН (23. 10 – 22. 11)

У школи све идеално. Нећеш морати да се доказујеш, једноставно, све ће ти ићи на руку, чак и питања када будеш одговарао(ла). Имаћеш лош дан за љубав 7. маја. Ако желиш да сачуваш лепе односе са симпатијом немој да правиш љубоморне сцене. Родитељи неће бити расположени да подносе твоју самовољу, гледај да 5. избегнеш свађу.

СТРЕЛАЦ (23. 11 – 21. 12)

Бићеш у центру пажње на једној журци. Све особе супротного пола биће одушевљене твојим шармом. Покушај да одабереш особу која ти се заиста допада, иначе можеш да одеш кући без заказаног састанка. У школи ће бити све у реду. Ако треба нешто важ-

но да разговараш са оцем, нека то буде 6. маја, биће добре воље и спреман да испуни твоје жеље.

ЈАРАЦ (22. 12 – 20. 1)

Сметаће ти што друг у знаку Водолије жели да те саветује и „соли“ ти памет. Понекад вреди саслушати друге, овог пута заиста нећеш бити у праву. Претераћеш са својим љубавним играма што ће довести до озбиљне свађе са симпатијом. Пети мај је био као створен за љубав па покушај да скупиш позитивне поене. Повољан дан за разговор са родитељима биће 10. мај.

ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Најлепше ћеш се осећати са пријатељима. Нећеш бити за било какве активности које захтевају напор. Симпатија ће покушати да ти приговори да је запостављаш. Успећеш да јој објасниш да таквим критикама нема места јер треба да се посветиш и другим стварима које волиш. У кући ће бити критично, родитељи ће тражити од тебе да више учиш и освојиш „поене за квалификације“ на крају године.

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Бићеш у сјајној кондицији. У школи ће бити боље него икада. Неће ти тешко падати да учиш и поправиш слабије оцене. Са симпатијом ће све бити у реду, имаћеш леп, романтичан дан 5. маја. Сазнаћеш да ти особа у знаку Јарца није баш прави пријатељ, покушаће да те поколеба неистинитом причом о твојој симпатији. Добићеш новац за непланирану куповину.

Енигматика

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1			●									
2											●	
3											●	
4				○	○	○	○			●		
5							●					
6												
7					●	●						
8		●										
9	●											
10												
11			●	●								
12												

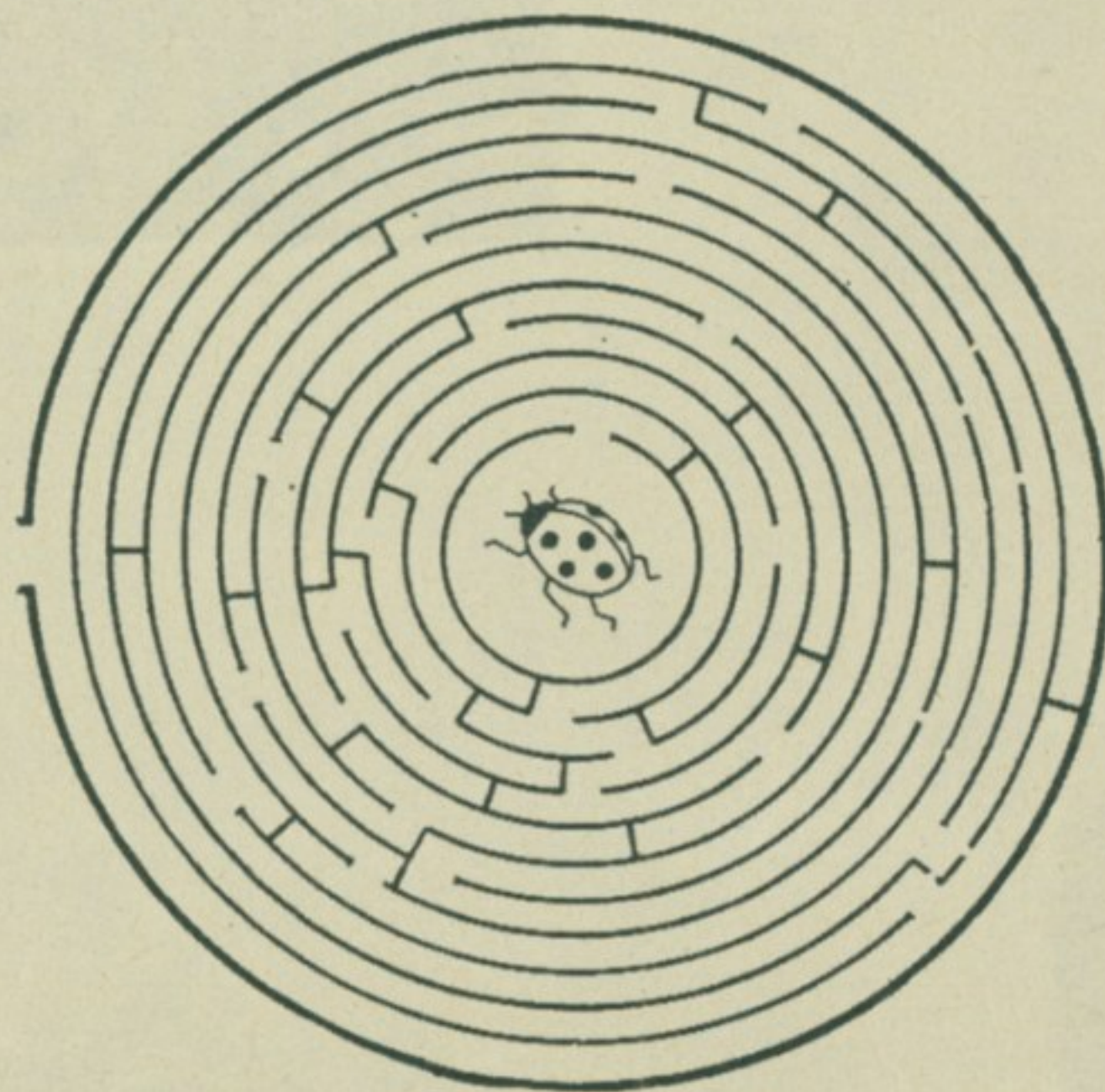
УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Иницијали песникиње Парун – Космонаут, 2. Цртачи илустрација, 3. Доживети несрећу – Ауто-ознака за СР Немачку, 4. Обелодањивање – Телевизија (скр.), 5. Стругара (мн.) – Варница 6. Пркосан, 7. Невоље, зла, 8. Ознака за ампер – Проналазак, откриће, 9. Путањак, 10. Љуби-честоцрвена боја, 11. Симбол радона – Симбол бакра, 12. Пуномоћство, овлашћење.

УСПРАВНО: 1. Човек који много пије вина, винџија – Жбун, 2. Племенити метал – Плаха шумска животиња, 3. Довести у сагласност – Симбол азота, 4. Апстрактна уметност – Ознака за динар, 5. Жена очевог брата – Канап, 6. Немачки књижевник, Бруно – Течно гориво, остатак дестилације нафте, 7. Посао, 8. Отанак, 9. Бележница, 10. Мера за земљиште (мн.) – Симбол калијума, 11. Пети и трећи самогласник – Ауто-ознака за Травник, 12. Ознака за тону – Једноцифрен број.

ЛАВИРИНТ

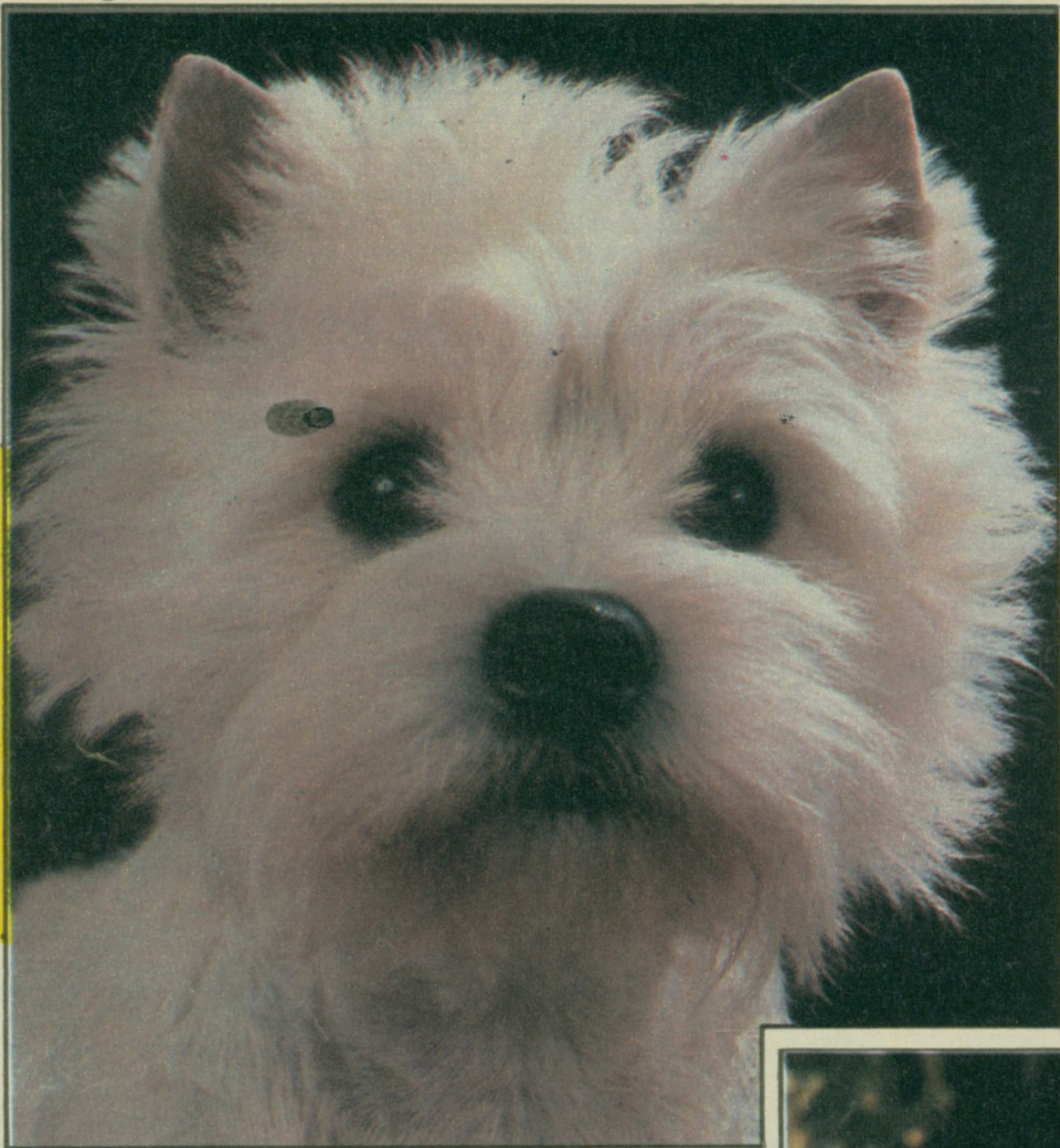
Помозите бубамари да изађе из лавиринта.

ВЕСТИ:
сладак
али
оштар

НИ САМ

ЈА

Пред овим јастучетом од белог крзна нико не остаје равнодушан. Сви би да га узму у руке, да га имају. То су одавно приметили стручњаци за рекламу, па је вести један од најчешћих гостију у ТВ огласима широм Европе и Америке.

Није ни чудо што је овај мини пас постао заштитни знак квалитета. И сам је, тако рећи, савршен.

Овај енглески денди, сав у белом од главе до пете, кошта колико један добар ауто, голф на пример, али кажу да више вреди а и дуже траје

Прво место на топ-листи паса: најтраженије и најкраденије псето на свету

ПСЕТАНЦЕ!

Ко га не би украо?

Њушка му је „анђеоска“, округле очи као два тамна кликера, уши му дрско штрче, усред лица сија се округли нос. Живахан је и интелигентан, право ремек-дело природе. Али, рецимо одмах да је баш због своје популарности данас у великој опасности. За последње две године он се с 18. места на топ-листи популарности попео на прво, после чега је свет просто полу-део за њим. Љубитељи паса у Француској жале се да у њиховој земљи нема за продају ниједног правога вестија: сви су резервисани шест месеци унапред. Шверцери из Британије, Белгије и Енглеске искористили су то па на црној берзи продају невакцинисану штенад без уредних папира. Из истог разлога овај мали пас постао је најкраденије куче на свету. (Руку на срце, ко га не би узео?)

Ипак, највећа опасност за вестија је што га људи купују углавном због изгледа немајући појма о његовој правој природи. А онда се догађа свашта. Понекад га чак враћају продавцу због „неслагања нарави“, поклањају или чак напуштају. У сваком случају, цех плаћа пас.

Рођен грешком

Тешко је поверовати да се овај кудрави бели муф, тако рећи играчка, у суровим брдима Шкотске вековима тукао и клао с лисицама, јазавцима, кунама и осталим штетним глодарима извлачећи их из јазбина. Предање каже да је вести угледао светлост дана захваљујући такозваном кернском теријеру и једној несрећи у лову.

Још у давна времена непланирано би се у леглу кернског теријера појавила потпуно бела штенад. И мада велики зналац ове расе Холанд Бакли тврди да је у Версају на старим сликама из доба Луја XVI видео вестија потпуно истог као што је данашњи, као и да је на једном платну сер Едварда Лендсира из 1839. приказан аутентичан предак данашњег вестија, у то се и даље сумња. Поуздано се зна да је у 19. веку било врло мало вестија јер су одгајивачи сматрали да бела длака значи неку врсту дегенерације и одбацивали овакве примерке.

Тако је било све док мајор Малколм Полталок, земљопоседник и страствени ловац, није у једној хајци грешком устрелио свог омиљеног теријера: од његовог црвенкастог крзна учинило му се да је лисичје. Бесан на себе заклео се да ће убудуће држати само беле теријере. Речено – учињено. Полталок је селекцијом добио врло светле теријере које је даље украштао међу собом, а да би учврстио белу боју увео је и бишона, малог белог кудравог кера. Тако је између 1870. и 1880. године створен пас који је прво назван хајленд теријер, па полталок теријер, затим вајт скотиш теријер да би коначно у Единбургу 1904. постао вест хајленд вајт теријер (западношкотски бели теријер), краће вест или за пријатеље – вести. Кенел клуб признао је расу и њене стандарде 1907. године.

Од тада је вести у Великој Британији постигао знатне успехе, али морао је да чека све до 1970. да би започео интернационалну каријеру у Европи и САД. Данас се рачуна да их преко Атлантика има преко 80.000!

Какав је, у ствари, овај пас који је постигао тако муњевит успон?

Не шкрипите зубима пред њим!

Као и сви његови рођаци теријери (има их преко 30 врста и сви су „Енглези“), и вестија красе изванредне особине, али га сумњиче и за неке мане које је боље упознати на време.

Поносно држи главу, одлучан је и самосталан, а потчињавање и послушност препушта другим псима. Али, није тајна и да је бунтовничког духа, да има гвоздену вољу и изражено самољубље. Значи ли то да је тврдоглав? Треба бити фер па признати: јесте да има и чврст карактер и да су му одлуке чврсте, али ако прође праву обуку, благу али одлучну, пристаје да слуша власника. Бити са њим нервозан, груб или равнодушан, не долази у обзир. У сваком случају, овај осетљиви пас ујасава се дреке, вики и шкрипања зубима! Ако у кући избије

ЛИЧНА КАРТА ВЕСТИЈА

ВИСИНА: отприлике
28 cm

ТЕЖИНА: 7 килограма

БОЈА: сасвим бела

свађа, истог часа потражиће заклон иза већег комада намештаја.

Како има изванредно памћење и жели да се допадне господару, кроз игру лако може да се научи понашању. Само, не треба заборавити да чак и кад је одлично обучен, овај лукавац просто ужива да прекрши правила и уради оно што му је забрањено. Једно је сигурно: неће скакати на сваки ваш миг или покрет малог прста, али што је господар праведнији, што више ужива у његовом присуству, то ће му се вести више отворити, испољити своју памет и боље га схватити.

Мали шеф сређује вучјаке

Упркос јакој личности оштрог ловачког пса који је некад јурио лисице по шкотским планинама, вести је данас идеалан кућни пас.

Мали, живахан, друштвен, срдчан, одлично се прилађава градском животу. Један детаљ који и није тако неважан: уме да остане дуго сам у стану, чак и да проведе викенд код пријатеља док сте одсутни, али и у једном и у другом случају ваш повратак дочекаће одушевљено.

Најсрећнији је кад се окупи цела породица. Највећа му је мана што је поверљив, а уз то и радознао, и то је оно што вестију смета да буде чувар. Па ипак, има и међу њима таквих који чим осете присуство непознатог почињу да лају и показују зубе који су, узгред, дугачки и врло снажни.

Вести је уопште снажан, робустан и врло покретљив и воли дуге шетње кроз шуму или поље.

Зими се не треба бојати за његово здравље, иначе изванредно, и никако му не треба навлачити разне смешне капутиће, мада сви из неког разлога обожавају да му обуку кариани црвени „мантил“ у шкотској шари. Нема потребе јер је он издржљив као и његови преци из сурових шкотских планина. И дуговечан.

У рубрици спорт и хоби за вестија би могло да стоји да је добар пливач, мада само у мирним водама. На морској обали је опрезнији, уме дуго да гаца по плићак играјући се алгама, али зазира од таласа.

Према својим рођацима је мртав хладан, а са псима других раса понаша се сасвим неочекивано. Попустљив је према малима, али зато пред великим испољава психологију „малог шефа“. Обавезно их „пређе“ и сваки пут му то пође за руком.

На крају, што се кухиње тиче, вести има једну ману: воли да здипи храну, али је при том тако отмен и једе у малим залагајима да га је милина гледати. Многи власници вестија долазе на „оригиналну“ идеју да им њихов пас кад изговоре „сир“ или „месо“, прилази усправљен на задњим шапама тражећи свој део.

В. М.

ЈА

ПТТ

14000 БЕОГРАД
МАЛА ПОШТА
П.ФАХ 124
МАКЕДОНСКА 29

Због ваше велике жеље за
дружењем и дописивањем, од-
лучили смо да у овом броју об-
јавимо на обе стране Мале по-
ште само ваше адресе.

ТРАЖИМО

ПРИЈАТЕЉЕ

Александра Милојевић, Цемала Биједића 36/15, 34000 Крагујевац – 13 година, воли спорт и музику, сакупља постере и украсна писма, навија за Црвену звезду.

Ђуро Вукчевић, Зелени појас 35, 85000 Бар – 15 година, воли диско музику и стони тенис, навија за Црвену звезду.

Сандра Ивковић, Старине Новака 22, 34300 Аранђеловац – 14 година, воли музику и дружење са вршњацима.

Биљана Бртан, Петра Кочића 19, 70260 Мркоњић-Град – 13 година жели да се дописује и размењује постере.

Дијана Пуцан, П. Прерадовића 45 а, 43350 Ђурђевац – 10 година, сакупља салвете, марке и постере.

Алеш Бизјак, Заград 12 ф, 63000 Цеље – 13 година, игра тенис, сакупља значке и марке, воли поп музику.

Ивана Перић, Маршала Тита 66 1/9, 38250 Њилане – 12 година, сакупља значке, салвете, постере и омоте од чоколаде.

Сашка Георгиевска, Партизанска 24, 91330 Крива Паланка – 15 година, воли музику и дописивање.

Горана Бакулић, Блатине 25, 58000 Сплит – 14 година, воли музику, путовања и дружења.

Ивана Богдановић, Страхинића Бана 74, 11000 Београд – 14 година, извиђач, воли све што воле млади.

Љубица Ковчегарска, Малешка 13, 92330 Берово – 10 година, сакупља салвете, постере и значке, воли псе и мачке.

Анкица Југовић, Брадићи 66, 74250 Маглај – 14 година, воли музику, сакупља постере и хемијске оловке.

Сања Говорушић, Вртларска 15, 11080 Земун – 13 година, сакупља постере, налепнице и рекламе, воли музику и филм.

Јуре Должан, Заград 12 е, 63000 Цеље – 12 година, игра тенис, сакупља значке и марке, воли поп музику.

Глигор Чаев, Загребска 24, 91480 Ђевђелија – воли филм, спорт, музику и дописивање, навија за Партизан.

Санел Азировић, Драмаљ 82, 51265 Драмаљ – 15 година, воли музику.

Снежана Игњић, Радничка 10, 21244 Шајкаш – 13 година, воли забавну музику, сакупља салвете, навија за Партизан.

Срећко Рашић, 37238 Плеш – 15 година, воли музику, дружење и спорт, сакупља постере.

Соња Познановић, 7. јула 26/4, 23300 Кикинда – 11 година, сакупља постере, салвете и значке, воли музику.

Јованица Валенчић, Клана 157, 51217 Клана – 11 година, сакупља салвете, значке и постере.

Томислав Ивановић, Војводе Степе 1, 31210 Пожега – 12 година, сакупља марке, постере и значке, воли филм и музику.

Peterson Slim Beecroft, 11 Olubukola St. Ajegunle – Арапа, Lagos, Nigeria – 18 година, воли фудбал, стони тенис, филм, музику и дописивање.

Магдалена Пауновска, Ивана Козарова 35, 91000 Скопље – 10 година, воли музику, сакупља салвете.

Божена Андрић, Јове Миодраговића 66, 59300 Книн – 11 година, сакупља постере и салвете, воли музику, навија за Црвену звезду.

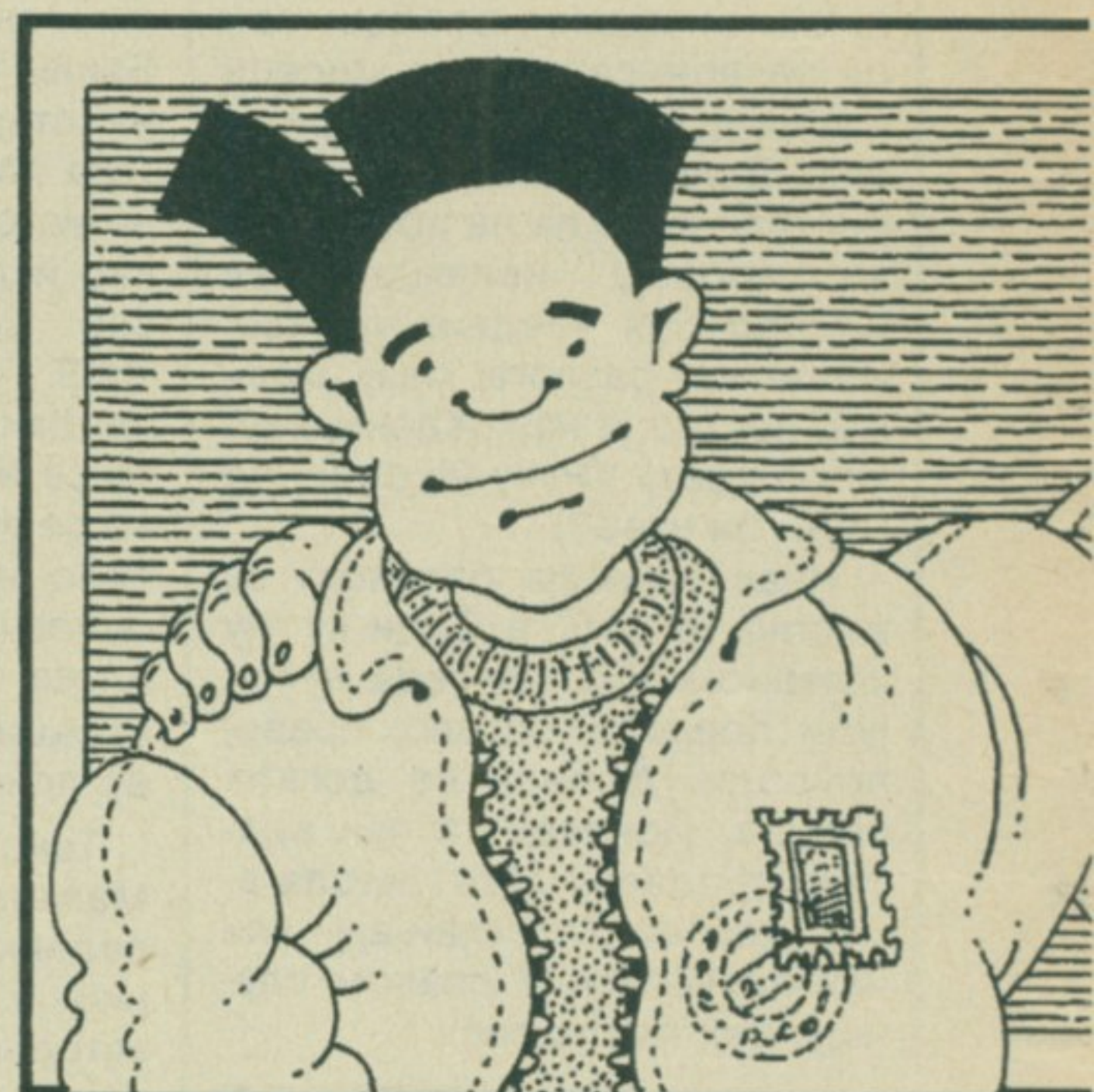
Тијана Петковић, Гламочка 13/8, 18000 Ниш – 11 година, воли филм и музику, бави се спортом, сакупља постере.

Горан Оковић, Дајанли Османбега 29, 71000 Сарајево – 13 година, воли спорт, музику и Алфа, сакупља постере, навија за Сарајево и Босну.

Ана Зорбић, Књажевачка 189/7, 18000 Ниш – жели да се дописује са младима од 15 до 17 година који воле тенис и које занима хороскоп.

Стевана Бачик, Ослободилачка 3, 25234 Лалић – 13 година, воли дописивање, музику и филм, сакупља писма, разгледнице, постере и налепнице.

Мирјана Вучетић, Нехруова 93/45, 11070 Нови Београд – 15 година, воли музику, сакупља постере.

Дуња Прокић, Милана Глумца 3, 21000 Нови Сад – 12 година, жели да се дописује са вршњацима.

Горана Кадрић, Бориса Кидрича 326, 72000 Зеница – 13 година, воли музику, сакупља постере.

Дијана Гајовић, 27. марта 58, 81000 Титоград – 13 година, сакупља постере и салвете.

Ален Видовић, Под Косом 47, 58000 Сплит – 14 година, жели да се дописује са младима из целог света.

Драгана Танкосић, XI крајишке дивизије 61/30, 11000 Београд – 15 година, воли дружење, дописивање и музику, занима је астрологија.

Ивана Павлица, Воје Пајића 6, 32240 Лучани – 12 година, сакупља постере, беџеве и украсна писма.

Весна Јевтић, Атар 2, 21203 Ветерник – 14 година, сакупља постере.

Лејла Реџовић, Змајевачка 51а, 72000 Зеница – 15 година, воли све што воле млади.

Виолета Игњатовић, Шибеничка 36, 19000 Зајечар – 15 година, сакупља постере, разгледнице, значке и украсна писма.

Снежана Дукић, 4. јула 35/10, 23000 Зрењанин – 12 година, сакупља хемијске оловке и постере.

Аида Имамовић, Булевар Лењина 70, 72000 Зеница – 12 година, воли музику и спорт, сакупља постере, писма и салвете.

Данијела Цолић, Угриновачка 178, 11272 Добановци – 15 година, воли музику, спорт и дописивање.

Илустровао: Љубомир Милојевић Љубац

Сенка Јевтић, 4. јула ЛЗ/6, 15300 Лозница – 11 година, воли музику и спорт, сакупља постере и луткице.

Моника Гашпаровски, Николе Тесле 32, 21420 Бач – 15 година, сакупља постере, воли музику, спорт и дописивање.

Нина Милосављевић, Јастребачка 37, 11060 Београд – 9 година, сакупља салвете.

Тања Плеше, Београдска 47, 25000 Сомбор – 14 година, воли путовања, сакупља украсна писма.

Јелена Синобад, Душана Поповића – Брчке 66, 59300 Книн – 14 година, воли музику, сакупља постере и марке.

Владимир Милаковић, Петра Међаве 46, 78000 Бањалука – 13 година, сакупља марке и постере.

Биљана Ђукић, Радивоја Корача 13, 44250 Петриња – 11 година, жели да се дописује са младима из целог света.

Даниела Наумовска, Бориса Кидрича 5/53, 97000 Битољ – 10 година, воли дружење, сакупља салвете, постере и украсна писма.

Тања Лежаић, I далматинске 5, 59300 Книн – 15 година, воли музику, сакупља постере.

Светлана Васиљевић, Жељезничка 16, 56227 Борово – 15 година, воли све што воле млади.

Адела Гледић, Владимира Назора 18а, 47000 Карловац – 13 година, сакупља постере, воли спорт, бави се кунг фуом.

Милка Ђурић, Др Агостина Нета 22/22, 11070 Нови Београд – 14 година, сакупља постере.

Данијела Карајанковић, Пионирска 66, Коловрат, 31300 Пријепоље – 14 година, сакупља постере, воли филм, музику и путовања.

Јелена Ђојдер, Димитрија Тוצовића 83, 25260 Апатин – 14 година, сакупља све о „Црвеној јабуци“.

Мирјана Ранковић, Душанова 97/4, 14000 Ваљево – 16 година, воли музику, спорт, путовања и дописивање.

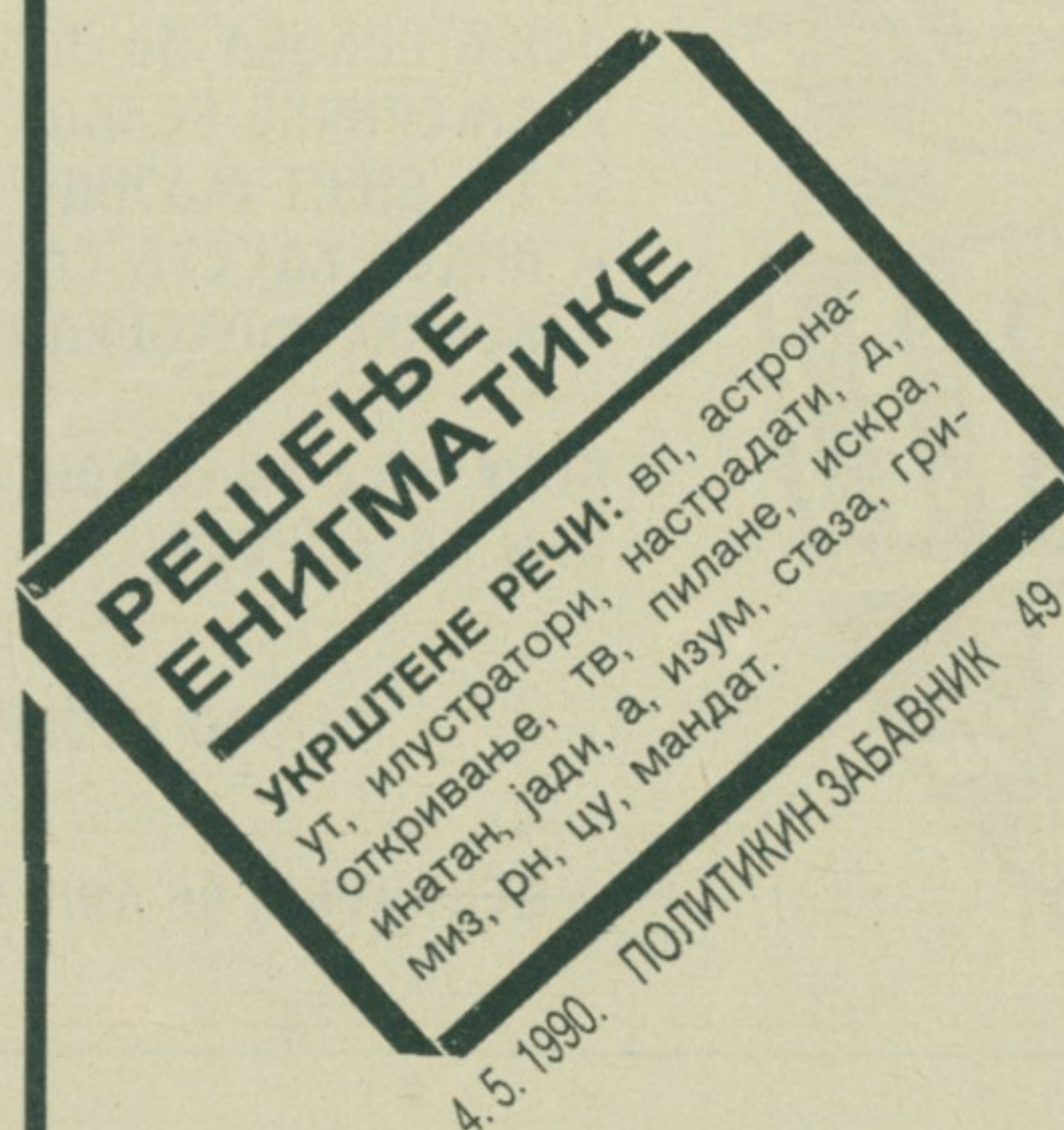
Кристина Богешић, Првомајска 90/10, 24000 Суботица – 12 година, сакупља марке.

Ксенија Вртарић, Молерова 72, 11000 Београд – 14 година, воли дружење, забаву и све што воле млади.

Јелена Терзић, Ратарска 5, 36000 Краљево – 12 година, воли музику и дописивање, сакупља постере и салвете.

Селма Јажић, Кларе Цеткин 13/9, 71000 Сарајево – 13 година, воли музику, пева у хору.

Светлана Војиновић, Боре Вукмировића 67, 38250 Ѓњилане – 14 година, воли музику, спорт и дописивање, сакупља постере, навија за Црвену звезду.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 2001

YU ISSN 0032-339X

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА“
др Живорад Миноввић

Главни и одговорни уредник
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђоковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радован Поповић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (ликовно-графички уредник), Славољуб Кеџић (помоћник гл. уредника), Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Миладиновић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Милић, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрнogiћ, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменовић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ – редакција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска 29, 11001 Београд. Поштански фах 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761, претплата: 328-776. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Месечна 36,80 динара, тромесечна 110,40 динара, полугодишња 220,80 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Месечна 73,60 динара, тромесечна 220,80 динара, полугодишња 441,60 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-603-24875 уз обавезну назнаку НИП „Политика“ – ПРЕТПЛАТА ЗА ЛИСТ: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

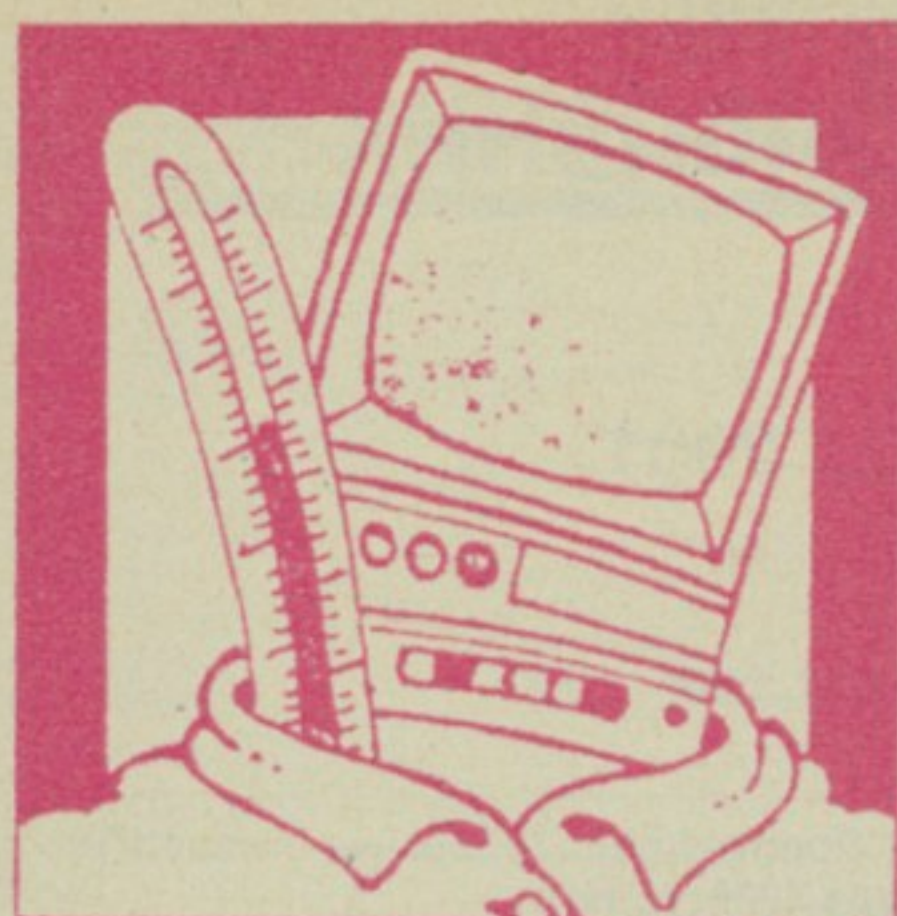
У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ШЕСТОМЕСЕЧНА:

САД	USD	38.–
СР НЕМАЧКА	DEM	63.–
ШВЕДСКА	SEK	229.–
ФРАНЦУСКА	FRF	211.–
ШВАЈЦАРСКА	CHF	56.–

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НИП „Политика“ код БЕОГРАДСКЕ БАНКЕ, Деоничарско друштво, Главна филијала „ИНВЕСТБАНКА“ – Београд, на рачун број: 60811-623-63-257310-999-00054 уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

* ГОДИШЊУ ПРЕТПЛАТУ
НА ЛИСТ НЕ ПРИМАМО.

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

ВИДЕО

БАРОМЕТАР

1. Glory – Слава (1989)

Филм о догађајима из вероватно најбурнијег периода (кратке) америчке историје, о рату између Севера и Југа. Замку звану „већ виђено“ редитељ Едвард Звик („Љубав, секс и остало“) избегао је тако што се позабавио једним до сада слабо познатим виђењем тог рата – постојањем јединице састављене искључиво од Црнаца, која се херојски борила на страни Севера. Главне улоге тумаче Метју Бродерик, Морган Фриман, Дензел Вашингтон и Кари Елвес. На овогодишњој додели награда Америчке академије филм „Слава“ освојио је чак три „Оскара“ (најбоља мушка епизодна улога, најбоља фотографија, најбољи звук)!

2. Welcome Home – Добро дошао кући (1989)

Последњи филм Френклина Ј. Шефнера („Планета мајмуна“, „Патон“, „Лептир“, „Момци из Бразила“), великог америчког редитеља који је недавно преминуо у 69. години живота. То је прича о човеку који се четрнаест година пошто је службено проглашен мртвим враћа кући (а у ствари је по завршетку рата у Вијетнаму остао тамо и засновао породицу). У међувремену се доста тога догодило: мајка му је умрла, жена се преудала, а син га сматра издајником... У главним улогама: Крис Кристоферсон, Џобет Вилијамс, Сем Вотерстон и Треј Вилсон.

3. The Fabulous Baker Boys – Фантастична браћа Бејкер (1989)

После неколико отказаних уговора браћа Бејкер, пијанисти забављачи, одлучују да ангажују певачицу. На аудицију долазе многе девојке, али тек Сузи Дајмонд, последња, успева да им се допадне. Они затим крећу на турнеју и почињу да нижу успехе, али после познанства са Сузи односи браће Бејкер више никада неће бити исти. У режији Стива Кловеса главне улоге тумаче Мишел Пфајфер и браћа Џеф и Бо Брицис.

Мишел Пфајфер била је предложена за „Оскара“ за улогу у филму „Фантастична браћа Бејкер“

4. A Dry White Season – Мртва сезона за белце (1989)

Један од многих филмова о апартејду снимљених последњих година. Занимљив је пре свега због тога што се у њему после деветогодишње паузе појавио Марлон Брандо и одмах био номинован за „Оскара“ (пored овог, прошле године он је глумио у још једном филму „The Freshman“ – Ендрјуа Бергмана). Садржај филма: занимајући се за узрок смрти свог црног баштована, бели учитељ открива сву суровост система у којем живи. Редитељ филма је Еухан Палси, а у главним улогама појављују се Доналд Сатерленд, Марлон Брандо, Сузан Сарандон и Јирген Прохнов.

5. Dad – Тата (1989)

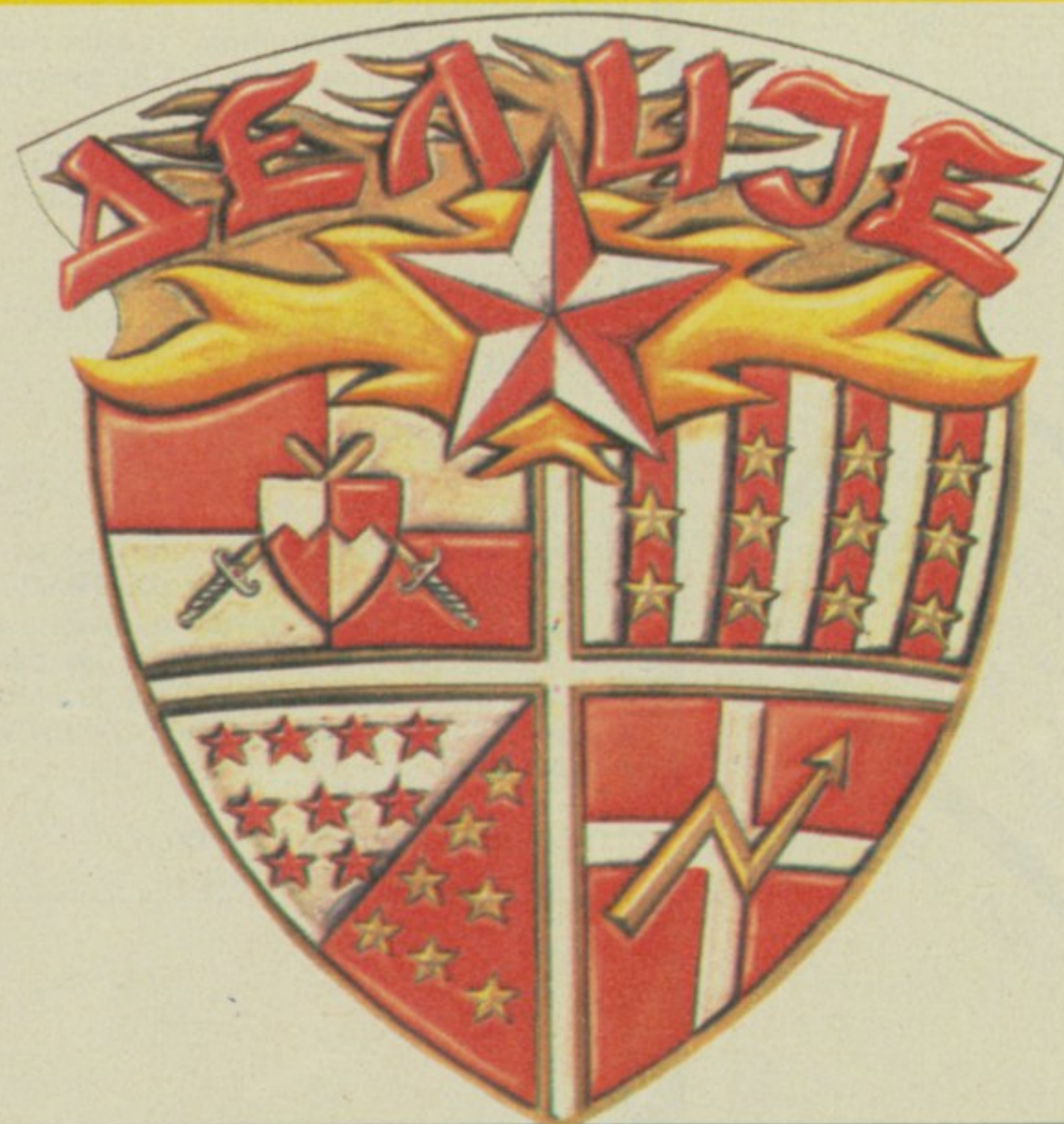
Изузетно нежна и поетична прича о човеку који напушта посао и враћа се у место у којем је одрастао да би неговао оца болесног од рака. Занимљиво је да је пре неколико година Гери Дејвид Голдберг, редитељ филма, имао готово истоветно искуство са својим оцем тако да је снимање за њега било, како је сам изјавио „с једне стране веома забавно, а с друге веома тужно“. Главне улоге тумаче Тед Денсон, Џек Лемон и Олимпија Дукакис.

В. Радосављевић

DA SE ZNA KO JE KO

G R B O V I Z A J A K N E S A M O Z A

Д € Л И Ј €

ОСИМ ГРБОВА ЗА ЈАКНЕ МОЖЕТЕ ПОРУЧИТИ:

- АМЕРИЧКЕ БЕЗБОЛ КАПЕ СА ГРБОМ ДЕЛИЈА
- Т – SHIRT МАЈИЦЕ СА ВЕЛИКИМ АМБЛЕМОМ
- ВИДЕО КАСЕТА СА ЗВЕЗДИНОГ СЕВЕРА
- ВЕЛИКЕ ФОТОГРАФИЈЕ ДЕЛИЈА – СЕВЕР

ПОРУЧИТЕ ТЕЛЕФОНОМ: 011 / 339 570, 347 631
ИЛИ НА АДРЕСУ:

АМОС

11000 БЕОГРАД, КНЕЗ ДАНИЛОВА 24

ЦЕНА ГРБА: 96 ДИН. ВЕЛИЧИНА: 21 x 19 ЦМ

BATMAN

WITH
ROBIN

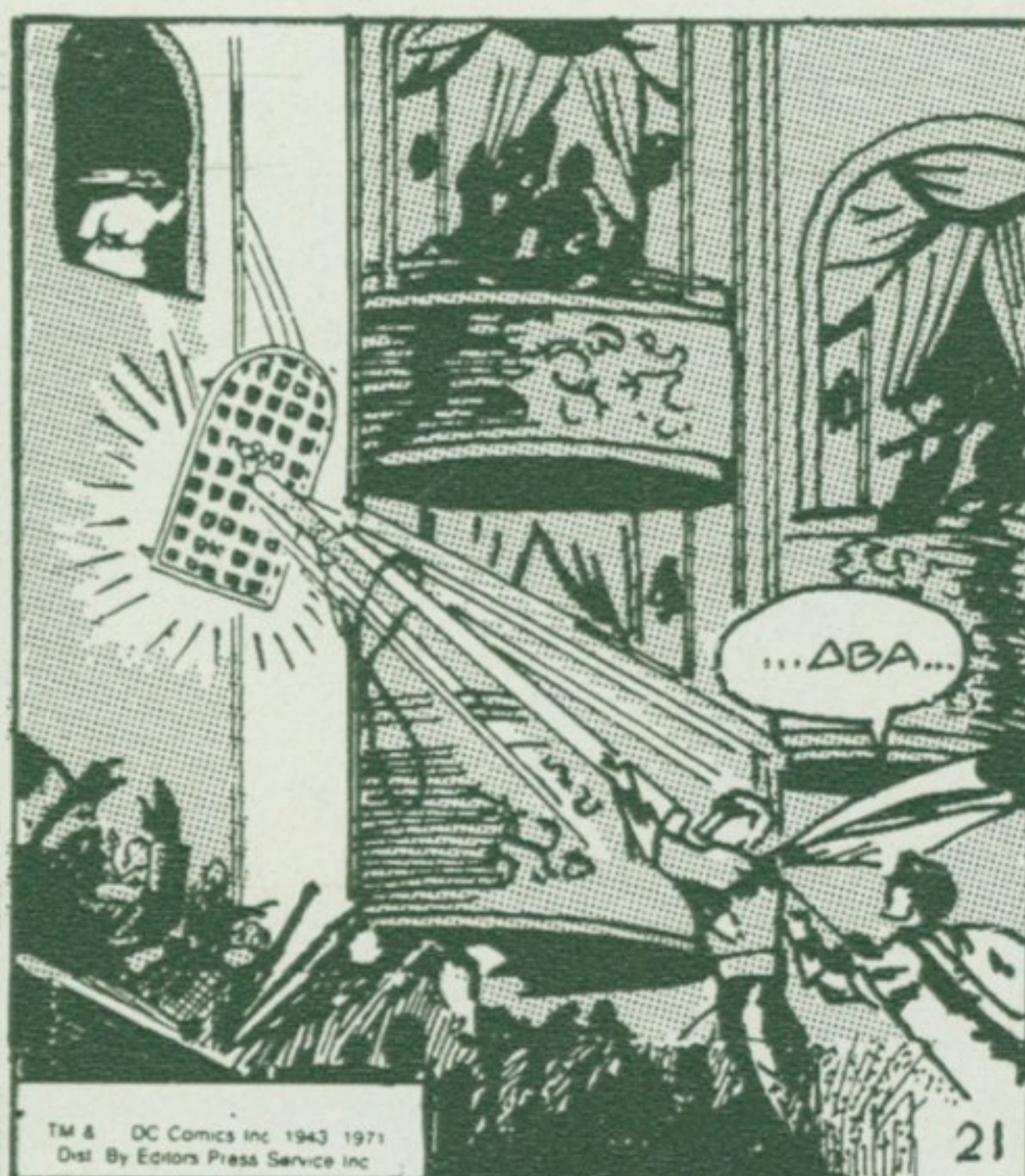
BY BOB KANE

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.

БЕТМЕН И РОБИН СУ, КАО И ТОЛИКО ПУТА РАНИЈЕ У СЛИЧНИМ СИТУАЦИЈАМА, РЕАГОВАЛИ БРЗО И СИНХРОНИЗОВАНО, КАО ЈЕДАН...

TM & DC Comics Inc. 1943-1971
Dist. By Editors Press Service Inc.

